NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nationalsocialismen
Valda skrifter

NATIONALT SOCIALT NÄTVERK
OFFENTLIGGÖRANDE
2020

Machine Translated by Google

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Nationalsocialism – En filosofisk bedömning……..……..2 Vit makt – Kapitel XV Nationalsocialism ……..……..8 In Hoc Signo Vinces…….26 För mina legionärer – Kapitel VIII Demokrati mot nationen ….44 Den politiska soldaten – Del II och III.....……..75

Nationalsocialism – Den biologiska världsbilden.....89

Nationalsocialism – En vänsterrörelse …….....114

Machine Translated by Google

NATIONALSOCIALISM

EN FILOSOFISK VÄRDERING

Colin Jordan

Machine Translated by Google

Flera decennier efter det nationalsocialistiska Tysklands fysiska nederlag i resultatet av dess heroiska kamp mot den överväldigande uppsättning män och material som den bolsjevisk-demokratiska alliansen mobiliserade mot det, återspeglar denna omvärdering den återupplivning av nationalsocialismen som är ett kännetecken för tiden.

Att trosbekännelsen skulle leva vidare och manifestera sig som den gör nu, efter att ha utsatts för årtionden av den största förtalkampanjen som världen någonsin skådat, är ett bevis på dess fortsatta giltighet och dragningskraft och dess värdighet för framtiden. Den har överlevt krigets lågor och förtalens stormar eftersom, när kriget har gjort sitt värsta och förtalen löper över hela sin skala, nationalsocialismen i slutändan förblir synonym med den högre människans vilja att överleva, hennes instinkt för hälsa och styrka, och hennes önskan om skönhet i livet; och så länge det gör det, den instinkten och den önskan finns kvar på denna jord, kommer nationalsocialismens trosbekännelse att förbli oförstörbar.

Bortom och bakom alla detaljer i det politiska genomförandet och tid och rums särdrag är nationalsocialismen, rätt förstådd, inget mindre än en sinnesorientering, vars dominerande impuls är att leva fullt ut, genom utveckling av sina potentialer och tillfredsställelse av sina behov, under förhållanden av naturlig konkurrens och urval, försonat med samarbete, inom folkets organiserade gemenskap.

I detta går dess rötter tillbaka till Platons Grekland och hans uppfattning om ett naturligt liv, bestående i det fulla förverkligandet av människans sanna natur genom den gynnsamma makten hos regeringen inom hennes hemsamhälle.

Det återspeglar den romerska uppfattningen om plikttroget medborgarskap: uppfattningen att det goda och ädla livet består i stoisk tjänst för staten.

Det återupplivar blodskänslorna och gemenskapskänslan hos de nordiska stammarna i det tidiga Europa: känslan av att människan i grunden är en medlem av folket, och att alla medlemmar av folket är nära sammanbundna med ömsesidiga plikter och förpliktelser.

Nationalsocialismen når på detta sätt tillbaka till de gamla, sunda, organiska livsvärderingarna i uppror mot hela liberalismens och demokratins tankestruktur, med dess kontanta koppling; dess överdrivna individualism; dess syn på människan som en folklös,

Machine Translated by Google

utbytbar enhet av världens befolkning; dess andliga rättfärdigande i en förnedrad kristendom som omfamnar en sjuklig "humanitarism", som alltid tolererar en större skada för att undvika en mindre; och dess bedrägliga påstående att massans artificiellt framkallade och numeriskt bestämda önskningar är ytterst viktiga kriterier.

Historien är en saga om socialt förfall och förnyelse. Nationalsocialismen är 1900-talets botemedel mot den stora degenerationen i modern tid under det sönderfallande, förnedrande och emasculerande tänkande och praktik som uppstod med störningen av den gamla medeltida stabilitetsordningen av kapitalismens och den industriella revolutionens utvecklande krafter; blomstrade under 1700- och 1800-talens laissez-faire-liberalism; nådde sin klimax under 1800- och 1900-talens demokrati; och kommer att resultera i kommunismens världstriumf i slutet av detta 1900-tal om inte nationalsocialismen kommer till makten i tid, över ett tillräckligt område av jordklotet.

Nationalsocialismen är därför oerhört mycket mer än ett övergående politiskt system. Det är en historisk tendens till återfödelse: vår tids renässansrörelse, en rörelse revolutionär i omfattning och anda, som inte söker någon kompromiss med den nuvarande ordningen, dess skadliga metoder och falska värderingar, utan deras fullständiga ersättning.

Som sådan är den världsomfattande och den är livsvid. Den är världsomfattande i det att den i sin grund är giltig och vital universellt, endast kvalificerad av det faktum att den är arisk i sin utstrålning och tradition, och upprätthåller och förlitar sig på egenskaper som finns par excellence hos det ariska folket.

Det är livsomfattande i det att det inte är en aspekt av livet, utan hela livet sett från en aspekt. Det är en sinnesinställning som kan uttryckas i förhållande till praktiskt taget allt och ingenting. Nationalsocialismen står obevekligt emot alla manifestationer av ohälsa, fulhet och degeneration inom det kulturella och andliga, inte mindre än inom de politiska och ekonomiska sfärerna. Faktum är att det utgör ett sätt att leva. En människa kallar sig inte nationalsocialist bara som en etikett för intellektuellt stöd. Hon föds med en benägenhet till nationalsocialism, hennes sinne längtar estetiskt efter att urskilja och uppfylla ett hälsosamt livsmönster, och hon inte...

Machine Translated by Google

bara tänker och känner, utan agerar som nationalsocialist, om han verkligen och helt och hållet är en.

I sin helhet, både i sin omfattning och i sitt tänkande, är nationalsocialismen en filosofi och en tro. Den utvärderar gott och ont, rätt och fel, som det som gynnar eller skadar folket; och i stället för det demokratiska sinnets sentimentala svaghet accepterar den att målet helgar medlen, förutsatt att medlen inte motsäger målet.

Den ger livet en mening och ett syfte av kosmisk dimension som en personlig uppfyllelse, inom folkets kontinuitet och utveckling, mellan groning i livmodern ur folkets blodslinje och gravens metamorfos, med dess fysiska omfördelning till universum.

Nationalsocialismens grundläggande kriterium och primära värde, ur vilket allt annat härrör, är, som Adolf Hitler tydliggör i Mein Kampf, dess uppfattning om folket, sett som människans väsentliga miljö och faktiskt hennes förlängning av personligheten.

Folkets betydelse är främst en rasgemenskap. Det är den etniska utvidgningen av familjen. Människan är inte en självständig enhet och ett mål i sig själv, som liberalismens och demokratins vise hävdar. Hon tillhör sitt folk. Hennes liv, som en del, är sammanvävt med helhetens liv, inte bara nuet, utan det förflutna och framtiden, för medan människor kommer och går lever folket vidare, kontinuerligt, evigt, förutsatt att dess medlemmar fullgör sin plikt mot det. Genom att identifiera sig med sitt folk förlänger människan således sin levnad genom mångfalden av sina förfäder och sina ättlingar, och uppnår därigenom odödlighet.

Folket existerar i mindre och större former, allt från familjen, klanen, stammen eller det regionala samhället, därifrån nationen och vidare rasen. I modern tid har uppfattningen om folket blivit alltför i hög grad identifierad med nationerna i de samtida staterna. Känslan av släktskap och gemenskap, som med rätta expanderade från stammen och småriket till den moderna nationalstaten, har emellertid blivit alltför koncentrerad på denna nivå. De lägre och mindre, men lika viktiga, samhällena inom nationalstaten har störts och berövats sin vitalitet, medan expansionen av folkmedvetandet från nationalstatsnivån till hela rasens nivå har hämmats. Ändå måste folkkänslan, för att vara hälsosamt kraftfull, flöda från dess rötter genom det lokala och provinsiella.

Machine Translated by Google

samhällen till rasens gränser, eftersom delarnas fulla säkerhet och välstånd endast kan hittas i helhetens.

Idag, och i framtiden, måste nationalsocialismen förkroppsliga denna väsentliga utvidgning av känslan av släktskap och gemenskap bortom den samtida nationalstatens och den konventionella nationalismens gränser, så att nationalstaten blir en mellanliggande enhet i folkets struktur, och dess nationalism och rasism blir integrerat underordnad hela rasens nationalism.

Samtidigt behöver de lokala samhällena återupplivas, de provinsiella undernationerna erkännas och respekteras, och folk som utsätts för ett oönskat, främmande styre ges sin etniska frihet genom separation.

Nationalsocialismens tro på folket som ett grundläggande värde och dess helhetsåskådning resulterar, bildligt talat, i ett tänkande med blodet i alla frågor.

Detta ger omedelbart och oundvikligen upphov till definitionen av medborgarskap som en fråga om ras: endast de som är medlemmar av folket är medlemmar av nationen, och endast de som är medlemmar av nationen kan vara medborgare i staten – för att parafrasera den fjärde av de tjugofem punkterna i Adolf Hitlers NSDAP.

Det framkallar också tron att det är nödvändigt inte bara att bevara folkets rasliga karaktär, utan också att, genom eugeniska åtgärder, förbättra folkets kvalitet. Det är nationalsocialismens revolutionära påstående att vägen till verkliga framsteg ligger i att avla bättre människor.

Eftersom alla medborgare är av samma ras, har de ett transcendent band av släktskap som förenar dem som blodsbröder över alla sektions- och klasskillnader och personliga skillnader. Nationell enhet, dvs. sammanhållning och kollektivt liv i stället för klasskamp mellan vänster och höger, är en av nationalsocialismens stora sekundära principer. Alla yrken och sysselsättningar, alla slags personer och alla verksamhetsområden, måste integreras i samhällets kollektiva liv.

Den sociala känslan av enhet måste finna praktiskt uttryck i, och i sin tur stimuleras av, en uppriktig och djup omsorg om social och ekonomisk rättvisa. Medvetenhet om släktskap och omsorg om folkets kollektiva bästa kräver att varje medborgare måste ha lika möjligheter att utveckla och utöva sina talanger och

Machine Translated by Google

höja sig efter sina förtjänster; och att varje medborgare måste få en rättvis ersättning för sina tjänster till samhället, och även den enklaste arbetaren en trygghet i livets nöd.

Således kommer vi fram till det socialistiska elementet i nationalsocialismen. Detta är inte den marxistiska socialismen med statligt ägande av produktions- och distributionsmedlen, vilket är myrhögens ekonomiska överstyre och är lika förkastligt som det kapitalistiska systemets rovgiriga individualism, vilket är djungelns ekonomiska understyre, eller anarki. Istället är det folksocialism, eller regleringen av privat företagsamhet för en rättvis fördelning av dess frukter, under rättvisa villkor. Kapitalismens ekonomiska orättvisor och sociala ondska har främjat marxismen, med dess skadliga form av offentlig kontroll över ekonomin, och alternativet till båda ligger i nationalsocialismen.

Folkidealet, som innebär försvar av rasen, nationens enhet och folkets välfärd, föder nationalsocialismens princip om ledarskap och en elit i dessa måls tjänst. Dess uppfattning om en naturlig ordning är en som inte bara föreskriver att människor föds i folket för ett liv inom folket, utan också att de besitter ärftliga skillnader i förmågan att tjäna samhället.

Följaktligen måste den överordnade leda den underordnade för allas bästa. De naturliga ledarna måste väljas ut, etableras som en hierarkisk elit under en högsta ledare och bemyndigas att fullgöra sina funktioner.

Till skillnad från liberalismen betraktar nationalsocialismen inte statens styrande makt som något i grunden repressivt, utan istället som en stor, välgörande makt för vägledning och medling, uppmuntran och skydd. Den upprätthåller ordspråket: "Allt för folket och folket för alla." Den sanktionerar alla medel som är nödvändiga, på alla områden, för att säkerställa att alla och allt i samhället är i harmoni med detta.

Den ser den nationalsocialistiska regeringens plikt som en representation av folkets vilja, uppfattad inte som en övergående nyck hos någon demokratisk pöbel, utan som samhällets högre intresse, sett i ett historiskt perspektiv som en kontinuitet i ett syfte, som omfattar inte bara det allmänna bästa i nuet, utan även det förflutnas arv och framtidens behov.

Machine Translated by Google

VIT KRAFT

KAPITEL XV
NATIONALSOCIALISM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Hittills har den här boken mestadels varit kritisk.

Nu är det dags att presentera konstruktiva planer för byggande och skapande.

Jag har lagt ner ett års forskning och hundratals sidor skrivande på att hjälpa läsaren att se och förstå att den västerländska civilisationen inom några få år är kvar innan den romerska civilisationen når sitt slut – glömskan – och att han personligen kommer att lida samma öde som miljontals människor som redan fallit i händerna på den västerländska civilisationens judiska dödsfiender – slaveri eller, mer troligt, mord – om vi inte på något sätt kan hitta viljan och visdomen att sluta fly från fienden och attackera honom med en vit revolution!

Hur går man egentligen tillväga för att skapa en revolution?

Ska vi alla odla skägg, rusa ut på gatorna och börja skrika, vifta med armarna, kasta bomber och på annat sätt agera som stereotypen "revolutionärer"? NEJ! Självklart inte. Vår revolution är helt planerad för oss.

Hitler inspirerade, organiserade och genomförde en relativt fredlig revolution, en revolution som tog betydligt färre liv än den amerikanska revolutionen, och ett obetydligt antal liv jämfört med någon som någonsin genomförts av de judiska bolsjevikerna.

Inte bara det, utan Hitlers revolution, som han lovade i Mein Kampf, var 100 % "laglig" – legitim – den formellt uttryckta viljan hos majoriteten av det tyska folket, sanktionerad av både Tysklands högsta verkställande ämbetsman, von Hindenburg, och av den tyska "kongressen", riksdagen. Hitler hade många möjligheter att gripa makten med våld och kunde ha gjort det lätt 1931. Men Hitler trodde att en revolution mot folkets vilja, en revolution som bara vinner makten med våld, inte kunde bestå länge.

Hitler, liksom jag, trodde att en ledare är en fiende till civilisationen om han inte har sitt folks vilja bakom sig.

Hur kan jag då uppmana till "revolution"? Hur kan jag skriva av att "döda och bli dödad"? Är inte själva kärnan i revolutionen våld?

Inte nödvändigtvis

Det kan finnas ett inslag av våld, ja. När du blir attackerad av en mördare och står inför valet mellan döden eller att hantera

Machine Translated by Google

döden själv, då är våld den enda möjligheten. Och västerländsk
Civilisationen är verkligen under attack av en fiende som regelbundet, av politiska skäl, dödar och massakrerar mer hänsynslöst än någon annan grupp i historien.

Så vi måste vara tillräckligt våldsamma för att sätta stopp för kommunismen fiendens dödande och hänsynslös nog att krossa hans makt.

År 1923, när de röda hotade att ta makten i Bayern, bad nationalisterna, de konservativa och general Ludendorf Hitler att leda en "putsch" – ett uppror – i München. Sedan
Ledarna lurade honom i sista stund. "Kuppen" krossades och Hitler fängslades.
Men detta var inte en revolution mot folkets vilja, vilket händelserna senare bevisade. Men kärnan i en verklig revolution är aldrig BARA blodsutgjutelsen och omvälvningen. I en genuin och varaktig revolution är våld och dödande bara ett effektivt medel för att uppnå en radikal förändring i

övergripande andlig syn – den yttre manifestationen av en högsta mänsklig vilja att etablera en ny ordning av fysiska angelägenheter i överensstämmelse med ett inre ideal.

Den auktoritet som utövas av de flesta makthavare idag är oförfalskad tyranni, även om den hycklande förklädd till "demokrati". Det är inte den välvilliga, intelligenta auktoritet för att upprätthålla ordning och rättvisa som etablerades av grundarna till förmån för vita män.

Vår revolution måste vara fast baserad på idealet att förgöra tyrannernas illegala makt och återställa en rättvis samhällsordning som bygger på en fast auktoritet som kommer direkt från vårt folk.
och ges frivilligt till en ledare.

Tro det eller ej, det är precis vad Adolf Hitler gjorde för Tyskland, och vad vi måste göra för Amerika.

Vår revolution måste, kort sagt, ha som drivkraft och mål inte bara hat och förintelse av fienden, utan den måste vara genomsyrad av en absolut beslutsamhet att etablera en rättvis samhällsordning där varje människa kan uppnå sin maximala potential som en framgångsrik, lycklig och produktiv del av vår stora vita ras.

Vad är en sådan rättvis samhällsordning?

Det finns inget behov av denna förståelse av det vetenskapliga principer för framgångsrikt gruppliv bland de som lever i friska

Machine Translated by Google

samhällen där naturliga instinkter är oskadda. Djur, till exempel, har ordnade, framgångsrika "samhällen" eftersom naturen ger varje social varelse alla instinkter den behöver för ett framgångsrikt gruppliv.

Vargar, myror, bin – och apor – har till exempel mycket organiserade och alltigenom sunda, ordnade samhällen.

Tidiga människor hade sunda samhällen. Sedan tillät människans växande kontroll över naturen henne att fly sin naturliga miljö, omge sig med artificiella saker och lyx tills hon blev dekadent och full av arrogant inbilskhet – en inbilskhet som idag kallas "liberalism".

Endast genom att återgå till den enklare och mer primitiva livssituationen i den otänksamma och ociviliserade djurvärlden, och observera hur de instinkter som Skaparen gett dem fungerar,
kan vi få en glimt av underverken i det som också har givits oss – och som vi har kastat bort.

Naturen har skapat "raser" med vilka den kan experimentera och alltid söka efter bättre raser, precis som en god bonde gör. Skaparen, som är en oändligt klokare bonde än någon människa, insisterar absolut på renheten, heligheten – den BIOLOGISKA INTEGRITETEN hos varje grupp.

Men naturen, liksom en bonde som föder upp kor, kan bara förbättra rasen genom att främja avel av den bättre typen och eliminera den sämre typen. Naturen utför denna uppgift med den mest effektiva...

kraftfulla instinkter vi är givna: KÄRLEK till våra egna och HAT mot dem som inkräktar – eller "utomstående".

Dessa två instinkter är lika viktiga: Kärlek är inte "god" medan hat är "ondt" – vilket är den snabel som är så innerligt älskad av judar, liberaler, hippies, homosexuella och halvkloka.

Kärlek är verkligen otroligt kraftfull och god när den är NATURLIG. KÄRLEK, den naturliga, hälsosamma sorten, är verkligen det som får världen att snurra, och är det vackraste, heligaste mirakel vi någonsin ser här på jorden.

MEN UTAN ETT DÖDSLIGT HAT MOT DET SOM

Hotar det vi älskar, kärleken är en tomhet

ORD, ETT SLAGGORD FÖR HIPPIES, queers OCH FEGISER.

Machine Translated by Google

Jag skulle vilja skriva mycket mer om just denna lag om socialt liv, eftersom, som vi ska se, BIOLOGISK INTEGRITET är nationalsocialismens kärna, det allra viktigaste när den tillämpas på det ariska samhället – och faktiskt på varje hälsosamt mänskligt samhälle som någonsin existerat.

Men det finns helt enkelt inte utrymme i detta verk för en bok som skulle kunna skrivas enbart om detta ämne. Jag kan bara sammanfatta med att säga att den första lagen för allt gruppliv bland sociala varelser är BIOLOGISK INTEGRITET; absolut och kompromisslös lojalitet mot den egna rasgruppen baserad på en total

förtärande kärlek och absolut, kompromisslöst hat mot alla utomstående som tränger sig in och hotar att blanda deras gener med de hos kvinnorna i ens egen grupp.

Det vardagliga sättet som denna lag manifesteras är kärlek till den egna sorten och hat mot aggressiva inkräktare (vilket är anledningen till att de flesta friska vita har en sådan instinktiv avsky för "negrer", judar och andra "utomjordingar").

Den näst viktigaste lagen är TERRITORIALAGET.

Till exempel kommer tio eller tjugo hanar av den lilla tropiska fisken som kallas "svärdstjärtar" var och en att staka ut en sektion av ett akvarium så fort de placeras i det, och de kommer att attackera alla intrång av en annan hane.

Om honor sätts in i akvariet kommer hanarna att slåss om dem, som förväntat. Men vetenskapens överraskning var att sex inte är det starkaste motivet i dessa små fiskars liv.

Om du börjar kyla ner vattnet i deras akvarium kan du nå en punkt där vattnet är så kallt att hanarna inte längre bryr sig särskilt mycket när du introducerar honorna. När vattnet blir så...
Så kalla som att de nästan skulle döda de små fiskarna, bryr de sig inte alls om honorna. Men även när de är på väg att nästan frysa ihjäl, kommer de ändå att ge sig ut för att försvara sitt TERRITORIUM – sin privata egendom!

Nationalsocialismen bygger bland annat på detta koncept om privat egendom. TERRITORIALAGET framträder som "nationalism" och privat egendom i det mänskliga samhället.

I hela djurriket väljs ledaren aldrig genom omröstning, utan alltid genom det naturliga urval som naturen etablerat som den enda säkra metoden för att säkerställa att gruppen leds av de bästa.

Machine Translated by Google

– strid. Detta har jag kallat LEDARSKAPETS lag.

När varje medlem i ett djursamhälle lärt sig sin plats i den naturliga biologiska ordningen av tuffhet, visdom och klurighet, slår varje medlem sig ner i sin egen nisch och gruppen är relativt fredlig och ordnad. Först när unga hanar börjar mogna och måste kämpa sig upp eller ner på stegen utbryter allvarliga strider. Och sedan, så snart varje hane lär sig vem han kan piska, och vem som kan piska honom, slår han sig ner och lever fredligt och tillfredsställt på den plats han har hittat för sig själv.

Således etableras ytterligare två av de grundläggande principerna eller lagarna för allt gruppliv – LEDARSKAP av de bästa, och en naturlig hierarki eller ledarskala för alla andra medlemmar i gruppen – STATUS.

Slutligen fastställer en studie av djurvärlden att honor håller sig utanför hanarnas angelägenheter och specialiserar sig på att producera och uppfostra ungarna genom att organisera friska familjer. Sammanfattningsvis: Det finns fem grundläggande lagar för allt gruppliv, som jag har kallat "STAMMENS LAGAR";

(1) Lagen om BIOLOGISK INTEGRITET (kärlek inuti, hata utåt);

(2) TERRITORIALAGET (privat egendom);

(3) Ledarskapslagen (av de bästa);

(4) STATUS-lagen (eller den naturliga platsen för varje individ i en grupp); och

(5) MODERSKAP för kvinnor.

Med dessa naturliga principer i verksamhet, liksom de är i hela de sociala djurens värld, råder det en relativ fred och ordning i gruppen.

Det är bara när gruppen på något sätt tvingas in i onaturliga förhållanden som de gudagivna instinkterna att lyda dessa järnhårda naturlagar sviker.

När du utvärderar allt detta i ditt eget sinne, tänk på det till synes "galet" mönster av ungdomsbrottslighet. Vi har sönerna och

Machine Translated by Google

döttrar till några av de mest "fördelaktiga" och rika människorna som plötsligt verkar bli galna, misshandlar gamla människor, sliter sönder saker sanslöst, tar giftiga droger och blir arroganta, antisociala brottslingar. Samtidigt finner vi att barn till några av de fattigaste grupperna i vårt samhälle nästan inte producerar några brottslingar alls.

Fram till helt nyligen, till exempel, var unga kineser aldrig brottslingar (och de har fortfarande en betydligt lägre brottslighetsgrad än andra grupper). De unga i tätt sammansvetsade, även om de är mycket fattiga, grupper är ofta opåverkade av ungdomsbrottslighetens moderna galenskap.

Varför är det så här? Varför skulle en förmögen ung pojke eller flicka bli en tjuv, en vandal och vara våldsamt antisocial trots alla tänkbara fördelar, medan barnen till några av de fattigaste människorna i Amerika är välanpassade och konstruktiva?

Svaret är att barn som uppfostras i en grupp som har lyckats bibehålla någon form av lagar för naturligt gruppliv ("Stammens lagar"), som känner sig lojala
medlemmar i en grupp, en "stam", att de "tillhör" något eller någon värdefull, och som därför har en känsla för de fem grundläggande lagarna för allt gruppliv, inte är frustrerade, inte vilsna och inte
tömma.

Judarna, med sin spridning av liberalism och kommunism, har medvetet och vetenskapligt gått igenom processen att utplåna från vårt folks själar allt minne av de heliga "Stamlagarna", vilka ensamma kan göra en grupp mänsklighet frisk, lycklig och fredlig.

Ingen människa kan leva i fred och produktiv lycka
UTANFÖR någon slags "STAM" som han tillhör
YTTERST LOJAL och som i sin tur STÖDJER HONOM
ANDLIGT.

Judarna har spridit den outsägligt destruktiva idén om "universalism", "en-världs-ism" – en pöbel av raslösa, statslösa och atomiserade individer – som mänsklighetens högsta idé. Till och med de konservativa har blivit lurade att ge läpparnas bekännelse till samma onaturliga, fragmenterade, superindividualistiska, JUDISKA samhällssjukdom.

Machine Translated by Google

Judarna säger att lagen om BIOLOGISK INTEGRITET (kärlek inombords, hat utanför) är "rasism" – det "ultimata ondskan" genom tiderna! Vi får höra att om vi inte älskar gula män, svarta män – och särskilt judar – lika mycket som vårt eget folk, då är vi ondskefulla, perversa och dömda – vi är "rasister". Miljontals ynkliga vita idioter tror på den judiska lögnen!

Vi får höra att TERRITORIALAGET (privat egendom) är en onaturlig girighet, och att anständiga människor måste vilja dela allt och inte ha någon önskan om sin egen privata egendom. De kallar detta "marxistisk socialism", "kommunism" och diverse andra namn som indikerar en omsorg om "samhälle" och "gemenskap" – men alla träffar de i hjärtat av den mäktigaste och enda motivationen hos levande varelser att bygga, skapa och producera. Fler miljoner tror på dessa judiska lögnare.

Judarna säger till oss att LEDARSKAPETS (de bästas styre) är "diktatur" och att vi måste sträva efter "demokrati" (styre av pöbelhopar): Miljontals vita arier har dragits in i att tro på denna sirensång om "demokrati", tills horder av mänskligt sopor nu terroriserar hela vår nation.

Judarna säger oss att STATUS-lagen (den upprättandet av den naturliga ordningen för varje persons förmåga på sin rätta plats) är "klassutnyttjande" och att samhällets naturliga ledare – de som har varit framgångsrika – måste krossas och mördas av dem som inte har det. Hela nationer fulla av goda vita arier har blivit lurade av denna vidriga judiska metod att splittra och erövra vårt folk genom klasskrig.

Slutligen får vi höra av dessa ständigt kärleksfulla judar att kvinnors specialisering på barnuppfostran är ett bestialiskt slaveri av våra kvinnor, att kvinnor är avsedda att vara domare, lokomotivförare, arméofficerare och företagsledare. Resultatet är naturligtvis den växande förstörelsen av denna heliga och vackra institution för alla sunda civilisationer, moderskapet, och med det hemmet och familjen. Hela vår västvärld har fallit för detta "demokratiska" judiska bedrägeri, som har gjort kvinnor till de mest ynkliga offren för den judiska sjukdomen. Miljontals "moderna" kvinnor är hopplöst vilsna, frustrerade och fullständigt olyckliga, även medan de gnäller om fler "rättigheter" genom högtalare och

Machine Translated by Google

marscherar runt i helvetesförödande, militanta, politiska organisationer. Samtidigt saknar miljontals familjer varma, underbara mödrar, och hemmen blir mer som lyxiga fängelser än de mirakel av kärlek och värme som var hemmen för ett sekel sedan.

Har du någonsin undrat varför så många ungdomsbrottslingar samlas i gäng? I åratal, liksom de flesta, antog jag att detta var en onaturlig perversitet hos "bad" boys, eftersom jag växte upp i en sorts borgerlig "kokong", utan att veta mycket om livets brutala realiteter.

Men när man väl förstår lagarna för det sociala livet för alla varelser – människans behov av att leva efter "Stammens lagar" – "gäng" blir mer begripligt.

Det visar att våra barn åtminstone fortfarande har sunda instinkter, även om den yttre manifestationen av dessa instinkter är ondskefull och antisocial till följd av de onaturliga förhållanden som deras fullständigt ohälsosamma stadsmiljö sätter på barnen.

Observera att gängets allra första kännetecken är "exklusivitet". De "håller fanatiskt ihop". Attackerar du en, attackerar de alla dig. Bråkar du med en av gängets kvinnor, är du död. De är passionerat lojala mot varandra. Och de hatar utomstående och angripare ännu mer passionerat.

De har återigen bekräftat naturens heliga lagar om BIOLOGI INTEGRITET, av grupplojalitet, även om de inte vet varför.

Observera att nästa sak ett gäng gör är att staka ut en "gräsmatta" – ett territorium. Ve den som kränker den "gräsmatta" – inkräktar på gängets "privata egendom"! Kan något mer ... uppenbarligen exemplifiera TERRITORIUMSRÄTTEN?

Gänget leds aldrig av "demokratiska" val, utan av de tuffaste, de bästa (enligt gängets mått mätt). Här är ett klassiskt exempel på LEDARSKAPETS lag.

Observera hur var och en av ett gängs medlemmar är mycket medveten om sin exakta plats i gänget – vem som är över honom och vem som är under honom. Om någon försöker komma på honom blir han krossad. Låt honom Försök att klättra upp ett snäpp, så kommer killen ovanför att krossa honom. Här är STATUS-lagen – precis som i naturen.

Och slutligen, observera kvinnorna i ett gäng. Ger de någon

Machine Translated by Google

Order till ledaren? Nej! Tävlar de runt och kräver "rättigheter"? Nej i alla fall! De beter sig på samma sätt som honor i resten av djurvärlden och försöker inte bete sig som hanar. De öser berömmelse i sina roller som honor, som att de "tillhör" och stolt hjälper en mäktig hane. Och det är just honornas roll i sunda och lyckliga samhällen.

(Det är intressant att notera att de judiska freudianska psykiaterförfalskarna tvingas återgå till gruppens lagar, stammens lagar – för att åstadkomma "bot" av drogmissbrukare och alkoholister. De bilda en grupp och deras starka lojalitetsinstinkter mot den gruppen kan ibland övervinna ensamma, individuella svagheter)

Även de svarta, i sin blinda och dumma kamp, gör samma sak, de bildar instinktivt svarta lojaliteter, ropar "svart makt" och kallar varandra "själsbröder".

Trots den mest extrema fattigdomen på Lower East Side i New York City under de första åren av judisk invandring, höll till och med dessa eländiga svärmar av judiskt avfall från Europa samman med en sådan fanatisk grupplojalitet och lydde alla "stammens lagar", att det nästan inte fanns någon brottslighet och inget brott mot varandra bland dem. Faktum är att dessa judars grupplojalitet kanske är den mest fantastiska i världshistorien. Den har drivit dem till nästan herravälde över hela världen – inte för att de är modigare, arbetar hårdare, är mer intelligenta eller mer värdiga än resten av oss – utan för att de följer naturens grundläggande lagar och upprätthåller grupplojalitet. Medan alla vi andra har fallit för deras ruttna "ena värld", "vi-är-alla-bröder"-skräp, som sönderfaller vårt samhälle, upprätthåller judarna sitt samhälle med en grupplojalitet som historien aldrig tidigare skådat, och därmed går de från en triumf till en annan.

Inte förrän Adolf Hitler för femtio år sedan intuitivt började se allt detta som en ny världsbild, nationalsocialismens Weltanschauung, fick icke-judar sin första inblick i den framväxande
Vetenskapen om mänskligt gruppliv. Det vi har gjort instinktivt i århundraden, och som judarna fortfarande gör instinktivt, började Adolf Hitler se och förstå intuitivt.

Kärnan i nationalsocialismen är rasism, vilket, enklast uttryckt, helt enkelt är tron att människor skiljer sig åt i förträfflighet.

Machine Translated by Google

av ras exakt densamma som alla andra levande varelser, och att den Vite Mannen hittills är den finaste rasen som framträtt, medan de Svarta är de lägsta. Och, som läsaren säkert minns, är detta den allra första lagen för gruppliv, "BIOLOGISK INTEGRITET" som jag har betecknat den.

I motsats till judarnas (och de "konservativa") avskyvärda lögner skyddades privat egendom kraftfullt av Adolf Hitler. Krupp och de andra stora eller små fastighetsägarna och affärsmännen förlorade aldrig en krona under Hitler, och det gjorde inte heller de tyska prinsarna. (En gång i tiden ville rabiata "vänsteranhängare" i hans parti beröva de tyska prinsarna sin ägo, och Hitler var tvungen att slå ner en...)
myteri i sina egna led för att skydda deras äganderätt, vilket han gjorde. Hitler var nationalist, en som trodde på territorium, privat egendom.

Det behöver väl knappast påpekas att Hitler gav sitt folk LEDARSKAP – inte gulligt prat eller demagogi och de älskade honom för det. De följde honom kärleksfullt och villigt, liksom medlemmarna i alla lyckliga, framgångsrika och sunda sociala grupper.

Det rådde fred och ordning bland Hitlers folk, eftersom han lärde att en man förtjänade och måste få lika mycket respekt för att vara en duktig dikesgrävare (om det var gränsen för hans förmåga att tjäna sitt folk) som mannen som kunde uppfinna en ny och fantastisk maskin, eller vara en politisk ledare.

Varje person i Hitlers Tyskland hedrades för sin egen plats i samhället, förutsatt att han fyllde den efter bästa förmåga. De blev inte för evigt uppmanade (som vårt folk blir av judarna) att kräva
jobb endast som ordförande, styrelseordförande och chefer när vissa personer inte är födda med just dessa talanger.

Att misslyckas med det man skulle kunna göra, samtidigt som man skapar kaos och strävar efter det man inte kan göra, är att störa ett ordnat och lyckligt samhälle, för att inte tala om att hopplöst frustrera den individ som vägrar att göra det. inse sin naturliga plats i världen.

Således erkände Hitlers stat STATUS-lagen. Varje man hedrades för vad han lojalt och med sitt bästa gjorde, oavsett om han var bonde, krigare, arbetare, fabriksarbetare eller vad som helst.

Slutligen såg Hitler till att kvinnor återställdes till sina

Machine Translated by Google

uråldrig födslorätt och hedrade som hustrur, och producenter av lyckliga, sunda hem – som upphovsmän till goda människor.

Lögnerna om Hitlertiden är nu så enorma och kraftfulla att det är nästan omöjligt att tvivla på dem. Men om du möter en ärlig och modig tysk som upplevde dessa stora tider (och han är villig att tala trots den terror som idag råder för dem som vågar säga sanningen), kommer du att lära dig att det tyska folket upptäckte vilket gott ledarskap och en naturlig...

Ett hälsosamt tillstånd är som under Hitler.

För att förhindra att den kunskapen och det naturliga samhällets tillstånd sprids (och därigenom förstör judendomens parasitiska existens) provocerade dessa judiska djävlar oss andra att gå och slakta och krossa detta mirakel av vit arisk renässans.

Men naturlagen kan inte krossas, lika lite som man kan "krossa" det faktum att två plus två är lika med fyra. Man kan skrämma folk från att säga det och få dem alla att upprepa "två plus två är..." sjutton" – men två och två är fortfarande fyra, och det kommer alltid att finnas någon med mod och visdom, förr eller senare, att slå ner terroristerna och lögnarna för att återigen hävda sanningen.

Detta händer redan över hela världen.

De unga "gängen" jag har nämnt är bara ett tecken på vad som verkligen pågår. Människor kommer att hitta tillbaka till de naturliga "stammens lagar".

Det Hitler gav världen, som nationalsocialism, är i viss mening bara en modern form av den uråldriga, naturliga "stamlagen", receptet för lyckligt och hälsosamt gruppliv som den Store Anden gett alla levande varelser, inklusive människan.

Nationalsocialism är varken mer eller mindre än NATURLIG ORDNING (ett namn som på sätt och vis skulle vara mer beskrivande för verkligheten än "nationalsocialism"). Hitler var tvungen att utforma namnet på sin rörelse för att lyckas i en specifik politisk situation, och tvingades därför använda namn och termer som skulle uppnå hans syften. I Tyskland fanns det miljontals tyskar som betraktade sig själva som "socialister" –

men var i judarnas manipulerande klor. Snarare än att utkämpa fler strider än han behövde, sa Hitler i själva verket till dessa miljoner: "Om ni måste vara 'socialister', låt oss inte vara judar"

Machine Translated by Google

"'socialister' – marxister – låt oss vara 'NATIONALSOCIALISTEN', det vill säga ett nationellt samhälle. Låt oss vara 'socialister' för Tyskland, inte för judarna."

Och det fungerade! Miljontals och åter miljoner goda män och kvinnor som hade förförts till kommunismen av judarna vanns tillbaka till sitt eget folk och den naturliga ordningen av ett hälsosamt gruppliv genom Hitlers metoder.

Utöver de grundläggande elementen i naturlig ordning, som jag har angett ovan, förkroppsligar nationalsocialismen något långt högre och ädlare än bara en uppsättning regler eller principer.
Nationalsocialismen, som FILOSOFI, förkroppsligar den eviga strävan som finns i allt levande – ja, i hela skapelsen – mot en högre existensnivå – mot perfektion – mot Gud.

Denna "aristokratiska" idé om nationalsocialism – idén om en ständig strävan i hela naturen mot en högre och högre, mer och mer komplex och mer och mer perfekt existens – är den metafysiska, övernaturliga aspekten av vårt ideal.

Med andra ord är begreppen social rättvisa och naturlig ordning nationalsocialismens organ och nerver, men dess PERSONLIGHET, dess "religiösa" aspekt – det som lyfter den över all strikt politisk filosofi – dess dyrkan av naturen och en religiös kärlek till en okänd Skapares stora gåvor.

Kristendomen, till exempel, är något mycket högre än dess ritualer, orden i dess böner eller någon av dess trosbekännelser. Det är en ANDLIG STRÄVAN mot den troendes ideal om andlig perfektion.
Nationalsocialism är samma sorts strävan mot allt högre och högre nivåer här på denna jord, medan kristendomen strävar mot ett framtida och senare liv som inte är av denna jord.

För den vanliga "soldaten" i vår "armé", som bygger och kämpar för naturlig ordning – nationalsocialism – räcker det att de respekterar och lyder de lagar och doktriner som fastställts av vår filosofisk höga ideal, enbart med en instinktiv kärlek till dessa ideal, kanske inte med fullständig förståelse för vår filosofisk högsta form.

Men precis som de största kristna ledarna har varit de som inte är upptagna med detaljer och regler utan snarare de som var "Gud

Machine Translated by Google

berusade" av religionens högsta ideal, måste ledarna bland vår nationalsocialistiska elit dela denna fundamentalt religiösa inställning. För dem måste den sanna innebörden av vår raslära vara en del av deras idealistiska "strävan mot Gud".

Genom fullständig identifiering av oss själva med vår stora ras, ta del av dess förflutna och framtida härligheter. När vi på något sätt bidrar, särskilt genom självuppoffring, för att hjälpa vår ras på vägen mot en högre existens, når vi mot Gud – Skaparen av Mästarrasen.

Kort sagt, medan nationalsocialismens mekanismer och regler, så som de kodifierats och framställts här, är tillräckliga för de flesta av oss, för de få idealister som är redo och villiga att offra sina liv för sitt folks sak, måste nationalsocialismen vara ett mycket verkligt religiöst ideal – en strävan mot Gud. Nationalsocialismen är den enda rörelse som har fått tillräcklig självkännedom och insikt för att kunna förstå denna rörelse bort från liberal artificiellhet och kortsynthet och mot naturens eviga visdom. Vår fullständiga tro på ras, vårt insisterande på naturlagarna i samhället, ekonomin och alla andra områden av mänsklig aktivitet är i samtliga fall den medvetna, vetenskapliga tillämpningen av naturens järnlagar, istället för inbilska och kortsynta förvrängningar av lagar, som drivs fram av de arroganta, korkade liberalerna och marxisterna.

Våra liberala och marxistiska motståndare är lika blinda för vad de gör. Men i varje fall kommer det att visa sig att de i grunden är hatare av naturlagarna, inbilska, obildade "intellektuella" som faller offer för självklarheterna om att "lite kunskap" är "en farlig sak". Eftersom de har upptäckt att de kan lära en Kongo-neger att recitera poesi eller till och med agera som en advokat eller en läkare, blir de uppblåsta över sin förmåga att vrida och slänga naturen för att det ska passa dem, och inbillar sig att de kan göra självupptagna, västerländska vita män av vilken hottentott som helst. Det faktum att naturen redan har gjort negern till vad han är, och att ingen mänsklig kraft kan göra en "sidenspåse av en suggas öra", vägrar de helt enkelt att erkänna.

Nationalsocialismen är den destillerade essensen av kärlek till och respekt för naturen och det kärleksfulla, medvetna och vetenskapliga

Machine Translated by Google

tillämpningen av naturens eviga, rättvisa och vackra lagar på varje ögonblick av människans existens. Samtidigt erkänner nationalsocialismen människans behov av en högre kultur än den hos djungelns otänksamma djur och lyfter där tillämpningen av naturlagen från djurvärldens nakna konkurrens med tänder och huggtänder, till exempel, till reglerad och ordnad konkurrens under rättvisa regler.

Våra motståndare vill eliminera konkurrensen helt och hållet – en en helt onaturlig idé.

Nationalsocialismen insisterar på att människan kan förfina och berika tillämpningen av livets naturlagar till människans fördel, men insisterar också på att människan inte kan undkomma eller trotsa naturlagen. Mellan tillstånden av social hälsa ("nationalsocialism" eller naturlig ordning) och social sjukdom (judisk marxism) ligger "ingenmansland" av intethet – den plats där människor varken är döda eller egentligen existerar.
levande.

Demokrati, "liberalism" och "konservatism" är rena, oförfalskade tillstånd av ingenting. De har ingen grundläggande, fundamental syn på livet, ingen förståelse, ingen livskraft djupt inne i sig. De är fina knep med vackra ord och fraser, som inte betyder någonting alls. De leder bara till kaos och banar väg för judarna och deras fördömliga, onaturliga kommunism.

Det enda sättet vi någonsin kan sätta stopp för detta judiska bedrägeri och erövra vårt folks sinnen och hjärtan är att återställa den naturliga ordningen – stammens lagar – som, ensamma, kommer att...
ge oss styrkan och viljan att återupprätthålla vår vita ras naturliga, biologiska överlägsenhet och därmed rädda den västerländska civilisationen.

Förstör den naturliga ordningens sammanhållande krafter i vilken grupp som helst, och den gruppen kommer att bli kaotisk, hopplös, frustrerad, vilsen, tom, ondskefull och slutligen hjälplös inför vilken annan grupp som helst som är enad.
och lyder stammens lagar.

Det är därför de svarta, i så många fall, skrämmer hela städer.
De håller ihop. Slå en, och en miljon svarta ryter mot dig.
Det är därför polisen ofta inte längre vågar gripa dem, inte ens för de mest upprörande brotten.

Och judarna är ännu mäktigare bland oss, för samma sak

Machine Translated by Google

anledning. De håller ihop.

Genom att lägga stammens lagar till rasens lagar som vi undersökte tidigare i kapitel IX, kan vi syntetisera en ny lag för det moderna samhället: lagen om gruppdominans.

I ett naturtillstånd kommer den djur- eller primitiva mänskliga gruppen som är biologiskt överlägsen, den grupp som består av de bästa individerna, som bär de bästa generna och kromosomerna, att dominera alla underlägsna grupper, eftersom alla grupper i naturen (överlägsna eller underlägsna) lyder stammens lagar lika.

Således är den enda faktorn som fungerar konkurrenskraftigt i djurvärlden biologisk excellens i aveln. Men vetenskapliga prylar, lyx och judisk "liberalism" har i så hög grad förstört
den moderna, civiliserade vita människans förmåga att känna och lyda naturens "stamlagar" att han har förlorat sin gruppsammanhållning; han har blivit "avlimmad" som ett socialt djur; han är fragmenterad och atomiserad till miljontals isolerade individer och hundratusentals självska "påtryckningsgrupper", klasser, etc. Denna nästan fullständiga fragmentering av den stora "stammen" av vita män har reducerat oss till vanmakt, som grupp.

Lagen om GRUPPDOMINANS bland människor är regeln att varje grupp som fanatiskt följer stammens naturlagar kommer att kunna dominera vilken grupp som helst som inte lyder dessa lagar, oavsett hur underlägsen den "stam" som lyder lagarna må vara.

Det är därför negrer och judar härskar över den vite mannen i det Amerika som byggts och ägs av vita män. Det är därför vi lider av "minoritetstyranni". Varje organiserad minoritet av avskum och mänskliga... skräp har makt – medan den stora vita, icke-judiska majoriteten är en vidsträckt, hjälplös, förlamad jätte.

Målet med vår nationalsocialistiska revolution är alltså att återställa stammens lagar för vårt folk, för att återigen möjliggöra deras naturliga biologiska överlägsenhet i aveln för att ge den vite mannen herravälde över det han byggt upp och borde dominera.

Det här är precis vad Hitler och nationalsocialismen gjorde i Tyskland för miljoner och åter miljoner fragmenterade, atomiserade människor som var sjunkna i djupet av hopplöshet och kaos.

Hitler vann inte sådana häpnadsväckande framgångar med sitt folk

Machine Translated by Google

för att han var en "tuffing", för att han arrangerade stora, spännande demonstrationer, för att tyskarna är naturliga "bestar", inte heller några andra skäl som framförts av de lögnaktiga judarna och deras trasiga liberala och konservativa allierade.

Anledningen till att Hitler kunde åstadkomma ett socialt mirakel i Tyskland var att Hitler intuitivt förstod allt jag har skrivit och återställde sitt folk till NATURLIG SAMHÄLLSORDNING.

Hitler lärde sitt folk att sluta hata varandra som isolerade, ensamma och rädda individer, och gav dem tillbaka den heliga känslan av nationalitet, av "stam"; ja, av verkligt broderskap (inte
(konstgjord sort som judarna säljer). (Det är inget fel och allt är rätt med "broderskap" med sitt eget folk. Det är när judarna listigt och falskt försöker utöka "broderskap" för att dra huvan över "brodern" och försöka göra oss till "bröder" med zulus, pygméer, kineser, bushmän och judar, som "broderskap" blir ett synonymt med raskatastrof, vilket det har gjort.)

Hitler gav sitt folk samma uppoffrande anda av varm kärlek till sin familj och sitt folk (som är en stor "familj"), som förenar och välsignar varje naturlig social grupp av varelser i
skapelse.

Som jag har påpekat många gånger kan ingen människa leva lyckligt, framgångsrikt och produktivt som en ensam, bitter individ i krig med alla sina medmänniskor. Var och en av oss har ett djupt behov av värmen och kärleken från sin grupp, från de som ingår i sin biologiska familj av människor. Den moderna människan har förlorat den känslan av gruppvärme, lojalitet och kärlek, och resultatet är det kaos och den andliga tomhet vi ser runt omkring oss i detta sönderfallande västerländska samhälle.

De fasor som skildras i det första kapitlet i den här boken är ett direkt resultat av Amerikas nästan totala olydnad mot stammens lagar. Dessa fasor skulle fortsätta, även om alla judar och
Negrer skulle försvinna över en natt, om vi inte återställde den NATURLIGA ORDNINGEN, "Stammens lagar", till vårt folk, precis som Hitler gjorde.

Vår revolution är därför inte materiell och fysisk, utan en
radikal andlig förändring i vårt folks känslor:

Elimineringen av självisk atomism och girig, snäv "individualism"; oavsett om det kallas "liberalism",

Machine Translated by Google

"konservatism" eller "demokrati", och återställandet i hjärtana hos västerländska vita män av de djupt tillfredsställande känslorna av kärlek till vår egen sort. Denna kärlek till ens grupp manifesterar sig i villigheten att offra och ge för ens familj – och den större familjen av ens ras.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Långvarig framgång i någon mänsklig strävan är aldrig resultatet av blind tur. Uppnåendet av ett tydligt definierat mål, vare sig det är handlingen att gå från punkt "X" till punkt "Y", bygga ett hus eller organisera ett företag, är alltid resultatet av tre saker:

1. Den intellektuella förmågan att uppfatta problemet, det motstånd som kan förväntas och det bästa sättet att övervinna detta motstånd för att nå målet.

2. Viljan och beslutsamheten att göra vad som än kan vara nödvändigt för att nå det önskade målet, oavsett motstånd.

3. De fysiska medlen, styrkan och modet att genomdriva och genomföra den plan eller kamp som sinnet uttänkt och viljan bestämt.

Om något av dessa tre element saknas i ens syfte, misslyckande är det oundvikliga, förutsägbara resultatet.

En man som är för dum för att förstå de olika faktorer som är inblandade i att försöka gå från punkt "X" till punkt "Y", där vägen mellan oss är en djungel angripen av ormar, farliga köttätare och feber, och som misslyckas med att beväpna sig med vapen och kartor, medicin och annan utrustning kommer aldrig att nå "Y" oavsett hur envis hans beslutsamhet eller hur starka hans muskler är. En annan man som försöker sig på samma resa, även om han tydligt uppfattar farorna och förbereder sig för dem, och även om han är stark i muskler, kommer ändå att misslyckas med att nå "Y" om han är så obeslutsam och viljesvag att han inte håller ut i kampen och skoningslöst använder all kraft som kan vara nödvändig för att ... krossa och förgöra de krafter som motsätter sig honom. Och en tredje man som har intellektet att uppfatta farorna och förbereda sig för dem, och viljan och beslutsamheten att kämpa sig igenom, även med största hjältemod, men som är skör till kroppen och så fysiskt

Machine Translated by Google

svag att han inte kan utföra sitt sinnes befallningar och hans vilja kan inte annat än ge vika för de starkare motståndare han kommer att möta.

Det är med civilisationer som det är med enskilda människors kamp. Dussintals stora civilisationer har gått under på grund av misslyckanden i en eller flera av dessa tre element, nödvändiga i kampen för överlevnad.

Vilda samhällen går vanligtvis under, inte så mycket på grund av brist på viljestyrka eller fysisk styrka, som på grund av bristande förmåga att uppfatta den verkliga situationen. De drunknade i vidskepelse och snubblade i okunnighetens mörker och överväldigades av de fysiska krafterna från våldsamma naturhändelser, katastrofer och sjukdomar som mer civiliserade samhällen har lärt sig att hantera.

betagen.

Å andra sidan går civilisationer, trots alla sina intellektuella prestationer och vetenskaper, oftast under på grund av viljesvikt, minskningen av den brutala och hänsynslösa strävan efter överlevnad och dominans som ursprungligen skapade samhället. De blir "humanitära", själviska och mjuka. De blir fysiskt svaga och beroende av betalda arméer och poliser för att utöva sina strider.

Deras förfäders hedersanda, självuppoffring och hjältemod ger vika för en växande kärlek till lätthet, lyx och feghet som utger sig för "humanitarism".

När en civilisation når detta förfallna stadium kan endast en mycket sällsynt historisk händelse stoppa samhällets slutgiltiga kollaps, allt eftersom dekadensen blir mer och mer uppenbar för varje dag. Endast när det döende samhället fortfarande har tillräckligt med livsenergi för att producera en andlig jätte, en gudalik återgång till sitt folks forntida hjältemod, som kan chockera och driva civilisationen ur dess naturliga tillstånd.

historisk natt av sömn och död, trots det självmordsbenägna motståndet från de döende folken som bara längtar efter "fred" och dödens slummer, kan ett samhälle återigen resa sig för en tid.

Den västerländska, ariska civilisationen passerade den historiska punkten utan återvändo på sin resa in i limbo under 1800-talet, vilket vederbörligen noterades av Spengler, Chamberlain och andra. Om det inte vore för Adolf Hitlers otroliga, mirakulösa ankomst vid den sista

Machine Translated by Google

I ett möjligt ögonblick skulle den enda uthärdliga vägen för en intelligent, skarpsinnig och känslig man omgiven av en motbjudande och självmordsbenägen civilisation ha varit att resignera sig över sådana tillfälliga njutningar som gav en flykt från den själskrossande verkligheten av en judaiserad, kannibaliserad och bröstförvrängd civilisation som rusar huvudstupa tillbaka till djungeln i "humanitärismens" namn.

Men Adolf Hitlers framträdande i historien är ett bevis på att det fortfarande finns en tillräcklig gnista av självuppoffrande, kreativ kraft i den vita, västerländska civilisationen för att tillåta, kanske ytterligare tusen år av överlevnad för den vite mannen. Denna oändligt värdefulla gnista kommer dock att förbli just det och snabbt blekna in i mörkret, så länge den lilla elitminoriteten av mänskligheten med kvickheten att se vad Hitler gjorde är för självisk, feg och kortsynt för att tillämpa historiens lärdomar innan det är för sent för alltid, och väcka den gnista som Hitler gav oss till den sprakande lågan av kreativitet. civilisation grundad av våra modiga förfäder.

Hittills har det fruktansvärda straffet som utdelats mot Adolf Hitlers kämpande civilisationshjältar av judiska krafter av förfall och förstörelse så nervöst och skrämt världen att även de som kan se och förstå faran för mänskligheten, och vägen till frälsning som Adolf Hitler visade, är så ynkligt fästa vid sina liv, friheter och bekvämligheter att de inte vågar fånga upp den heliga gnistan av vit överlevnad och fläkta den med sin egen livsanda, som den snart måste ha – eller slockna för alltid.

Den ariska, vita mänskligheten befinner sig på mörkrets och glömskans brant. Strödda på klipporna i den eviga svartheten nedanför ligger benen från andra bättre vittrade, pompösa civilisationer som var utan tvekan oförmögna att föreställa sig sin egen undergång just då de var omgivna av imperiets yttre makt och storhet. De var oförmögna att inse eller möta det TOTALA hotet från en växande svaghet och "humanitarism", oförmögna att uppbåda den TOTALA vilja som krävdes för att vända den historiska marschen mot död och glömska. De var för lata och själviska, giriga och fega för att lyssna på de få som har bränts, korsfästs, stenats, matats till lejonen eller räckts ut med bägaren.

Machine Translated by Google

odört.

Om det finns någon historia om tusen år, och några människor som kan studera den, kommer de att förundras i misstro framför allt över den vite mannens envisa vägran att använda sin överväldigande styrka, sin kunskap och den försyn som Adolf Hitlers ledarskap ger för att rädda sig själv från det mest otroliga och krypande slaveriet i händerna på ett relativt litet gäng av motbjudande, patologiskt obalanserade, fysiskt svaga och fega, arroganta, tyranniska judar.

Våra problem idag är inte "amerikanska" problem, "brittiska" problem, "franska", "tyska" eller "europeiska" eller "afrikanska" problem – de är problem med ÖVERLEVNAD FÖR ALLA VITA MÄN.

Vad, i namn av den mest elementära anledningen, är skillnaden mellan huruvida Bartholomew Buckingham är född nära Themsen, Hans Schmidt vid Rhen, Pierre Dubois på
Seine, Per Olafson i Stockholm, Eric Erasmus i Durban, Joe Doaks i Podunk, Ohio eller John Smith i Auckland, Nya Zeeland jämfört med frågan "Ska det FINNAS fler
Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes eller Johns?"

Vår planet vimlar av färgade varelser som är fler än oss med mer än FYRA MOT ETT – och i alla våra nationer är dessa underlägsna varelser, får vi höra, våra "jämlikar", i stånd att rösta bort våra pengar,
våra friheter, våra liv och vår heder. Enligt de gammaldags föreställningarna om nationalism och demokrati förväntas jag, Lincoln Rockwell, värdesätta, vårda och vara lojal mot några av de lägst länta
i djungeln, förutsatt att deras svarta mor gav dem till världen i något amerikanskt dike eller någon smutsig krubba – för då är de ju naturligtvis "amerikaner", och är vi inte alla ute efter "Amerika"?

Eller ska jag vara lojal och dö för dessa eländiga och ynkliga halvdjur, mina "medamerikaner", genom att slakta miljoner och åter miljoner av de finaste biologiska exemplaren av min egen ras, för att ett gäng Hollywoodjudar lär oss att amerikaner måste hata tyskar?

Eller återigen, är det en viss geografisk del som jag ska vara på lojal, och för vilken jag måste döda mitt eget folk och kanske dö

Machine Translated by Google

mig själv? Slutar min lojalitet mot denna bit geografi vid
Kanadensisk gräns?

Men kanske är det "amerikanismen" som jag ska vara lojal mot och som jag måste föra krig mot tyska män, kvinnor och barn för. När jag undersöker vad de säger är "amerikanism" finner jag dock att den främst består i att vara villig att ödmjukt underkasta mig judisk ledning av min kultur, regering, religion, underhållning och till och med mitt sexliv.

Nej, allt detta är nonsens.

Det enda jag kan vara lojal mot med någon djup övertygelse – den enda lojalitet som är meningsfull – är mitt RASIALA, och därmed kulturella, brödraskap med mitt eget folk, oavsett var de råkar vara födda! När den lojaliteten ifrågasätts och mitt folk är i fara är det monstruöst att låtsas att vi måste vara misstänksamma mot varandra bara för att vi lever över imaginära geografiska gränser, och att vi vita män, efter ordentlig förberedelse och agitation av ett gäng internationella judar, måste marschera fram för att döda varandra och bomba varandra till aska och för evigt hata varandra för att vi är "handelsrivaler" eller för "amerikansk demokrati" eller det "brittiska imperiet" eller för något annat i världen.

Jag är en VIT MAN och en broder till alla andra vita män, och jag har för avsikt att stå vid deras sida och, om nödvändigt, leda dem i strid för att överleva mot det outsägliga hotet från jordens färgade befolkningar som reser sig för att slakta och plundra de vita männen – och ledda av den intrigerande juden!

Men liksom den förste mannen i analogin med vandringen genom den ormbefläckade djungeln, misslyckas alltför många av våra vita "ledare" med att uppfatta problemets kosmiska proportioner och föreställer sig att det är något som kan lösas i "deras" land, och med hälften
åtgärder.

De få som inser den fruktansvärda och fullständiga brådskan i den vite mannens situation har, fram till vår ankomst till platsen, försökt kämpa med färre vapen än de totala antalet som krävs i en total kamp för överlevnad. De flesta av de bästa ledarna har föreställt sig att små grupper av hårt ansatta vita män, samlade i små...

Machine Translated by Google

geografiska klungor bakom imaginära linjer och viftande med olikfärgade tygbitar modigt i brisen, kan överleva själva, och skiten med de andra vita männen som har tygbitar i olika färger.

Judarna har ALDRIG gjort misstaget att allvarligt dela upp sig i dessa falska geografiska "lag". Tvärtom attackerar judarna – med sin bolsjevism, sionism och blandras – ALLA vita män, ÖVERALLT och HELA TIDEN. De skickar sina svarta arméer in i alla våra nationer i en total attack mot världens vita elit, helt utan hänsyn till "nationella" gränser eller flaggor eller språk eller kulturer. Inför detta totala internationella hot om förintelse genom RAS, finns miljontals av dem som redan ser faran babblande mörkt om "Yankee-imperialism", "Brittiska imperiet", "smutsiga katoliker", "omoraliska ateister", "Republikaner", "Laboriter", "förbannade Yankees", "Tyskland först", etc., etc., ad nauseam.

Liksom små pojkar belägrade av en pöbel av kidnappare och mördare kan de inte motstå att gräla om vem som har flest kulor inför den dödliga fara de tillfälligt glömmer. Vår tids strid – om det nu ska bli någon strid – står för DEN VITA RASENS ÖVERLEVNAD!

Och för att överleva måste den vite mannen ÅTERERÖVRA jorden som en gång erövrats och civiliserats till priset av så mycket blod av sina förfäder. Under den internationella judendomens fanor hotar de färgade massorna att återföra civilisationen till barbari.
Under Adolf Hitlers hakkorsbaner kommer vita män runt om i världen att bemästra planeten för att rädda civilisationen.

Det judiska kriget mot civilisationen har faktiskt varit en världsomfattande, gigantisk REVOLUTION, under vilken de fick miljontals av oss att mörda varandra och ropa "Demokrati!" "Gott mit uns!", "Free the slaves!", "Frihet, jämlikhet, broderskap!" Och nu förbereder de sig för det slutgiltiga blodbadet under vilket vi kommer att ropa "Kapitalism!" respektive "Kommunism!", medan de två lagen av vita män slaktar varandra med judefinansierade vätebomber.

Machine Translated by Google

Under dessa brödermords- och självmordskrig har judarna inte varit rädda för att offra tusentals av sina bröder i sin djävulska sak, som de gjorde i den senaste monstruösa slakten i
1940-talet. Judarna inser vad VI måste inse: att de spelar för de högsta insatserna i mänsklighetens kunskap –
herravälde över hela jorden – och de ryggar inte tillbaka inför de oundvikliga slutsatserna av strategi och taktik som dikteras av kunskap om sådana insatser. Om vi ska överleva måste även vi ha den intelligens och den sinnesstyrka som krävs för att möta situationens dödliga fakta och agera SKYLDSLÖST, SNABBT och EFFEKTIVT.

Judarna har nästan vunnit det sista steget i sin 4 000 år långa revolution – ÖPPEN världsmakt. De har nu total hemlig makt att manipulera och kontrollera all världsverksamhet, och saknar bara lite mer hjärntvätt och krossande av massornas vilja för att göra sitt världsherravälde till en erkänd och formell makt. De har kämpat och vunnit sig fram till denna otroliga makt genom oöverträffad beslutsamhet och järnvilja under fyrtio århundraden, och endast ett mirakel kan förhindra den slutliga segern för sådana fanatiska krigare, hur tragiskt och ondskefullt fel en sådan seger än skulle vara för mänskligheten.

Även de ateistiska judarna – vilket är de flesta av dem – har en oförklarlig tro på de forntida judiska profetiorna att när "lagen kommer fram från Sions berg" och Jerusalem, kommer det att vara tusenårsriket för judarna och de kommer att äga och styra jorden.

DE ÄR I JERUSALEM NU, och saknar bara några få kvarter för fullständig besittning! [OBS: Kommendör Rockwell skrev före kriget 1967 då judarna erövrade resten av staden.] De upplever en världsomspännande frenesi eftersom de redan kan känna den totala seger vi är på väg att ge dem, och de förbereder redan nu sin segerliga offerorgie i Tel Aviv!

Inför detta outsägliga hot, att hela världen och vi alla kommer att falla för tyranniet hos ett gäng kriminella paranoiaker, är den snäva chauvinismen, konservatismen och regionalismen hos de flesta högerledarna den yttersta dumhet! Med mästarna av

Machine Translated by Google

blandraser, judarna, som leder MILJONER vildar i en världsomspännande attack mot civilisationens vita elitbärare, och med slutet bara några ögonblick bort historiskt sett, kan bara de mest kortsynta ledarna fortsätta att hålla våra barn uppdelade och hjälplösa i "lag" av amerikaner, dixiekrater, katoliker, tyskar, yankees, ateister, holländare, konservativa, irländare, etc. genom hela den ynkliga, hjärtskärande listan.

Juden må vara allt detta – men FÖRST ÄR HAN JUD!

Det är den första uppgiften för honom som vill rädda civilisationen – vilket kräver att man räddar den vite mannen – att göra vita män ytterst och fullständigt medvetna om RAS framför alla andra lojaliteter. Vårt folk kan vara demokrater eller tyskar eller katoliker eller engelsmän om de vill och om det passar deras syften, men FÖRST MÅSTE DE VARA VITA MÄN! Annars kommer juden att hålla oss splittrade och hjälplösa och omedvetna om vår rasliga enhet och styrka, medan de fanatiskt kämpar som judar, oavsett var de är, tills allt är över.

TV-världen, raketerna och jettransporterna har blivit för liten för att någon grupp vita män någonstans ska kunna njuta av den självmordsbenägna lyxen att någonsin igen slåss mot varandra för juden, oavsett vilka skäl som kan framföras i propagandan. Vi har helt enkelt inte råd att slåss mot varandra när vi är under en sådan överväldigande och dödlig attack av sådana oändliga horder ledda av en så fanatisk och djävulsk fiende som den marxistiska, sionistiska juden. Anledningen till att den vite mannen har förlorat så länge från första början är att han har misslyckats med eller vägrat att inse enormiteten och den akuta brådskan i sitt problem. Han har låtit sig distraheras av en miljon små gräl om bagateller, medan hans ras har drivits nästan till utrotning.

Liksom den första mannen i analogin har vi inte förstått vägen, hindrens natur och, värst av allt, vi har inte ens insett målet vi måste vinna – eller dö. Det målet är och måste vara DEN VITE MANNENS HÄRMED ÖVER JORDEN, eftersom civilisationen enbart är beroende av sådan vit herravälde. Alla mindre mål är fullständigt värdelösa, precis som det skulle vara värdelösa för en man som är planerad att hängas att ta vitaminer och uppnå perfekt hälsa.

Machine Translated by Google

Och ett så fantastiskt svårt och kosmiskt mål som världen

Mästerskap kan inte vinnas genom tur, smygande, halvhjärtade åtgärder, böner, förhoppningar, fina tal, broschyrer eller sporadiskt våld. Vad vi måste sträva efter och uppnå är en VÄRLDSREVOLUTION mot den judiska marxistisk-sionistiska revolutionen.

Och revolutioner är aldrig, aldrig, ALDRIG resultatet av spontana och slumpmässiga uppror, utan ALLTID produkten av hänsynslös, vetenskaplig planering och strider, baserade på de oföränderliga lagarna för stora sociala omvälvningar. Bakom högafflarna och barrikaderna finns alltid historien om planerarnas konspirationer upplysta av levande ljus – annars skulle revolutionen vara över på ett ögonblick.

Inte bara har vår handfull ledare hittills misslyckats med att inse de oerhört stora proportionerna av det mål vi måste sträva efter, utan de har också enastående misslyckats med att möta sitt skrämmande ansvar i planeringen. Gång på gång har blivande ledare rest sig och lett oss i ynkliga försök att nypa änden av tigerns svans, bara för att slösa bort vår egendom, vårt blod och vår hjältemod i en fruktlös kamp som alltid slutar med att krossas av ett enda, förkrossande slag från odjurets tass.

Den judiska världsrevolutionen kan bara brytas och besegras av en motvärldsrevolution.

Varje revolution måste planeras med omsorg och precision i enlighet med de järnlagar som styr mänskligt beteende i massorna. En världsrevolution, inför judendomens internationella och häpnadsväckande makt, måste planeras och genomföras med en briljans och hänsynslöshet utan motstycke i världshistorien.

Den mest grundläggande regeln för en sådan katastrofal samhällsomvälvning som en revolution är: "Martyrernas blod är kyrkans frö!" Det kanske låter grymt och brutalt, men det är ändå sant att ju större andel mänsklig omvälvning som eftersträvas, desto större mängd blod och tårar måste utgjutas i stora mängder för att uppnå målet.

Den typ av exempellös, kolossal rörelse som ensam kan vända västvärldens självmordstrende och inleda ytterligare tusen år av överlevnad för den vite mannen, kan aldrig ...

Machine Translated by Google

lanseras – än mindre vinnas – på något säkert, smärtfritt eller enkelt sätt. Även vanliga lidanden och martyrdöden är för obetydliga för den typ av rörelse vi måste sätta eld på för att överleva. Allt som rör den nuvarande dödliga kampen om världsherravälde är och måste vara
olympisk, och vi kan inte rygga tillbaka för olympiska PLÅNDER om vi ska hoppas på att vinna.

Mäktiga rörelser kräver alltid att miljontals människor offrar sig själva i en passion av självuppoffrande hängivenhet till saken. Och dessa enorma massor av människor kan aldrig förmås att kasta sig in i revolutionens lågor med rop av "Gynnsam handelsbalans!" eller "Staternas rättigheter!" etc. Endast de GRUNDLÄGGANDE drivkrafterna från djupet av det mänskliga psyket kan lyfta de långsamma massorna från deras okunniga apati till den vilda känslomässiga höjd som helt för dem bort i revolutionens tidvattenvåg. Ingenting påverkar dessa grundläggande känslor hos massorna så mycket som HJÄLTEMOD, och endast den yttersta hjältemod kan nu rädda den vite mannen från hans slöhet och förlamande rädsla för judarna.

Och det finns ingen annan symbol än hakkorset och inget annat namn än Adolf Hitler som är så vackert beräknat för att framkalla den förföljelse och det därav följande hjältemod som ensamt kan ena och hetsa den vite mannen till en oemotståndlig våg av antijudisk marxistisk-sionistisk revolution. Fram till Adolf Hitlers ankomst hade världens vita män ingenting, absolut INGENTING, i form av en gemensam sak, gemensamma hjältar, gemensamma martyrer, heliga helgedomar, namn och symboler. Men nu, efter att miljontals unga tyska vita män heroiskt kastat bort sina dyrbara liv i den första riktiga kampen i historien för den vita eliten, har vi äntligen de bloddränkta helgedomar, symboler och martyrer som är revolutionens mest elementära material.

Miljontals lika värdefulla unga vita män på motsatt sida, som kämpar för de djävulska kommunist-sionistiska judarna, kommer att ha förlorat sina liv för absolut ingenting om vi inte accepterar detta.
ett häpnadsväckande blodsoffer, och använd det för att säkerställa att aldrig mer dyrbart vitt blod kommer att spillas i strid för judar och negrer.

Machine Translated by Google

Ändå, och otroligt nog, avvisar de lyckliga arvtagarna till all denna självuppoffring och hjältemod – mottagarna av dessa dyrbara blodfläckade fanor och heliga namn – sitt arv som "opraktiskt".

”Vi kan aldrig vinna med öppet stöd för nationalsocialismen och hakkorset”, förklarar dessa herrar svagt. ”Judarna har lärt folk att hata dem för mycket”, tillägger de. ”Om vi använder hakkorset och hyllar Hitler för öppet, kommer de att kasta oss i fängelse eller döda oss!” Och kastade de inte ALLA tillverkare av
revolutioner, inklusive de judiska aktörerna bakom den röda revolutionen, i fängelse – och till och med döda några av dem? Ska vi nationalsocialister vara mer rädda och fega än ett gäng judar? Just den förföljelse och blodsutgjutelse som sådana obeslutsamma personer försöker undvika är sina qua non [något absolut oumbärligt eller väsentligt] för vår seger!

Det här är inte tomma ord. Jag har personligen bevisat deras sanning här i Amerika, världens judendoms maktcentrum, genom att bli misshandlad, genom att hamna i fängelse och på mentalsjukhus, förlora min kära familj och leva som ett djur. Om tolv dagar, när jag skriver detta, står jag inför fängelse igen. Dessa saker är obehagliga och till och med hjärtskärande – men de MÅSTE VARA det!

På två år har jag stigit till en ledande position i den världsomfattande kampen för den vite mannen, med början som en utfattig, okänd och obehindrad ensam individ liksom miljontals och åter miljoner andra – helt enkelt för att jag tacksamt och kärleksfullt har använt de dyrbara namn och symboler som har badats och dränkts i sådana oceaner av blod och tårar – hakkorset och namnet på ledaren, Adolf Hitler.

Tillfälliga och flashiga politiska framgångar är alltid enkla. Det är alltid enklare och snabbare att stoppa vadderingar i sin jacka än att bygga upp de mänskliga muskler som krävs för att fylla kappan genom månader eller år av arbete och svett. I femtio år nu har det skett en stadig uppgång och nedgång av "högerorienterade" eller vita rörelser byggda helt av vadderingar.

Genom att stödja moderskap, dygd och patriotism etc., och genom att undvika brutala uttalanden om sådana organisationers verkliga syfte – vilket nödvändigtvis måste vara utrotningen av

Machine Translated by Google

Mänsklighetens kommunist-sionistiska fiender – stora flockar av skygga "patrioter", "konservativa" och till och med några "tuffa" antisemiter – skulle kunna samlas. Men dessa människor lockas inte av en sådan rörelse eftersom de är så upptända av revolutionär iver att de knappast kan hindras från att attackera sina plågoandar på gatorna. Snarare ansluter de sig till "patriot"-sällskapet för att lindra sina dåliga samveten genom att låtsas bekämpa judarna och deras förräderi och terror med vad de kallar "smarta underjordiska metoder". De befriar sig från sin uppdämda frustration över judarnas och negrernas tyranni en gång i veckan vid ett "möte" (privat, förstås) och skyndar sig sedan lyckligt hem för ytterligare en vecka med vinster, fester och TV.

Sådana Mäktiga Mus blir förskräckta när det föreslås att de kanske borde dela ut broschyrer på gatan, eller demonstrera mot något upprörande exempel på judisk-kommunistisk arrogans. Och om man inte bara avslöjar judarna för vad de är, utan också avslöjar dessa politiska dagdrivare som suger ut stödet och energin för en verklig strid, svarar dessa hjältar med att yla att man är en provokatör som arbetar för att få dem alla korsfästa som ett gäng nazister – vilket de annars skulle kunna vara, förutom deras motbjudande feghet.

Det är inte den antijudiska världsrevolutionens uppgift att attrahera och organisera dessa föraktliga smygare, utan att driva dem ur vägen och ut ur branschen, där de inte kommer att kunna mjölka rörelsen på det lilla tillgängliga stödet för värdelösa "projekt", vilket de har gjort i åratal. Ingenting åstadkommer den uppgiften som hakkorset. De politiska drönarna, profitörerna, prostituerade och fegisarna kilar med svansen mellan benen från detta krokiga kors, som djävulen gör från vigvatten.

Å andra sidan har hakkorset en oemotståndlig dragningskraft på den typ av djärva, djärva, jäkla stridslystna UNGA män vi behöver. I Amerika är de flesta av dem helt enkelt negerhatare på grund av sin rena vita mansinstinkt. När de får veta judarnas roll i den skamliga negersituationen blir de nazister på några minuter.
Sedan är det bara ett månader långt arbete innan de också förstår

Machine Translated by Google

djupare betydelse, idealismen och rörelsens sanna mål.

Men ännu viktigare än dessa fördelar har det bloddränkta hakkorset en övernaturlig effekt på judar. Det är trots allt bara några få svarta linjer – men det driver judarna ur deras vanliga sluga och beräknande sinnestillstånd och gör dem hysteriska och dåraktiga. För dem är det inte bara linjerna, utan det fruktansvärda hotet om hänsynslös avslöjande, snabb rättvisa och fruktansvärd hämnd som deras dåliga samvete säger att de verkligen förtjänar. Det är som en bild av elstolen för en jagad mördare.

En lugn, beräknande jude är det farligaste odjuret på jorden. Genom att utöva sitt djävulska, perverterade men briljanta förnuft har juden nästan bemästrat oss alla. Men en hysterisk, skrikande jude, galen av hat och rädsla för straff för sina brott, är hjälplös kitt i händerna på en beräknande nationalsocialist.

Vi har bevisat detta gång på gång – när judiska råd har spenderat miljontals dollar på att sprida budskapet bland judarna att ignorera oss. Men horderna av skyldiga små syndare klarar inte av det! När de ser det där hakkorset och hör oss prisa Adolf Hitler och beskriva gaskamrarna som förrädare, blir de skrikande, vilda ghettojudar som evigt har sprängt sina segrar i sista stund med sina vansinniga passioner av hat och hämnd.

Resultatet är livsnerven i en politisk rörelse: PUBLICITET! Trots den judiska dominansen av alla offentliga informationsmedier kan inte hakkors och nationalsocialisters uppvisning på offentliga gator döljas eller ignoreras utan att avslöja spelet. De kan helt klart undertrycka nyheterna.
Men alltför många inser sin pressmakt och
censur. Och när den unga rörelsen kan tvinga fram publicering av sin existens på de gigantiska nationella TV-nätverken, i tidskrifter, pressen etc. – fungerar det som ett klarsignal till de frustrerade miljoner som letar efter en sådan rörelse. Det är bara på så sätt som vi har kunnat kontakta tusentals människor över hela världen som aldrig tidigare har varit i någon "patriotisk" outfit men inte kunnat motstå det amerikanska nazistpartiet och Världsunionen av

Machine Translated by Google

Nationalsocialister. [OBS: Kommendör Rockwell ändrade formellt namnet på sin organisation till NATIONALSOCIALIST WHITE PEOPLE'S PARTY under sin senaste nationella personalkonferens i juni 1967.]

Hakkorset och Hitler, långt ifrån att vara kvarnstenar, är faktiskt svaret på högerns eviga problem – pengar!

När man inte har pengar till papper, möteslokaler etc. – vilket vår sida aldrig har – kan man gå ut på gatorna och marschera och dela ut hemmagjorda flygblad och demonstrationer – utan någonting. Judarna blir vilda, attackerar – och man har sedan fri tillgång till judisk TV, tidningar, tidskrifter etc. värda miljontals dollar. Naturligtvis kan man bli blodig och behöva sitta i fängelse ett tag för att återhämta sig. Men det är ett litet pris att betala för de häpnadsväckande resultaten.

Förutom den gratis publicitet som följer med den öppna operationen som nazist, upptäcker du också att själva djärvheten i saken kommer att locka de unga kämpande män du behöver, trots att de inte vet någonting och bryr sig mindre om branschens politik. De beundrar rått mod och djärvhet. Senare, när de har lärt känna fakta lite bättre, kommer de att kämpa för ideal och den vite mannen. Men fram till dess kommer dessa värdefulla beskyddare av din yttrandefrihet att kämpa bara för skojs skull.

Framför allt kommer hakkorset att rädda dig från högerns grundläggande fel – det ljuva förnuftet kommer att förändra världen och rädda oss från de judiska tyrannerna.

Förnuftet är fortfarande ett spädbarn i mänskliga angelägenheter, en värdefull och sällsynt utveckling som finns i de mutationsmässiga hjärnorna hos en obetydlig minoritet av homo sapiens. Och även de få genier som kan utöva genuint, oberoende förnuft är nästan helt oförmögna att agera i enlighet med detta förnufts påbud – vilket är en av anledningarna till att så många av dem slutar som misslyckanden i en värld som inte uppskattar dem eller deras förnuft.

Det är KRAFT, MAKT, STYRKA som styr världen, från tidvattnets ebb och flod till grannens beslut att gå med i Rotary. Endast en försumbar skara udda människor ändrar sig till följd av att de blir övertygade av ett överlägset argument. De överväldigande massorna, inklusive massan av

Machine Translated by Google

Dagens "intellektuella" ändrar sig bara för att ANVÄNDA SIG. Med andra ord, den stora majoritetens åsikter böjer sig ALLTID för den starkaste åsikten – den åsikt som ger belöningar och undviker straff.

Högern granskar sina skäl, argument och fakta och finner dem sanna och bra – hur de än må vara. De blir sedan upprörda över att sladdarna grannarna inte kan se och uppskatta denna rättmätighet och kastar, mycket troligt, ut dem ur huset för att de predikar "hat". Men det är bara som det är. Sladdarna kommer att hålla fast vid vilken åsikt som helst som verkar visa mest styrka och VILJA TILL MAKT. De är helt och hållet kvinnliga i sitt förhållningssätt till förnuft och föredrar alltid, ALLTID styrka framför "rättmätighet".

När de säger "nej" till vårt hakkors och nationalsocialism, är de bara den eviga kvinnan som säger "nej" men menar: "Om du accepterar mitt nej, då är du en vekling och har ingen rätt till mina tjänster. Låt oss se om du har manligheten och styrkan att FÅ mig att säga ja!"

De hatar oss nu för att vi är svaga och maktlösa. All förnuft i världen kommer aldrig att få dem att älska oss eller våra idéer i NÅGON skepnad, oavsett hur mycket vi än försöker försköna dem, förrän vi KRÄVER DERAS RESPEKT OCH BEUNDRAN FÖR VÅR VILJA, vårt mod, vår styrka! Hur dumma de än är, är deras instinkter att känna lukten av kraft och styrka fortfarande rena, och försöket att SMIGA nationalsocialistiska idéer i skepnad av "patriotligan" och andra trevliga, trygga grupper avskyr dem mycket riktigt som fegisars och smygandes handlingar.

ÅT HELVETE med de lömska, säkrare metoderna! De förföljer oss lika mycket som det direkta, öppna tillvägagångssättet, och de dömer oss till ett miserabelt, smygande misslyckande varje gång. Om vi ska vara de sista av de vita män som erövrade världen; om vi slutligen ska bli överväldigade av en flock råttor, låt oss åtminstone möta vår ras död som våra förfäder mötte sin död – som MÄN.

Låt oss inte krypa ner bland råttorna och be om nåd eller försöka smyga oss undan och låtsas vara råttor själva!

Låt oss stå på historiens schavotter – om vi hänger måste vi – liksom

Machine Translated by Google

Nürnbergs martyrer, långa och stolta! Är livet så ljuvt, är bekvämlighet så dyrbar och ett arbete i ett judiskt räkenskapshus så heligt att vi är RÄDDA för att gripa tag i ADOLF HITLERS mäktiga hand som når ner till oss från vårt ärorika förflutna? Återigen, till
HELVET med smygande och säkerhet!

Det är en del av judarna att vara lömsk och listig. Vårt folks geni har alltid varit glädjefylld styrka, robust kraftfullhet, direkthet, manligt mod och flammande hjältemod. När judarna, med sin ekonomiska terrorism, fängelser, mobbare och bödlar, skrämmer den vite mannen till att lägga ner sin påk och sporrar honom till att försöka överträffa judisk tyranni, har judarna fullständigt emasculerat den en gång starke vite mannen och dömt honom till vanära och nederlag. Den vite mannen kan ALDRIG vinna genom att smyga!

I den nordiska civilisationens gryning brukade lägre folkgrupper krypa ihop i sina oförskämda hyddor och be: "Herre, fräls oss från de nordliga männens raseri!" Det var DEN typen av människa som byggde den västerländska civilisationen. Om civilisationen nu ska räddas från svärmarna av degenererade judar, deras kannibala medbrottslingar och deras outsägligt depraverade liberala vänner, kommer det att vara DEN typen av människa som räddar den, ALDRIG smyger!

VIT MANN! Samma järnblod från dina mäktiga förfäder flyter i dina ådror! ADOLF HITLERS ståtliga gestalt sträcker ut en jättehand för att lyfta dig upp till världserövrande MAKT! Du har krympt dig tillräckligt länge inför pygméer! REST DIG nu! Trotsa råttorna och skadedjuren vid dina fötter! Låt dem känna tån och hälen på din stövel! Stampa ner dem!

Du har sovit. När du reser dig upp och massorna återigen ser hur en MAKTMAN ser ut, kommer de att älska dig som de nu inbillar sig att de hatar dig. Med nationalsocialismens gnista, slagen av Adolf Hitler, brinnende i ditt bröst, är du oövervinnerlig! IN HOC SIGNO VINCES! I hakkorsets tecken kommer DU att segra!

Samarbeta med hjältarna i Amerika, Storbritannien, Island, Danmark och andra vita länder som har höjt det heliga hakkorsbaneriet och försvarat det med sitt blod. Det har rest sig från

Machine Translated by Google

Berlins aska, och den skall aldrig mer släpas ner. Stå med oss inför Adolf Hitlers och den världsberövande vita rasens altare, och lova ditt liv, liksom vi har gjort, för att återigen föra den västerländska, vita civilisationens ordning och rättvisa in i världen.

Låt oss återigen lära förrädarna, råttorna och dvärgarna att krypa ihop av skräck i sina hyddor och be: "Herre, fräls oss från MÄNNEN I NORD!"

Machine Translated by Google

för mina legionärer kapitel viii demokrati mot nationen

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

i parlamentet

Till följd av detta val kom jag in i parlamentet; jag var ensam i mitt i en fientlig värld. Jag saknade erfarenheten av detta parlamentariska liv och talangen för demokratiskt retorik som är full av tomma, men pompösa, glänsande fraser, av spegelblickade gester och en stor dos oförskämdhet. De egenskaper som hjälper en att lyckas, att stiga, hade Gud inte försett mig med – kanske för att förhindra att jag frestas att klättra på den politiska stegen.

Under hela min tid i parlamentet överskred jag aldrig lagarna om anständighet och respekt för de som var äldre än mig själv, även om de var min största fiende. Jag hade inte förlöjligat, svurit åt, skrattat åt, eller förolämpade någon, vilket innebar att jag inte kunde bli en del av det livet. Jag förblev isolerad, inte bara på grund av att jag var en mot de andra, utan helt isolerad från den typen av liv.
En kväll, ganska sent, när överläggningarna närmade sig slutet och bänkarna var nästan tomma, fick jag ordet. Jag försökte visa att vårt land hade invaderats av judendom; att där invasionen är som störst, är mänskligt lidande som mest skrämmande: i Mammuresi förebådade början av den judiska existensen på vår jord rumänernas död; att när deras antal ökade, skulle vi dö; att slutligen har den rumänska nationens ledare, männen från demokratins och de politiska partiernas århundrade, förrått sitt folk i denna kamp genom att placera

sig i tjänst för stora nationella eller internationella finanser.
Jag visade att i Marmorosch Blank Banks portfölj, det judiska nästet av konspiration och korruption, finns ett stort antal politiker till vilka denna bank "lånade ut" pengar; herr Brandsch, understatssekreterare 1 1 1,000 lei; Banca Taraneasca från Mr. Davilia, 4 677 000 lei; herr lunian 407,000 lei; herr Madgearu 401,000 lei; herr Filipescu 1,265,000 lei; herr Raducanu 3 450 000 lei; Raducanu Bank 10 000 000 lei; Mr. Pangal (chefen för det skotska murverket i Rumänien) 3 800 000 lei; herr
Titulescu 19 000 000 lei – alla ledare i den rumänska allmänheten

Machine Translated by Google

liv. 'Utöver dessa finns det andra, väldigt många, men jag kunde inte få tag på listan över dem. Någon avbröt mig och sa:

"Det här är lånade pengar, de kommer att betalas tillbaka."

Jag svarade: ”Huruvida detta kommer att återbetalas eller inte, vet jag inte.” Men jag säger er en sak: när någon lånar pengar från en sådan finansiell källa, har han en skyldighet när han kommer till makt, för att tillfredsställa den, eller även om han inte har makten, för att stödja den, men i vilket fall som helst, att inte avslöja den när den borde avslöjas."

Jag läste sedan en lista från vilken jag, utan att förneka något, visade hur den rumänska staten sedan kriget hade blivit lurad på cirka 50 miljarder lei under demokratin, den mest hedrade och mest perfekta regeringsformen där "folket av folket" styrs! Ledarskapet för "demokratin" hade den grundläggande idén om permanent "kontroll" över folket, där folket, den store kontrollanten, under 15 års regeringstid hade blivit bestulen på den fantastiska summan av 50 miljarder lei. Sedan gjorde jag flera kritiska observationer angående demokratin.

Till slut ställde jag sju krav:

1. Vi kräver införandet av dödsstraff för de som bedrägligt manipulerar offentliga medel. Vid det här laget avbröts jag av herr Ispir, professor vid teologiska fakulteten: "Herr Codreanu, ni kallar er kristen, en förkämpe för kristna ideal. Jag påminner er om att den idé ni just lagt fram är antikristlig." Jag svarade: "Professor, när det gäller att välja mellan mitt lands död och tjuvens, föredrar jag tjuvens död och jag tror att jag är en bättre kristen om jag inte tillåter tjuven att ruinera mitt land och förstöra det."

2. Vi kräver utredning och konfiskering av förmögenheten av dem som har förblött vårt stackars land.

3. Vi kräver att alla politiker som kan bevisas skyldiga till att ha motarbetat vårt lands intressen genom att stödja skumma privata spekulationer eller på något annat sätt, ställs inför rätta. rättvisa.

4. Vi kräver att politiker i framtiden utestängs från styrelserna för de olika bankerna och finansbolagen

Machine Translated by Google

företag.

5. Vi kräver utvisning av de horder av obarmhärtiga utsugare som har kommit hit för att dränera rikedomarna från vår jord och utnyttja våra händers verk.

6. Vi kräver att Rumäniens territorium förklaras vara den rumänska nationens oförytterliga och oförstörbara egendom.

7. Vi kräver att alla kampanjagenter skickas till arbetet och att en enda ledning inrättas, som kommer att inspirera hela den rumänska nationen med ett slag och ett sinne.

Detta var de första försöken att offentligt formulera flera politiska åtgärder som jag ansåg vara mest brådskande. De var inte resultatet av långvarigt tänkande eller ideologiskt sökande, utan resultatet av tillfälliga reflektioner över vad det rumänska folket behövde då, utan dröjsmål.

Sex månader senare dök flera ganska populära rörelser upp som i sitt program hade mina tre inledande punkter:

1. Dödsstraffet,

2. Undersökningen av förmögenhet, och

3. Förhindrandet av att politiker skulle få plats i styrelser – vilket innebar att andra också ansåg dem nödvändiga.

Flera observationer gällande demokrati

Jag önskar på följande sidor presentera flera slutsatser från mina dagliga erfarenheter på ett sådant sätt att de kan förstås av vilken ung legionär eller arbetare som helst. Vi lever i kläder, demokratins former. Är de, undrar jag, bra? Vi vet inte ännu. Men en sak ser vi: vi vet just att en del av de större och mer civiliserade europeiska nationerna förkastade

Machine Translated by Google

dessa kläder och ta på sig några nya. Avlade de dem för att de var goda? Andra nationer gör också stora ansträngningar att avlägga dem och förändra dem. Varför? Kan det vara så att alla nationer
blev galen? Att bara rumänska politiker förblev de visaste männen i hela världen? Det verkar som, jag kan inte riktigt fatta det.
De som ändrade dem eller som vill göra det har säkerligen sina egna skäl.

Men varför skulle vi bry oss om någon annans skäl? Låt oss bättre bry oss om de skäl som skulle få oss rumäner att lägga av oss dessa demokratiska kläder.

Om vi inte har några skäl att göra oss av med dem, om de är lämpliga för oss, då borde vi behålla dem, även om hela Europa skulle göra sig av med dem. Men de är inte heller bra för oss, eftersom:

1. Demokratin bryter det rumänska folkets enhet genom att splittra det i partier, uppvigla det och därmed splittra det, vilket utsätter det för att möta den judiska maktens enade block i en svår period av dess historia. Bara detta argument är så allvarligt för vår existens att det skulle utgöra tillräckligt skäl för oss att byta ut denna demokrati mot vad som helst som skulle kunna garantera vår enhet: nämligen vårt liv; för vår splittring betyder död.

2. Demokratin förvandlar miljontals judar till rumänska medborgare genom att göra dem jämlika med rumänerna och ge dem lika rättigheter i staten. Jämlikhet? På vilken grund? Vi har bott här i tusentals år; med plogen och med vapnet; med vårt arbete och vårt blod. Varför skulle vi vara jämlika dem som knappt har varit här i 100, 10 eller 5 år? Om man tittar på...

förflutna, det var vi som skapade denna stat. Om man ser framåt är det vi rumäner som har hela det historiska ansvaret för Storrumäniens existens; de har inget. Hur skulle judar kunna vara
som inför historien gjorts ansvariga för den rumänska statens försvinnande? Sammanfattningsvis: de har varken jämlikhet i arbetet, uppoffringen och striderna som skapade staten, inte heller jämlikhet mellan
ansvar för sin framtid. Jämlikhet? Enligt en gammal maxim innebär jämlikhet att behandla ojämlika saker ojämlikt. På vilken grund kräver judarna likabehandling, politiska rättigheter
lika med rumänernas?

Machine Translated by Google

3. Demokratin är oförmögen till kontinuitet i sina ansträngningar. Uppdelad i partier som styr i ett, två eller tre år är den oförmögen att att utforma och genomföra en långsiktig plan. En part ogiltigförklarar en annans planer och ansträngningar. Det som utformades och byggdes av en idag rivs härnäst av en annan. I ett land i behov av uppbyggnad, vars historiska ögonblick är just den uppbyggnaden, utgör denna nackdel med demokratin ett hot. Det är som om ägarna på en gård skulle bytas ut årligen, var och en med olika planer, göra sig av med vad föregångarna gjorde, deras arbete bara för att göras av med nästa ägare som kommer.
i morgon.

4. Demokrati gör det omöjligt för politikern att göra sin plikt mot sin nation. En politiker med största god vilja blir, i en demokrati, sina anhängares slav; han antingen tillfredsställer deras personliga aptiter eller så förstör de hans stöd. Politikern lever under tyranniet och det ständiga hotet från valagenten. Han placeras i en position där han måste välja antingen att avsäga sig sitt livs arbete eller att tillfredsställa sina anhängare. Och sedan tillfredsställer politikern deras aptit; inte ur sin egen ficka, utan ur landets ficka. Han skapar jobb, positioner, uppdrag, kommissioner, sinekurer, allt detta belastar den nationella budgeten som alltmer belastar folkets alltmer böjda ryggar.

5. Demokratin är oförmögen att utöva auktoritet. Den saknar sanktionsförmåga. Av rädsla för att förlora sina anhängare tillämpar ett parti inte sanktioner mot dem som lever med skandalösa affärsuppgörelser i miljontals kronor, genom stöld eller förskingring; inte heller tillämpar det några sanktioner mot politiska motståndare i rädsla för att de ska avslöja dess egna skumma uppgörelser och felaktigheter.

6. Demokratin står i den stora finanssektorns tjänst. På grund av det dyra systemet och konkurrensen mellan olika grupper behöver demokratin mycket pengar. Som en naturlig konsekvens av detta blir slav under den stora judiska internationella finanssektorn som underkuvar den genom subventioner. På detta sätt läggs ett folks öde i händerna på en kast av bankirer.

Machine Translated by Google

VAL, URVAL, ÄRFTE

Ett folk leds inte enligt sin egen vilja: den demokratiska formeln; inte heller enligt en enskild individs vilja: den diktatoriska formeln.

Men enligt lagar. Jag talar inte här om människoskapade lagar.
Det finns normer, naturliga livslagar; och det finns normer, naturliga dödslagar. Livslagar och dödslagar. En nation är på väg mot liv eller död beroende på dess respekt för den ena eller den andra av dessa lagar.

Det återstår en fråga att besvaras: Vem i en nation kan förstå eller intuitivt känna till dessa normer? Människorna? Mängden? Om så vore fallet tror jag att för mycket är
förväntat. Många förstår inte mycket enklare lagar. Dessa måste förklaras för dem genom upprepade påståenden för att bli förstådda – ja, till och med genom straff om det behövs.

Här är några exempel på lagar som är absolut nödvändiga för folkets liv, vilka många människor bara med svårighet förstår: att vid smittsam sjukdom måste de sjuka
isolerade och en allmän desinfektion behövs; att solljus måste komma in i hemmen, därför bör ett hus ha stora fönster; att om boskapen får bättre mat och omvårdnad ger de mer avkastning åt människan
näring, etc. Om mängden inte förstår eller bara med svårighet förstår flera lagar som är omedelbart nödvändiga för dess liv, hur kan någon då föreställa sig att den som i en
demokratin måste ledas genom att den själv skulle kunna förstå de svåraste naturlagarna; eller att den intuitivt skulle känna till de mest subtila och omärkliga normerna för mänskligt ledarskap, normer som
projekt bortom sig självt, sitt liv, dess livsnödvändigheter, eller som inte direkt gäller den utan en mer överlägsen enhet, nationen?

För att baka bröd, skor, plogar, jordbruk, köra spårvagn måste man vara specialiserad, finns det inget behov av specialisering när

Machine Translated by Google

Det gäller det mest krävande ledarskapet, en nations? Måste man inte ha vissa egenskaper?

Slutsatsen: ett folk är inte kapabelt att styra sig självt. Det borde styras av sin elit. Nämligen genom den kategori av män som föds inom dess famn och som besitter vissa förmågor och
specialiteter. Precis som bina uppfostrar sin "drottning" måste ett folk uppfostra sin elit. Likaså vädjar mängden, i sina behov, till sin elit, statens visa.

Vem väljer denna elit – folkmassan? Anhängare kan hittas för alla "idéer", eller röster för alla som kandiderar till offentliga ämbeten. Men detta beror inte på folkets förståelse av dessa "idéer", "lagar" eller "kandidater" utan på något helt annat: på individers skicklighet att vinna folkmassens välvilja. Det finns inget mer nyckfullt och instabilt i

åsikter än mängden. Sedan kriget var denna mängd i sin tur avereskisk, liberal, nationalistisk, nationalistisk-bonde, iorgan, etc. och hyllade var och en, bara för att ett år senare spotta på var och en, och därmed erkänna sitt eget fel, desorientering och oförmåga. Dess kriterium för urval är: "Låt oss prova några andra." Således görs valet inte enligt omdöme och kunskap, utan slumpmässigt och med förtroende för turen.

Här är två motsatta idéer, en som innehåller sanning, den andra lögnen. Sanningen – av vilken det bara kan finnas en – söks. Frågan ställs till omröstning. En idé får 10 000 röster, den andra 10 050. Är
Är det möjligt att 50 röster mer eller mindre avgör eller förnekar sanningen? Sanningen beror varken på majoritet eller minoritet; den har sina egna lagar och den lyckas, som man har sett, mot alla majoriteter, även om de är förkrossande.

Att finna sanningen kan inte anförtros majoriteter, precis som Pythagoras sats inom geometrin inte kan läggas fram för folkets omröstning för att avgöra eller förneka dess giltighet; eller precis som en kemist
att tillverka ammoniak kräver inte att folkmassor röstar om mängderna kväve och väte; eller som en agronom, som studerat jordbruk och dess lagar i åratal, inte behöver vända sig till en
en mängd som försöker övertyga sig själv om deras giltighet genom sin röst.

Kan folket välja sin elit? Varför kan då inte soldater

Machine Translated by Google

välja den bästa generalen? För att kunna välja skulle denna kollektiva jury behöva veta mycket väl:

a) Lagarna för strategi, taktik, organisation etc. och

b) I vilken utsträckning individen i fråga genom anlag och kunskap följer dessa lagar.

Ingen kan välja klokt utan denna kunskap. Om mängden vill välja sin elit måste den nödvändigtvis känna till den nationella organismens ledarskapslagar och i vilken utsträckning kandidater till detta ledarskap uppfyller dessa lagar genom kvalifikationer och kunskap. Men mängden kan varken känna till dessa lagar eller kandidaterna. Det är därför vi tror att den ledande eliten i en
Ett land kan inte väljas av mängden. Att försöka välja ut denna elit är som att med majoritetsröstning avgöra vilka poeter, författare, mekaniker, flygare eller idrottare som borde vara ett lands.

Således begår demokratin, baserad på valprincipen, som själv väljer sin elit, ett grundläggande fel ur vilket hela tillståndet av orättvisa, oordning och elände i våra byar utvecklas. Vi berör här en viktig punkt; eftersom det är från detta fel i demokratisk uppfattning som vi kan säga att alla andra fel härrör.

När massorna kallas att välja sin elit är de inte bara oförmögna att upptäcka och välja en, utan väljer dessutom, med få undantag, den värsta inom en nation.

Demokratin tar inte bara bort den nationella eliten, utan ersätter den också med det värsta inom en nation. Demokratin väljer män som är helt skrupler, utan moral; de som är villiga att betala.

bättre, alltså de med högre korruptionsförmåga; magiker, charlatan, demagoger, som kommer att utmärka sig inom sina områden under valkampanjen. Flera goda män skulle kunna slinka igenom bland dem, till och med politiker av god tro. Men de skulle vara de förstnämndas slavar.

En nations verkliga elit skulle besegras, avlägsnas, eftersom den skulle vägra att konkurrera på den grunden; den skulle retirera och förbli gömd. Därav de ödesdigra konsekvenserna för staten. När en stat leds av en så kallad "elit" bestående av de värsta, mest korrupta, mest ohälsosamma den har, är det då inte tillåtet att en person frågar varför

Machine Translated by Google

är staten på väg mot undergång?

Här är då orsaken till allt annat ont ... omoral, korruption och lust i hela landet; stöld och rovdrift på statens rikedomar; blodig exploatering av folket; fattigdom och misär i dess rikedomar; brist på pliktkänsla i alla funktioner; oordning och desorganisation i staten; invasion från alla håll av utlänningar med pengar, som kommer för att köpa konkursförsedda butiker vars varor säljs för en spottstyver. Landet auktioneras ut.

"Vem betalar mest?" I slutändan är det här demokratin kommer att leda oss.

I Rumänien, särskilt sedan kriget, har demokratin genom detta valsystem skapat en "nationell elit" av romersk-judar, varken baserad på mod, kärlek till landet eller ...
uppoffring, utan på förräderi mot landet, tillgodoseende av personliga intressen, muta, handel med inflytande, berikande genom exploatering och förskingring, stöld, feghet och intriger för att slå ner vilken motståndare som helst.

Denna "nationella elit", om den fortsätter att leda detta land, kommer att leda till den rumänska statens förstörelse. Därför är det problem som det rumänska folket står inför idag, och som alla andra är beroende av, i slutändan att ersätta denna falska elit med en verklig nationell elit baserad på dygd, kärlek och uppoffring för landet, rättvisa och kärlek till folket, ärlighet, arbete, ordning,
disciplin, ärligt uppträdande och heder.

Vem ska göra denna ersättning? Vem ska placera denna verkliga elit i dess ledarskapsställning? Jag svarar: vem som helst utom den stora mängden. Jag medger vilket system som helst utom "demokratin" som jag ser döda det rumänska folket.

Den nya rumänska eliten, liksom alla andra eliter i världen, måste baseras på principen om socialt urval. Med andra ord, en kategori människor utrustade med vissa egenskaper som de
sedan odla, väljs naturligt från nationens kropp, nämligen från den stora friska massan av bönder och arbetare, som är permanent bunden till jorden och landet. Denna kategori av människor blir den nationella eliten som är avsedd att leda vår nation.

Machine Translated by Google

När kan en folkmassa konsulteras, och när måste den konsulteras? Den bör konsulteras innan de stora beslut som påverkar dess framtid, för att säga sitt ord oavsett om den kan eller inte kan, oavsett om den är andligt förberedd eller inte att följa en viss väg. Den bör konsulteras i frågor som påverkar dess öde. Det är detta som menas med samråd med folket; det betyder inte valet av en

elit av folket.

Men jag upprepar min fråga: ”Vem anger allas plats inom en elit och vem bedömer alla? Vem fastställer urvalet och helgar medlemmarna i den nya eliten?” Jag svarar: ”Den tidigare eliten.”

Den senare väljer eller namnger inte, utan helgar var och en på den plats som han upphöjt sig till genom sin förmåga och sitt moraliska värde. Vigningen görs av elitens ledare i samråd.
med sin elit. Således måste en nationell elit se till att den lämnar en ärvd elit att ta dess plats, en elit som dock inte är baserad på ärftlighetsprincipen utan endast på den sociala selektionen tillämpad med största strikthet. Ärftlighetsprincipen är inte tillräcklig i sig själv. Enligt den sociala selektionens princip, som ständigt förnyas av element inifrån nationens djup,

en elit håller sig alltid livskraftig. Det största historiska misstaget har varit att där en elit skapades på grundval av

urvalsprincipen, övergav den nästa dag just den princip som gav upphov till den och ersatte den med ärftlighetsprincipen och helgade därmed det orättvisa och fördömda systemet med privilegier genom födseln. Det var som en protest mot detta misstag; för att avlägsna en degenererad elit; och för att avskaffa privilegier genom födseln, som demokratin föddes. Övergivandet av urvalsprincipen ledde till en falsk och degenererad elit som i sin tur ledde till demokratins avvikelse.

Urvalsprincipen undanröjer både principen om val och ärftlighet. De tar ut varandra. Det finns en konflikt mellan dem; ty antingen finns det en princip om urval
och i så fall spelar mängdens åsikt och röst ingen roll, eller så röstar de senare på vissa kandidater och i så fall fungerar inte urvalet längre.

Machine Translated by Google

Likaså, om principen om socialt urval antas, spelar ärftlighet ingen roll. Dessa två principer kan inte gå hand i hand om inte arvtagaren motsvarar urvalslagarna.

Och om en nation inte har någon verklig elit – en första som utser den andra? Då svarar jag med en enda fras som innehåller en obestridlig sanning: i så fall föds den verkliga eliten ur ett krig med den degenererade eliten, den falska. Och det, också enligt urvalsprincipen.

Sammanfattningsvis är därför elitens roll:

a) Att leda en nation enligt ett folks levnadslagar.

b) Att lämna efter sig en ärvande elit baserad inte på ärftlighetsprincipen utan på urvalsprincipen, eftersom endast en elit känner till livets lagar och kan bedöma i vilken utsträckning människor anpassar sig genom anlag och kunskap om dessa lagar. Det är som en trädgårdsmästare som arbetar i sin trädgård och ser till att han innan han dör har en arvtagare, en ersättare, för bara han kan säga vem bland dessa
Att arbeta med honom är bäst att ta hans plats och fortsätta hans arbete.

Vad måste en elit grundas på?

a) Själens renhet.

b) Arbetsförmåga och kreativitet.

c) Mod.

d) Hårda levnadsvanor och ständig krigföring mot de svårigheter som nationen står inför,

e) Fattigdom, nämligen frivillig avsägelse av att samla en förmögenhet.

f) Tro på Gud.

g) Kärlek.

Jag har blivit tillfrågad om vår verksamhet hittills har följt samma linje som den kristna kyrkans. Jag svarar: vi gör en stor skillnad mellan den linje vi följer och den som
Kristen kyrka. Kyrkan behärskar oss från ovan. Den når fullkomlighet och det sublima. Vi kan inte sänka detta plan för att förklara våra handlingar.

Vi, genom våra handlingar, genom alla våra handlingar och tankar, strävar mot denna linje och lyfter oss upp mot den lika mycket som tyngden av våra köttsliga synder och vårt fall genom arvsynden.

Machine Translated by Google

tillåtelse. Det återstår att se hur mycket vi kan höja oss mot denna linje genom våra världsliga ansträngningar.

Individuell, NATIONELL KOLLEKTIVITET, NATION

"Mänskliga rättigheter" begränsas inte bara av andra människors rättigheter utan även av andra rättigheter. Det finns tre distinkta enheter:

1. Individen.
2. Den nuvarande nationella kollektiviteten, det vill säga helheten av alla individer inom samma nation, som lever i en stat vid ett givet ögonblick.
3. Nationen, den historiska enhet vars liv sträcker sig över århundraden, med sina rötter djupt inbäddade i tidens dimmor och med en oändlig framtid.

Ett nytt stort fel inom demokratin baserad på "mänskliga rättigheter" är att erkänna och visa intresse för endast en av dessa tre enheter, individen; den försummar den andra eller förlöjligar den, och förnekar det tredje.

Alla har sina rättigheter och sina skyldigheter, rätten att leva och plikten att inte inkräkta på de andra tvås rätt till liv.
Demokratin säkerställer endast individens rättigheter.
Det är därför vi i demokratin bevittnar en formidabel omvälvning. Individen tror att han med sina obegränsade rättigheter kan inkräkta på hela kollektivets rättigheter, som han tror att han kan trampa på.
och råna; därför bevittnar man i demokratin denna sönderrivande scen, denna anarki där individen inte erkänner något utöver sitt personliga intresse.

I sin tur uppvisar den nationella kollektiviteten en permanent tendens att offra framtiden – nationens rättigheter – för sina nuvarande intressen. Det är därför vi bevittnar den skoningslösa exploateringen och alienering av våra skogar, gruvor, oljereserver, och glömmer att det finns hundratals rumänska generationer, våra barnbarn som kommer efter oss, som likaledes förväntar sig att leva och fortsätta livet

Machine Translated by Google

vår nation. Denna omvälvning, detta förhållandebrott som demokratin orsakar utgör veritabel anarki, en rubbning av den naturliga ordningen och är en av de främsta orsakerna till oroligheterna i dagens samhälle.

Harmoni kan endast återupprättas genom att den naturliga ordningen återställs. Individen måste underordnas den överordnade enheten, den nationella kollektiviteten, som i sin tur måste underordnas nationen. "Mänskliga rättigheter" är inte längre obegränsade, utan begränsade av den nationella kollektivitetens rättigheter, vilka i sin tur begränsas av nationens.

Slutligen verkar det som att i en demokrati lever åtminstone individen som åtnjuter så många rättigheter ett underbart liv. Men i verkligheten, och detta är demokratins yttersta tragedi, har individen ingen rätt, för var är mötesfriheten i vårt land, skrivfriheten, samvetsfriheten? Individen lever under terror, belägringstillstånd, censur; tusentals människor är

arresterade, några dödades för sin tro, liksom under de mest tyranniska ledarna. Var är "den suveräna folkmassans rätt" att bestämma sitt öde, när möten är förbjudna och när tusentals människor hindras från att rösta, misshandlas, hotas med döden, dödas? Du kommer att säga: "Ja, men dessa människor vill ändra konstitutionen, begränsa våra friheter, tronsätta en annan regeringsform!"

Jag frågar: "Kan demokratin hävda att ett folk inte är fritt att bestämma sitt eget öde, att ändra sin konstitution, sitt regeringsskick, som det vill; att leva med större eller färre friheter som det vill?"

Detta är den ultimata tragedin.

I verkligheten har människan inga rättigheter i en demokrati. Han förlorade dem inte till förmån för vare sig det nationella kollektivet eller nationen, utan till förmån för en politisk-finansiell kast av bankirer och valagenter. Slutligen, den sista välgörenheten för individen. Frimurardemokrati genom en oöverträffad trolöshet maskerar sig som en apostel för fred på denna jord samtidigt som den utropar krig mellan människan och Gud.

Fred mellan människor och krig mot Gud.

Förräderiet består i att använda vår Frälsares ord "Frid

Machine Translated by Google

bland människor" för att förvandlas till en apostel för "Fred" samtidigt som de fördömer Honom och visar Honom som mänsklighetens fiende. Och dessutom består denna trolöshet också i att de låtsas vilja rädda människors liv medan de i själva verket leder dem till deras död; genom att låtsas rädda deras liv från krig, fördömer de dem – djävulskt – till evig fördömelse.

Nationen

När vi säger den rumänska nationen menar vi inte bara alla rumäner som bor i samma territorium, delar samma förflutna och samma framtid, samma klädsel, utan alla rumäner, levande och döda,
som har bott på detta land sedan historiens början och kommer att
bo här även i framtiden.

Nationen inkluderar:

1. Alla rumäner som för närvarande lever.
2. Alla våra dödas själar och våra förfäders gravar.
3. Alla de som föds som rumäner. Ett folk blir medvetet om sig självt när det uppnår medvetandet om denna helhet, inte bara om sina egna mål.

Nationen besitter:

1. Ett fysiskt, biologiskt arv – hennes kött och blod.
2. Ett materiellt arv – hennes lands jordmån och dess rikedomar.
3. Ett andligt arv som innehåller:

a) Hennes uppfattning om Gud, världen och livet. Detta begrepp bildar en domän, en andlig egenskap. Gränserna för detta domän bestäms av de horisonter till vilka ljusstyrkan i hennes begrepp når
når. Det existerar ett land med nationalanda, ett land med dess visioner erhållna genom uppenbarelse eller genom dess egna ansträngningar.

b) Hennes heder som lyser i den mån nationen under sin historia har anpassat sig till de normer som härrör från hennes uppfattning om Gud, världen och livet.

c) Hennes kultur, avkastningen av hennes existens som ett resultat av hennes egna ansträngningar inom konstens och tänkandets område. Denna kultur är inte internationell, den är ett uttryck för nationellt geni, för blodet.

Machine Translated by Google

Kultur är internationell så långt dess lyskraft kan nå, men nationell till sitt ursprung. Någon gjorde en vacker jämförelse: både bröd och vete kan vara internationella som konsumtionsvaror, men
de bär överallt prägeln av den jord där de växte.
Var och en av dessa tre arv har sin betydelse. Ett folk måste försvara alla tre. Det viktigaste är dock dess andliga
arv, ty endast det bär evighetens prägel, endast det består genom alla århundraden.

De gamla grekerna är inte ihågkomna på grund av sin fysik – inget annat än aska finns kvar av den, inte heller deras materiella rikedomar, om de hade haft några, utan på grund av sin kultur.

Ett folk lever i evigheten genom sin syn, sitt hedersbegrepp och sin kultur. Det är därför nationens ledare måste resonera och agera, inte bara i enlighet med folkets fysiska eller materiella intressen, utan också med hänsyn till dess historiska heder, dess eviga intressen. Med andra ord, inte bröd, utan heder till varje pris.

NATIONENS SLUTMÅL

Är det liv?

Om det är liv, så är inte de medel som människor använder för att försäkra sig om liv materia; även det värsta är bra.

Därför måste frågan ställas. Vilka principer vägleder nationer i deras förhållande till andra nationer? Bör de vägledas av djurinstinkten, tigern i dem, som fiskar beter sig i havet eller djur i skogen?

Det slutgiltiga målet är inte liv utan uppståndelse. Folkens uppståndelse i Frälsaren Jesu Kristi namn. Skapelse, kultur är bara ett medel, inte ett syfte som man har trott, för att uppnå
denna uppståndelse. Det är frukten av den talang Gud planterade i vårt folk, för vilken vi måste stå till räkning. Det kommer en tid då alla jordens folk ska uppstå, med alla sina döda

Machine Translated by Google

och alla deras kungar och kejsare, varje folk har sin plats inför Guds tron. Detta sista ögonblick, "uppståndelsen från de döda", är det ädlaste och mest sublima ögonblick som ett folk kan resa sig mot.

Nationen är alltså en enhet som förlänger sin existens även bortom denna jord. Folk är verkligheter även i underjorden, inte bara i denna.

Johannes berättar vad han såg bortom jorden och säger:
"Och staden behöver varken solen eller månen för att lysa i den, ty Guds härlighet har upplyst den, och Lammet är dess lampa. Och folken skall vandra i dess ljus, och jordens kungar skall föra sin härlighet och ära in i den."1

Och vidare: "Vem skall inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty du allena är helig, ty alla folk skall komma och tillbe inför dig, ty dina domar är uppenbara."2

Till oss rumäner, till vårt folk, liksom till alla andra folk i världen, har Gud gett ett uppdrag, ett historiskt öde. Den första lagen en person måste följa är att gå denna ödes väg, att fullgöra sitt anförtrodda uppdrag. Vårt folk har aldrig lagt ner sina vapen eller övergett sitt uppdrag, oavsett hur svår eller långdragen dess Golgataväg har varit. Även nu dyker hinder höga som berg upp framför oss. Skall vi vara, undrar jag, den svaga och fega generationen som under hotfulla påtryckningar släpper den rumänska ödeslinjen ur våra händer och överger vårt uppdrag som ett folk i denna värld?

MONARKI OCH MONARKIENS LAG

1 (Apokalypsen, 21, 23-24).

2 (Uppenbarelseboken 15:4).

Machine Translated by Google

I spetsen för folken, ovanför eliten, finner man monarkin.
Jag avvisar republiken.

Man har mött några monarker som var goda, några mycket goda, andra svaga eller onda. Vissa åtnjöt heder och kärlek från sitt folk till slutet av sina liv, andra halshöggs. Därför,
Inte alla monarker var goda. Monarkin i sig har dock alltid varit god. Man får inte förväxla människan med institutionen och dra felaktiga slutsatser.

Det kan finnas dåliga präster; men kan vi, på grund av detta, dra slutsatsen att kyrkan måste avskaffas och Gud stenas till döds?

Det finns visserligen svaga och dåliga monarker, men vi kan inte avstå från monarkin på grund av detta. Inom jordbruket finns det ibland ett dåligt år efter ett bra, eller ett bra och två dåliga; ändå föll det ingen i världen in att sluta med jordbruket.

Gör en monark som han vill, vare sig han är stor eller liten, god eller ond?

En monark gör inte vad han vill. Han är liten när han gör som han vill och stor när han gör vad han måste. Till var och en
Nationen Gud har dragit en ödeslinje. En monark är stor och god när han håller sig på den linjen; han är liten eller ond, i den mån han avviker från denna ödeslinje eller motsätter sig den. Detta är alltså monarkins lag. Det finns också andra linjer som kan fresta en monark: linjen för personliga intressen eller en klass av människor eller grupp; linjen för främmande intressen (inhemska eller utländska).
Han måste undvika alla dessa linjer och följa sitt folks. Stefan
Den store har lysit i historien i 500 år och rumänerna minns honom eftersom han identifierade sig perfekt med sitt folks öde. Kung Ferdinand, trots påtryckningar från externa intressen och inflytanden, ställde sig på gränsen för nationens öde; han led med henne, offrade sida vid sida med henne och segrade med henne. Det är i kraft av detta som han är stor och

odödlig.

Machine Translated by Google

SLAGET VID TUTOVA, 17 APRIL 1932

Bara fyra månader hade gått sedan valet i Neamt och den unga legionärsarmén gav sig in i en ny strid. I början av januari 1932 förklarades en kongressledamotsplats ledig i Tutova. [Obs: Tutova län med Barlad som länssäte.]

Jag hade övervägt situationen. I det föregående allmänna valet fick vi bara 500 röster där. Länet var svagt; men det hölls ihop av de starkare länen Covurlui, Cahul och Tecuci, så att vi lätt kunde få in legionärer.

Det verkade som om vi möjligen kunde vinna, jag tänkte på vilken effekt ett eko av en ny seger skulle ha. Två raka segrar för den yngsta generationen mot alla politiska partier skulle ha ökat dess prestige i landets ögon avsevärt. Jag bestämde att min far skulle kandidera, eftersom han var ytterst nödvändig för mig i rörelsen, både i parlamentet och utanför det för organisation och propaganda. Valet hade bestämts till den 17 mars. Den 9 januari skickade jag ut ett manifest till hela länet. Min far med ett första vallag anlände den 10 januari. Sedan kom lagen från Iaÿi, Tecuci, Beresti och Cahul.

Under de första tre veckorna hade de små legionärstyrkornas snabbhet och mod skapat en ström av sympati till vår fördel i hela länet. Under en svår vinter med kraftig snö och kallt väder kunde de politiska partierna inte ge sig ut. De väntade på bättre väder. Men under denna tid, över kullar, genom midjedjup snö, genom snöstormar, reste legionärerna från by till by.

Runt början av februari blev det svårare att bekämpa fienden. En koalition av liberaler, nationalbönder, lupister [Obs: Dr. Lupus partimedlemmar] och cuzister stod inför oss.

Machine Translated by Google

en våldsamhet vi aldrig tidigare mött. Regeringen tillgrep verkligt terroristiska åtgärder och den judiska pressen attackerade oss häftigt.

Jag kände behov av nya förstärkningar, så jag skickade de sista reserverna från Iaŷi, ledda av Totu. Jag hade inga andra förutom i Bukarest och dessa kunde inte säkras på grund av brist på pengar. Så jag sammankallade en legionärernas möte och föreslog ett heroiskt steg: att de skulle börja till fots från Bukarest till Bariad, en sträcka på nästan 32 mil, och förklara för dem att denna marsch skulle betyda mer för vår seger än 100 000 manifest. Bara det skulle utgöra en stor heroisk diskurs riktad av legionärer till rumänerna i Tutova.

Legionärerna tog emot mitt förslag med entusiasm. En vecka senare lämnade ett team på cirka 25 man, lett av Stelescu, Caratanase och Doru Belimace, Bukarest till fots för Tutova. Efter en tio dagar lång marsch genom stormigt väder anlände de till Bariad där de varmt välkomnades av hela befolkningen. Men förföljelsen hade eskalerat till en nervkrossande spänning. Herr ...

Argetoianu, inrikesminister, skickade ut gendarmerna överste, Ignat, med stora styrkor och beordrade att bära legionärerna ut ur Tutova län på bårar. Det var omöjligt för små grupper att avancera ytterligare. Så jag bildade två starka grupper under befäl av Victor Silaghi och Stelescu som, stödjande varandra, skulle avancera längs Puesti-Dragomiresti-linjen och stödja min far. Jag skickade ytterligare ett mindre team i riktning mot Bacani. Dessa två var de enda två rutter som förblev outforskade. De utgjorde den nordöstra halvan av länet.
Den andra hälften, den södra, hade bearbetats tillräckligt av min far, herr D. Popescu, länschefen, Victor Silaghi, Teodor Tilea och Ion Antoniu, med de första lagen.

De två lagen i norr avancerade nästan 48 kilometer, kämpade mot den bitande kylan och hamnade med flera sårade, bland andra Tocu. I den norra delen av länet möttes de av stora kontingenter av gendarmer. Teamen barrikaderade sig på vinden i ett övergivet hus där de gjorde motstånd i 48 timmar utan värme, mat eller vatten. Till slut kunde de retirera

Machine Translated by Google

genom en svår marsch över natten, utförd under verkligt heroiska förhållanden, endast tack vare Victor Silaghis envisa ihärdighet i att uppmuntra de utmattade, svältande och frusna legionärerna till sista möjliga motståndet.

Detta föräldralösa barn, son till den rumänske prästen Silaghi från Careii Mari som mördades av ungrare 1918 under tragiska förhållanden, kämpade med tapperhet.

Slutligen omringades dessa grupper av överlägsna styrkor, tillfångatogs och fördes till Bariad. Min far arresterades och spärrades in i ett regementsfängelse.

Det tredje laget decimerades fullständigt i slaget vid Bacani. Där, i en dal innan de gick in i byn på kvällen, attackerades det av en stor kontingent gendarmer. Lagets ledare, legionären Lascar Popescu, slagen i huvudet med ett gevär, var den förste som föll medvetslös i en blodpöl. De andra legionärerna vägrade att retirera. De gick till motattack med bara bröst och utan händer, i ett försök att ta sig in i byn.

En efter en föll de alla medvetslösa. Den siste som stod kvar attackerades ensam. Under slagen föll han på knä, reste sig upp och attackerade igen. Han föll nära sina kamrater. Hela teamet låg medvetslöst i en blodpöl. Därifrån släpades de genom snön av gendarmerna, mer än en kilometer till gendarmposteringen i byn. Klockan ett den natten kom en ryttare med nyheten till Bariad om vad som hände i Bacani. Teamet från Iasi, lett av Totu, som anlände till Barlad samma midnatt, gav sig omedelbart av till fots för att hjälpa sina sårade kamrater. Efter en strid från klockan 3:30 till 5 på morgonen, under vilken gendarmerna avfyrade alla sina vapen, ockuperade legionärerna gendannernas postering och fann inuti, fortfarande medvetslösa och liggande på marken, sina kamrater stupade i slaget vid Bacani. De bar dem till sjukhuset i Barlad.

Men det tog inte slut här. Judendomen inledde en enorm presskampanj och attackerade oss med motbjudande cynism och orättvisa. En våg av lögner, förolämpningar och förtal kom vår väg. Allt det politiska grupperingar gick samman för att utestänga oss ur striden.

Machine Translated by Google

DEN ANDRA UPPLÖSNINGEN AV GARDEN MARS 1932

Sparkade av gendarmerna, attackerade av den judiska pressen, drabbades vi av en ny upplösning av gardet, beordrad genom ett enkelt ministerbeslut. Trots att vi höll oss inom ramen för fullständig laglighet, upplöste lorga-Argetoianu-regeringen, i strid med lagar och konstitution, gardet godtyckligt. Våra högkvarter över hela landet togs återigen över och låstes, tryckeriet i Iaşi stängdes. Attackerade i pressen försattes vi i den omöjliga situationen att inte kunna försvara oss eftersom alla våra publikationer hade stoppats. I parlamentet försökte jag tala, men jag hindrades av majoritetens oväsen, som inte tillät mig att försvara mig.

Kandidaturen i Tutova kunde dock inte stoppas. Laget från Bukarest uteslöts från länet. Likaså de andra, en efter en. Vårt Iasi-lag på cirka 30 personer, under Totus ledning befälet, när det fördes till depån för samma evakueringsoperation, bröt avspärrningarna och ockuperade väntrummet där det, barrikaderat, gjorde motstånd i 24 timmar, tills det gasades ut. Till slut lastades den på tåget och fördes ut ur länet. Endast Ibraileanu, Nutu Esanu och min far som arresterades, stannade kvar i staden. Förföljelsen flyttades sedan till byarna. Bönder, skollärare och präster arresterades och misshandlades; deras hem bröts in. Valet sköts upp en månad, till den 17 april.

Min far släpptes. De äldre legionärerna kom sedan till staden för att träda in i striden: Hristache Solomon, överste Cambureanu, Ventonic, Ifrim, fader Isihie, Peceli, Potolea, etc. Jag tilldelade dem olika sektorer. Var och en smet till sin post under nattens skydd. Våra lag från de angränsande länen gick återigen in i Tutova på flera platser. Gh. Costeas lag korsade Barlad.

Machine Translated by Google

flod, vatten upp till halsen, för alla vägar patrullerades; de anlände till vallokalen drypande blöta.

Den 17 april på morgonen började omröstningen och fortsatte in på natten. Den 18 april, klockan 5 på morgonen, tillkännagavs legionärernas seger: 5 600 röster; Liberalerna: 5 200; Nationalbönderna:
4 000; de andra grupperna: färre än 2 000; Cuzister: 500 röster.

Denna andra legionsseger, mot koalitionen av alla rumänska politiker, vanns genom legionärernas oförskräcklighet och järnvilja, genom deras hjältemod och blod, som trotsade
hinder, förolämpningar, slag och förföljelser, hade väckt en obeskrivlig entusiasm över hela landet.

NYA ALLMÄNNA VAL
JULI 1932

Min far validerades den sista dagen av parlamentssessionen.
Men vår vila varade bara en vecka, ty Lorga-regeringen hade fallit. En nationalbonderegering bildades, ledd av
Herr Vaida.

Utmattade både fysiskt och ekonomiskt gav vi oss in i en ny strid. Det var i juni 1932. Ända sedan den 15 december 1929 hade vi varit i en ständig strid: december 1929 – april 1930, den
kampanjer i Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; sommaren 1930, förberedelserna, sedan förbudet mot marschen i Bessarabien, följt av min fångenskap fram till hösten; i oktober och november var vi i Maramures – den vintern fängslade igen; våren 1931, striderna före de allmänna valen; sommaren 1931, val i Neamt; vintern 1932, val i Tutova; och nu stod vi återigen inför de allmänna valen. Trots alla dessa strider fortsatte vi det organisatoriska arbetet i resten av landet. Året innan ställde vi upp på vallistor i 17 län, i år ställde vi upp på 36. Alla

Machine Translated by Google

Politiska partier var inblandade i samma gräl, fulla av intriger, om namngivningen av sina kandidater. Detta varade en hel vecka. Men jag, ensam, fixade på en natt alla våra kandidatlistor i 36 län. Ingen bland legionärerna strider om sin plats på listan; snarare ber han om att bli placerad sist.

Det svåra problemet för oss är pengafrågor. De flesta länen har kunnat täcka sina egna utgifter med hjälp av legionärsbidrag. Andra har inte gjort det. Jag behövde bara 50 000 lei för att täcka valskatterna. Jag gick som i en omtöcknad ända till sista dagen. Jag provade ett, jag provade ett annat. Ingenting.

Jag gick för att träffa herr Nichifor Crainic, chefen för Calendarul ("Kalendern") i hopp om att han skulle ha pengar, men förgäves. Med sin tidskrift, som hade publicerats i fem månader, stödde han vår kamp och följde våra legionärsstyrkors mod steg för steg; han kunde dock inte hjälpa oss ekonomiskt.

Slutligen lånade jag från Pihu och Caranica, som genom att springa till alla makedonier fann den nödvändiga summan. Flera län understöddes av länet Focsani och llristache Solomon.

Kampanjen inleddes. En ny förföljelse drabbade våra led.

Utspridda över en stor front attackerades våra tunna led våldsamt överallt. Legionärerna Savin och Popescu sårades vid Tighina. Vid Barlad släpades mängder av lärare och präster in i källare och misshandlades på order av herr Georgescu-Barlad. Vid Vaslui sårades våra små grupper. Likaså vid Podul-Iloaiei och i hela Iaÿi län. Vid Focsani, den åldrade Hristache

Solomon, ingenjör Blanaru och tio andra attackerades på order av advokat Neagu av beväpnade grupper av nationalbönder i byn Vulturul. Legionärer föll till marken sårade av knallar och knivar. Bara en enda stod kvar på fötterna som ett berg, Hristache Solomon, som ingen vågade röra vid då. Han försvarade sig häftigt, men föll till slut mitt på vägen, överväldigad av slag. Där på marken blev han slagen i huvudet av dessa bestar som alltid – då som nu – gjorde anspråk på laglighet, civiliserade metoder, frihet etc. Gardet fick 70 000 röster, dubbelt så många som föregående år. Länen Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

och Tutova, där min far kandiderade, kom ut starkast. Sedan följde Campul-Lung med Mota; sedan Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Vi vann fem platser, och nu måste vi göra våra val för att fylla dem. Jag stannade kvar i Cahul för att låta Nutu Esanu komma in i parlamentet. Jag bestämde att min far skulle stanna kvar i Barlad för att låta Stelescu, en 25-årig student, komma in i parlamentet; jag ville på så sätt ge landets ungdom uppmuntran och en stimulans. Det förtroende och den kärlek jag visade denna yngling återgäldades dock inte. [Obs: Författaren hänvisar här till Stelescus framtida svek mot sina legionärskamrater.]

I PARLAMENTET FÖR ANDRA GÅNGEN

Hela tiden i parlamentet kämpade jag mot regeringen och dess åtgärder som jag ansåg strida mot det rumänska folkets välbefinnande, liksom jag faktiskt också hade kämpat mot alla de tidigare. administrationer som turades om att leda staten. Landet hade ingenting att förvänta sig av alla dessa regeringar. Ingenting av någon som helst förnuft för vårt folks framtid skapades där. Alla åtgärder och lagar var bara några av de lindringar som förlängde från dag till dag vårt lands bittra och sorgliga existens.

När rumänska arbetare sköts på order av inrikesministeriet i Grivita, och jag kände mig illamående i djupet av attityden hos prokommunisterna inom Nationella bondepartiet som applåderade regeringens åtgärd, intog jag podiet och ansåg det vara min plikt att tala följande: "Det är dåligt att de olyckliga arbetarna gick ut på gatan, men det vore värre om de och vårt folk, inför den orättvisa som ropar till himlen, inte gick ut, utan resignerat böjde huvudet under oket och lämnade landet i händerna på några exploaterande politiker. [Obs: Författaren talar här om arbetarstrejken vid

Machine Translated by Google

Grivita Rafiway-fabrikerna i Bukarest den 4 februari 1933 under den nationella bondeadministrationen.

Jag citerar här från det officiella protokollet från denna session:

"Herr Corneliu Zelea Codreanu... Herr president, kära kongressledamöter! I den grupps namn jag tillhör kräver jag att utöver den utredning som normalt görs av behöriga myndigheter, även en parlamentarisk utredning genomförs, bestående av representanter för olika politiska grupper i detta parlament. Jag kräver detta eftersom jag tvivlar på sanningsenligheten i herr inrikesministers uttalande; jag tvivlar på det av en mycket god anledning. Den 24 januari, när rumänska studenter, nationalister och kristna, gick till den okände soldatens grav för att sätta ett kors, hade statssäkerhetsmyndigheten läckt informationen till en tidning i Bukarest att den aktionen var planerad och finansierad av Moskva."

"Om den information du har angående Grivita-affären också kommer från en sådan källa, då förstår jag mycket väl hur rätt du har i att vidta åtgärder av detta slag, precis som du gjorde igår och idag."

(Applåder från bänkarna i 'Järngardet' och de i Dr. Lupus bondeparti).

För det andra vill jag säga att jag, liksom alla människor med sunt förnuft i detta land, inte är rädda för kommunism eller bolsjevism. Vi är rädda för något annat, för det faktum att dessa arbetare inte har något att äta; de är hungriga."

(Applåder från bänkarna i 'Järngardet' och de i Dr. Lupus bondeparti).

"Några av dessa arbetare tjänar bara 1 100 lei i månaden och har 5, 6, 7 barn."

Dr. V. Lupu: "Det är sant."

Herr Corneliu Zelea Codreanu: "Med 5, 6, 7 barn räcker inte ens sådana löner till för deras dagliga bröd. Å andra sidan är jag också rädd för något annat: deras törst efter rättvisa."

Dr. N. Liipu: Mycket bra!

Corneliu Zelea Codreanu: "Därför måste du tillfredsställa dessa två behov: hunger och törst efter rättvisa,"

Machine Translated by Google

(Applåder från bänkarna i 'Järngardet' och Dr. Lupus bondeparti) ”och detta land kommer att åtnjuta fullständig ordning.”

(Möte torsdagen den 16 februari 1933. Officiell monitor 41 den 23 februari 1933)

En av de svårigheter som bromsar den parlamentariska verksamheten är de tusentals kraven på förböner av något slag till ministerierna. Detta utgör ett verkligt straff för oss från vår valkrets.

(1) eftersom parlamentarikerna måste slösa bort det mesta av sin tid på att tillgodose dessa krav. Detta system är farligt för en organisations liv, eftersom det förlamar hela dess verksamhet; det kan förlora hela striden. Man måste överge sitt lands öde för att tjäna sina anhängare. Efter ett tag lade jag märke till att det inte fanns några legionärer bland dem som kom till mig med sådana krav. Alla var antingen professionella tiggare eller särskilt utsända motståndare som försökte förlama oss.

(2) detta system försatte oss i den känsliga positionen att vi skulle gå före och söka tjänster från de män vi bekämpade. Av dessa skäl vägrade jag personligen att ingripa för någon. Under hela min tid i parlamentet begärde jag ingenting av någon minister.

En annan kategori bestod av de som kom för att be oss om pengar. Av de hundratals som knackade på våra dörrar dagligen fanns det inga legionärer. Vissa var riktigt sjuka eller hade råkat ut för otur, men andra gjorde detta system till ett riktigt yrke. Slutligen var vår grupp en liten organisation, i formation, i rörelse, i ständig strid. Detta krävde särskilt av mig oavbruten uppmärksamhet på alla fiendens förflyttningar; det innebar att avslöja och parera fiendens planer, att erövra och organisera nya positioner, med andra ord, en permanent översikt, dag och natt, av slagfälten i hela landet. Men före allt annat kom övervakningen av legionärernas utbildning för att inte vakna upp och finna oss gradvis förvandlade till en politisk kategori av moralisk infektion som vi inte skulle kunna befria oss från och i vilken legionärsandan skulle dö.

Machine Translated by Google

Parlamentet tog ifrån mig den tid jag verkligen behövde för ledarskap.

TILLSTÅNDET FÖR LEGIONÄR ORGANISATION 1932-1933

Hösten 1932 och vintern 1933 kunde legionärerna andas ut. Tre och ett halvt års strider var över. Dessa ungdomar förtjänade nu sin vila. Det hade gått nästan två år sedan jag bosatte mig i Bukarest.

För att ta min plats i Iaÿi stannade Banea, assisterad av Totu, Cranganu, Tasca och Stelian Teodorescu, kvar för att hantera frågor som rörde studenter, tryckeri, vårt hem etc. Legionärsstudentgruppen ökat och omfattar nu mer än hälften av de militanta studenterna. I Cluj åstadkom Banica Dobre en sund start på organisationen; likaså i Cernauti med Lauric där legionären Livet spirade fint under professor Traian Braileanus andliga ledning, kring vilken professor Toppa och andra samlades. I hela Bukovina legionärsströmmen och organisationen växte under befäl av veteranen och framstående nationalisten Vasile lasinschi. I Chisinau arbetade Tudorache och Serghie Floreseu; I Oradea Mare, losif Bozantan.

Ungdomarna som uppfostrats i Korsets brödraskap var förberedda när de började på universitetet. En nationalistisk tidning med stort mod och utmärkt ledning hade börjat publiceras i Bukarest, Calendarul ("Kalendern") under ledning av Nichifor Crainic och i samarbete med en handfull intellektuella under ledning av professor Dragos Protopopescu. Denna tidning banade modigt väg för en ny och bred väg i den rumänska intellektuella världen, längs den kristna...

Machine Translated by Google

och nationalistisk linje. Särskilt herr Crainics artiklar var verklig kanoneld som orsakade förödelse inom fiendens led. Inom studentrörelsen i huvudstaden ockuperade legionärer de första linjerna. Traian Cotiga innehade ordförandeskapet för studentcentret och hade en legionärskommitté.

En vändning kändes bland huvudstadens intellektuella ungdom. Deras samveten var upptagna med de stora problem som påverkade vår nations liv. En begåvad grupp drogs
runt den nya recensionen Axa ("Axen") med Polichroniade, Vojen, Constant, anslöt sig till legionärernas led, medan andra framstående ungdomar som professor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, professor Viadimir Durnitrescu, ingenjör Virgd Ionescu, professor Radu Gyr, advokat Popov, målarna Basarab och Zlotescu, alla mycket begåvade och entusiastiska, arbetade i linje med legionärideologin.

Den friska makedonska ungdomen, ren som en tår och modig, kom allt närmare oss. Vi ansåg det dock oklokt att massan av makedonier i fyrkanten [Obs: Flera län i
södra Dobrogea annekterat av Rumänien i slutet av Balkankriget 1913.] tas emot i gardet, eftersom vi, så nyligen återbosatta i landet, skulle utsätta det för alltför många
förföljelser. Den makedonska universitetsungdomen anslöt sig dock i sin helhet till legionärsrörelsen. I spetsen för denna makedonska ungdom stod tre framstående kulturmän:
Papanace, Caranica och Sterie Ciumeti.

Med de två första rådfrågade jag ofta, vilka båda hade beundransvärt omdöme stödt av oklanderlig renhet och uppriktig, stor kärlek och mod.

Jag tror inte att det sedan 1931 har gått en dag utan att vi träffat dem. Under denna tid av förföljelse diskuterade vi i timmar slag efter slag, orättvisa efter orättvisa, förräderi efter förräderi. Varje nyhet om en ny tortyr av en legionär var en...

kniv som genomborrar våra hjärtan.

Den smärta vi lidit för alla misshandlade legionärer plågade våra själar; och särskilt omöjligheten att se något hopp om rättvisa framför oss.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti levde med mig dag och natt. Han var en ung man med stor rättfärdighet och hundliknande trofasthet. Han blev gardets huvudkassör. Alla sina dagar – så många han än får – kommer han bara att tänka på gardet, vara angelägen om och handla bara för gardet, inte leva sitt liv för något annat än för gardet.

På olika platser i landet uppträdde andra värdefulla element: Dr Pantelimon, Fader Ionescu Duminica, Dr Augustin Bidian i Sibiu; Fader Georgescu-Edincti, elevernas andliga biktfader, en veterankämpe, kapten Ciulei vid Bacau, Aristotel Gheorghiu, också en veteran, som befäl vid Ramnicul-Sarat; vid Brada, Ion Iliescu; vid Constanta, Seitan; Fader Doara och Victor Barbulescu i Valcea; Professorerna Vintan, Ghenadie och Duma i Timisoara; och veteranlegionärerna, professorerna Nicolae Petrascu, Horia Sima, advokaten Iosif Costea, Colhon och andra, som nu har kommandoposter i olika delar av landet.

Bukarest är indelat i sektorer [Obs: Var och en av de fem stora sektorerna bär namnet på en färg: Grön, Gul, Röd, Blå och Svart.] och vi började organisera oss inom dem. Det fanns två goda män i den gröna och blå sektorn, Nicolae Constantinescu och Doru Belimace, två starka karaktärer, två solida hjärnor, Doru Belimace var en av de mest framstående studenterna vid Litteraturvetenskapliga fakulteten; Nicolae Constantinescu, som hade en framstående ekonomisk bakgrund, var student vid handelsakademin. Snart skulle båda visa sig ha imponerande egenskaper av legionärstro och mod.

Under denna period skapades även den första legionsgraden av följande order från dagen den 10 december 1932:

A) Den första överordnade graden, benämnd legionärskommendant, etableras i legionärshierarkin. Med tanke på deras uppoffring, arbete, hjältemod, tro, kapacitet och senioritet är följande legionärer upphöjda i rang, alfabetiskt: Banea Ion, doktorand i medicin; Belgea Ion; Blanaru Ion, ingenjör; Dumitrescu Ion, präst; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokat; Steleseu Mihail, kongressledamot; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, hantverkare.

Machine Translated by Google

B) Alla legionärer från 1927 och 1928 års serier som avlade sitt löfte och fortfarande är i legionens aktiva led, befordras härmed till graden legionärskommendantassistent.

Signerad: Corneliu Zelea Codreanu.

De andra, mer avancerade i år, flyttades in i Legionens senat och legionärernas överordnade råd.

Machine Translated by Google

Den politiska soldaten del II och III

Derek Holland

Machine Translated by Google

DEL TVÅ:
BEHOVET AV DEN POLITISKA SOLDATEN.

När en nation reser sig ivrigt för att kämpa för sin frihet och Ära, det är alltid en minoritet som verkligen eldar upp mängden.

Västerns nedgång (Oswald Spengler)

I spetsen för kampen mot ondskans krafter som översvämmar hela jordklotet i ett hav av smuts, korruption och förräderi står Europas olika nationalistiska rörelser. I Storbritannien är den enda organiserade kraften Nationella fronten, men även den gjorde ganska grundläggande misstag på sjuttiotalet om vad som var nödvändigt för att återlösa vårt land. Diskussionen handlade alltid om huruvida vi skulle ha en marsch hit eller där; om vi skulle utkämpa det ena eller det andra valet; om vi kunde göra något för att förbättra vår "image". Dessa diskussioner var ungefär lika användbara som att diskutera vem som kunde ha vilken solstol på Titanic. Visserligen blev vårt namn mer känt, även om andra metoder också skulle ha uppnått detta; det kvarstår att all vår tid, våra pengar och vår energi inte stoppade ankomsten av en enda invandrare; det stoppade inte stängningen av en enda fabrik; det stoppade inte våldtäkten, fysisk och andlig, av vårt moderland.

Vårt misslyckande var enkelt, men avgörande. Det var och är inte politik, doktriner eller aktiviteter som vi behöver – hur viktiga dessa saker än är i det övergripande politiska perspektivet – utan en ny typ av människa som kommer att leva det nationalistiska sättet att leva varje dag, som kommer att fungera som en ledstjärna och en inspiration för de britter runt omkring honom som förtvivlar över vår situation. De andra misskrediterade partierna har erbjudit politik och doktriner till vårt folk i många år. generationer, men med vilken effekt? För den genomsnittlige britten, varför skulle NF ha varit annorlunda än de andra? Om vi ska lyckas måste vi gå till kärnan av saken: vårt folk behöver som exempel någon som lever som han predikar. Det exemplet kallar vi den Politiska Soldaten.

Vad är egentligen den politiska soldaten?

Om vi tittar på den europeiska historiens högsta period kan vi lätt identifiera den typ av män som förkroppsligar eller uttrycker anden

Machine Translated by Google

som vår nation så desperat behöver.

I antikens Grekland fanns spartanerna, ett strängt, mycket disciplinerat folk som har gått till historien främst på grund av sin heroiska ställning i slaget vid Thermopylae. Det var här som
300 spartaner, ledda av sin krigarkung Leonidas, mötte 100 000 persiska trupper under kejsar Darius; långt ifrån att krypa ihop av rädsla inför sådana enorma odds sjöng spartanerna stolt sin stridshymn, Kastors sång, och dog sedan mot en man i en degel av eld och blod. Även om spartanerna förlorade, är det dem som historien minns.

I antikens Rom var det den romerska centurionen vars militära skicklighet och engagemang för det eviga Rom, för Pax Romana, ledde honom till att bygga ett av de finaste, välordnade imperierna i världshistorien och, som en följd av detta, lämnade oss så mycket att vårda i vårt arv.

I medeltida Europa fanns det den kristna korsfararen vars hängivenhet till idealen om asketism och ridderlighet så förkroppsligade Europa, öst och väst, att även idag betraktas "riddaraktigt uppförande" som en hög form av lovord. Dessa riddare, en övernationell gemenskap hämtad från en kultur, beskrevs av påven Urban II som de som var "redda att skynda sig dit krig utbryter, och föra över det sina vapens raseri för att försvara heder och rättvisa."
Under vårt århundrade var kanske det mest framstående exemplet på politisk soldatism det rumänska järngardet, legionärsrörelsen, grundat och format av Corneliu Codreanus geni.
Andan som denna rörelse genererade var så stark, så genomgripande, att den under sina korta 15 år av existens smittade ett helt folk.
Än idag fördömer de kommunistiska myndigheterna legionärerna, så skrämda är de av dess andliga och inspirerande kraft – en kraft som växer i takt med att det marxistiska Östeuropas slit dödar allt det rör vid.

Men Europa har inte monopol på politiska soldater och alla folk och kulturer har potential att producera den här typen av människa, var och en anpassad till sina säregna omständigheter. Ta till exempel mullornas islamiska revolutionsgarde i Iran. Det är inte nödvändigt att hålla med om något eller alla av deras mål för att uppskatta och respektera deras mod. Deras tro på sin sak är så stark att de kommer att springa genom minfält obeväpnade för att attackera fiendens

Machine Translated by Google

positioner; deras ideal är så allomfattande att de kommer att köra in lastbilsbomber i fiendens läger med vetskapen om att döden är oundvikligt. Huruvida de har rätt eller fel är inte en fråga, men det är tydligt att denna makt, detta förakt för döden, är det som segrar skapas av. Denna makt drev yankeekriget.
maskinen ut ur Libanon – medan amerikanska trupper kämpade för anställningstrygghet, en lönepaket och en pension, kämpade deras motståndare i revolutionsgardet för ett ideal, ett oberoende,
Iranska Iran. Vi måste lära oss att idealismens kraft är oberäknelig.

När vi tittar på de få exempel jag har nämnt, kommer en sak att vara omedelbart uppenbar för de flesta läsare – nämligen att de alla är krigare, militärer. Det skulle dock vara fullständigt fel att tro att denna aspekt, militären, är den viktigaste aspekten, eller ens en av de viktigaste aspekterna. Den gemensamma nämnaren som gör att alla dessa män kan placeras i samma kategori, trots deras uppenbara skillnader, är det faktum att de inspirerades av ett andligt och religiöst ideal som helt dominerade deras liv. Ingenting kom mellan dem och Idealet.
De var villiga att offra allt för sitt ideals seger. Om deras sak av någon anledning hade nekats dem, skulle deras liv ha upphört att ha någon mening.
har någon betydelse överhuvudtaget. De var skickliga krigare eftersom en låga brann inom dem, en eld som bara kunde släckas när de drog sitt sista, dödliga andetag. Det var en låga som deras fiender ofta inte ägde eller förstod, men som de fruktade och respekterade. Det är den lågan, den brinnande anden, som vi måste återuppväcka om vår kultur ska ha någon framtid värdig den namn. Om detta visar sig vara bortom våra förmågor, kommer alla våra materiella prestationer, vår vetenskap och teknologi, vår intellektuella storhet att avslöjas som fullständigt värdelösa, till största delen
Det viktigaste i livet är viljan att leva. Om denna vilja saknas hos våra människor, kommer ingen vetenskapsman och inga prylar att rädda oss.

Det är den politiska soldatens uppgift att främja viljan att leva genom att avslöja livets sanna natur – i motsats till detta århundrades materialistiska mardröm som felaktigt uppfattas som ”liv” – och genom att leva detta liv. För att göra detta måste den politiska soldaten genomgå en andlig revolution, en inre revolution som vägleder, styr och genomsyrar hans liv. När detta har uppnåtts

Machine Translated by Google

I grund och botten kommer den politiska soldaten att bedöma alla sina handlingar utifrån huruvida de främjar saken eller inte. Han kommer att vara mannen som inte säger: "Vad får jag ut av det?" utan mannen som säger: "Vad kan jag göra för att hjälpa till?" För denna typ av människa kommer vissa ord att innehålla nyckeln till själva meningen med livet: Ära, Rättvisa, Självrespekt, Ärlighet, Tro, Ödmjukhet, Medkänsla, Kärlek.

Han kommer inte att tillåta att hans ära eller nationens attackeras eller undergrävs av de ovärdiga; han kommer inte att stå overksam och se på när hans folk utnyttjas, utan kommer att bli en central punkt i kämpa för rättvisa. Han kommer inte att förlora sin självrespekt och sitt värde genom att bli beroende av yttre faktorer som droger eller alkohol, för han vet att om han besitter den inre styrka som uppehåller livet då kommer han att vara oövervinnerlig. Han kommer att vara ärlig i alla sina handlingar, stora som små, eftersom den nationalistiska militanten föregår genom gott exempel. Han kommer att ha en total, obestridlig tro på rättfärdigheten i sin sak; han kommer att vara mannen som kommer att sträva till gränsen för sina förmågor för att främja sitt folks och sin nations välfärd, men han kommer att göra detta utan någon tanke på beröm eller publicitet. Han kommer att förbli ödmjuk i vetskapen om att hans handlingar är en pliktfråga inspirerad av ett högre levnadssätt. Han kommer att manas till handling av den fysiska våldtäkten mot vårt vackra land och förstörelsen av vår rika kultur; hans medkänsla kommer att vara sådan att han kommer att hölja de svaga och behövande i vår nation med sin enorma styrka. Hans kärlek kommer att vara ren och uppfriskande, återupplivande och inspirerar alla och allt den berör.

Den politiska soldaten är mannen som hålls uppe av ett evigt ideal och som kommer att agera positivt i alla situationer för att försvara det som är Rätt, Gott och Sant. Aldrig i Europas historia har behovet av bataljoner av politiska soldater varit så brådskande, så livsviktigt.

Våra fienders skara är enorm: bankerna, kommunisterna, frimurarna, sionisterna, kapitalisterna. De har pengar och makt; de dominerar media; de kontrollerar hela arméer genom sin kontroll över regeringar; de injicerar frätande idéer i nationens blodomlopp som försvagar oss, gör oss apatiska, gör oss till en lättsam person.

Och vad har vi för att bekämpa detta? Några tusen patrioter i varje land i Västeuropa. Vi har inga pengar, ingen makt, inget inflytande, inga medier att tala om. Vi är spartanerna,

Machine Translated by Google

De få. De är perserna, de många. Konfronterade med denna fruktansvärda verklighet lämnar våra landsmän, efter att ha bedömt oddsen, slagfältet i massor och argumenterar för att saker och ting är "oundvikliga". "Vi kan inte vinna", säger de. "Det har gått för långt", säger de. "Kanske kommunismen inte blir så illa", säger de. Hur rätt hade Emrys ap Iwan, den walesiske nationalisten på 1800-talet, när han anmärkte: "Det oundvikliga är inte de vises höga torn, utan bara de blygas helgedom."

Den politiska soldaten kommer att se på denna dystra verklighet i ett helt annat ljus eftersom han är både idealist och realist. Idealet är målet för vår kamp; realismen är den egenskap som dikterar hur vi bäst kan uppnå det målet. Den politiska soldaten, som väger vapnen på båda sidor, kommer att erkänna att vi är underlägsna i alla avseenden, utom ett. Detta undantag är vår tro, vårt ideal, som vi håller kärare än livet självt, och som inte kan skrämmas, mutas eller torteras ur existens. Denna tro är bara ett dunkelt minne, en glödande glöd i de flesta av våra människor – det är den politiska soldatens uppgift att väcka och ge näring åt denna glöd tills dess flamma blir starkare och mer intensiv, tills den blir ett rasande inferno som omsluter vårt folk och vårt land i sökandet efter...

Nationell frihet, social rättvisa och ett verkligt fritt Europa. Den politiska soldaten kommer att uppmuntra entusiasm, kamratskap och hängivenhet genom sin blotta närvaro. Han kommer att vara ett ljus som tränger undan mörkrets gränser. Människor kommer att söka hans råd; de kommer att lyda hans råd; de kommer att samla sig och återvända till kampen starkare än det hårdaste stålet.

Varje dag som går bevittnar blodets sippring från de stympade europeiska nationernas kroppar. Det är en syn som bara cyniker eller ointresserade kan se utan att röras till djup medkänsla och helig ilska. Den vackra kvinnan som en gång förtrollade världen med sitt intellekt, sin storhet och sin livlighet ligger nu i rännstenen, sparkad medvetslös av...

Supermakternas barbariska horder. Endast armén av politiska soldater försöker försvara henne från en ström av våldsamma slag. Den armén är liten, dess uppgift enorm, men den kämpar vidare. Den kommer inte att tillåta att vårt arv, vår kultur, våra traditioner och våra ädla värderingar mals ner i stoftet, förloras för alltid, på grund av majoritetens feghet. Denna armé kämpar för att vinna, men om nederlag ska bli domen

Machine Translated by Google

av Ödet, då blir det en strid till siste man, med svärd i hand –
en hyllning värdig våra finaste förfäder.

Och om de modlösa, predikanterna för "det möjligas konst", skulle anfalla er med anklagelser om "fanatism", kom ihåg John Jenkins ord, en son som Wales med rätta kan vara stolt över:

> *”Jag vill säga tre saker om fanatism: för det första, att om det är sant att en fanatiker har styrkan att tio män, det är nödvändigt eftersom de andra nio männen inte kan bry sig. För det andra är det inte alltid sant att en fanatiker inte räknar kostnaden för handling; jag blev en fanatiker eftersom jag inte var beredd att acceptera resultatet av passivitet. Slutligen, om Wales ska överleva och dess kultur och arv blomstra, kommer det endast att ske genom våldsam och orubblig hängivenhet till Wales framför allt annat. 'Allt annat' inkluderar familj, framtidsutsikter, karriärer, hälsa, frihet och livet självt. Jag tror, ja jag vet faktiskt, att Wales kan inspirera till den här typen av fanatism, och att denna fanatism är den viktigaste katalysatorn som krävs för att påverka majoriteten av folket.”*

Vad Jenkins säger om Wales är inte mindre sant om de andra brittiska nationerna och deras kusiner i Europa.

DEL TRE:
DEN POLITISKA SOLDATENS VÄG.

"Du måste flitigt sträva efter att i varje plats och i varje handling eller yttre sysselsättning vara inre fri och herre över dig själv och att allting står under dig och inte du under dem."
3

I Lausanne, Schweiz, år 1965, tillverkade Marcel de Corte följande observation: ”Jag hör ofta att det betyder, taget som

3 Kristi efterföljelse (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

sådana är varken bra eller dåliga. Jag erkänner att detta påstående lämnar mig rådvill, för jag frågar mig själv var vi kan hitta medel som är rena medel, utan att på samma sätt vara inerta, oanvändbara, obefintliga, kanske likna någon märklig Heath Robinson-pryl. Ett medel kan aldrig betraktas som sådant, förutom enbart i sinnet. Ett medel betraktas alltid i förhållande till ett mål."

Det är ett vanligt påstående i modern tid att "ändamålet helgar medlen", och det är ett påstående som alltför många nationalister obetänksamt ansluter sig till. Som Marcel de Cortes uttalande tydligt visar är medel och mål en enhet, organiskt sammankopplade och ömsesidigt beroende i praktisk politik. För patrioten står de mål vi strävar efter helt i strid med de mål vi har.

Etablering, så naturligtvis kommer medlen också att vara olika. Metoder som används av röda eller storföretagens drönare för att installera sina skräckregimer kan inte legitimt användas av nationalister utan att orsaka enorm skada både för militanten och för hans sak, en punkt som Codreanu byggde sin rörelse på.

Ta till exempel terrorismens taktik – något som måste skiljas från rent politiskt våld eller mord –

Detta är fullständigt främmande för den nationalistiska traditionen eftersom dess mål, teoretiskt och praktiskt, är att ingjuta rädsla i befolkningen i stort genom urskillningslöst mord på vanliga människor med kulor och bomber. Vi avvisar denna metod av den goda anledningen att vi söker folkets stöd för att förbättra deras öde, och detta är knappast troligt att uppnås genom att utrota dem!

Det är också ett intressant faktum att de "nationalistiska" grupper som använder detta tillvägagångssätt – IRA, Stern- och Irgun-gängen, ETA, de reaktionära militärdiktaturerna i Latinamerika – är just de grupper vars "nationalistiska" meriter vi finner mycket tvivelaktiga. Om vi förkunnar att vi älskar vårt folk och vår kultur, vilken möjlig roll kan metoder som föder rädsla och hat spela i nationalistisk politik? Om vi förkunnar att den absoluta sanningen ligger oss närmast om hjärtat, hur kan vi i våra handlingar ljuga och fuska utan att förvränga just den sanning vi föresatt oss att försvara och främja? Låt ingen människa säga att saker och ting kommer att bli annorlunda efter den nationella Revolution, för den man som inte kan upprätthålla sina principer när han är maktlös och inte har något att förlora, kommer knappast att upprätthålla dem när han väl får makten och har allt att förlora.

Machine Translated by Google

Övning ger färdighet, sägs det, och det är något vi måste ha i åtanke varje dag i våra nationalistiska liv.
De vägar som våra motståndare tog ledde dem till slavstaterna i Sovjetunionen och USA – vi tar en annan väg, för vi söker den nationella revolutionära staten.

Detta betyder inte att vi inte kan vara diskreta i våra handlingar eller använda oss av sinnets smidighet; snarare är det motsatta fallet.
Våra principer dikterar att vi använder varje sena i vår varelse.
– fysiskt, mentalt, andligt – att tänja oss själva till det yttersta för att främja Saken, samtidigt som vi bibehåller vår renhet i anden. Det är alldeles för lätt att överge våra principer och värderingar genom att argumentera mot omständigheternas tryck. Det krävs karaktärsstyrka, uthållighet och motståndskraft för att motstå de nedbrytande idéerna hos våra fiender som ber oss att ta den enkla vägen. Vi behöver bara kompromissa en gång och vi är på den hala sluttning som leder till svek. Vår väg är inte lätt. Den är mödosam, den är asketisk, det är ett landskap av blod, svett och tårar. Den dag det upphör att vara dessa saker är den dag då den revolutionära nationalismen säljer ut sig.

Nu är en förståelse av förhållandet mellan medel och mål inte bara en akademisk övning, utan en väsentlig kvalifikation som inte bara avgör rekryteringen av politiska
Soldater, men också hur de ska formas till nationella revolutionskrigare. Det är villkoret för att inse varför vissa metoder aldrig kommer att vara acceptabla för oss. Låt oss titta på
rekrytering. Förr i tiden var krigareliten en del av vardagen, och lika naturliga som soliga dagar och gröna betesmarker, men idag är de i bästa fall ett romantiskt minne. Den bistra slutsatsen vi måste inse är därför att det är människor som ni – läsarna av denna pamflett – som kommer att behöva visa vägen, för att bli de politiska soldater som kommer att göra segern möjlig.

Några av er kommer att fnissa åt tanken. Några av er kommer att dra er tillbaka i rädsla. Några av er kommer att erkänna att ni inte har vad som krävs. Tyvärr har Gud, Ödet, kalla det vad ni vill, bestämt att ni och jag måste ta er an denna skrämmande uppgift. Våra förfäder var tvungna att konfrontera liknande situationer och vi måste hämta styrka från deras andar som driver oss vidare. Det är på grunden av deras ande som vi måste resa det keltiska korsets baner och trotsa alla dumma nog att provocera fram denna nations vrede.

Och om ni vägrar att vara de krigarna, mot vem kan nationen

Machine Translated by Google

sväng? De som har huvudet i en öl eller en limpåse? De som söker "verklighet" i science fiction-videor eller heroin? De som pratar högt och länge, vem hotar med en "Gudarnas skymning", och ändå missunnar några pund i kassan eller ett par timmar på ett möte? Idioten på gatan som tror att en kort rygg och sidor, billig öl och prinsessan Dis nya hatt är innebörden av nationalism? Plastpatrioten, den borgerliga surraren, alltid så hängiven "Englands gröna och behagliga betesmarker", men inte så hängiven att han inte skulle offra sin "patriotism" om den hotade den "respektabilitet" som grannar och vänner gav honom? Ingen av oss vill ha denna strid, men plikten kallar. De som vägrar är helt enkelt fegisar. Den politiska soldaten kan respektera sin fiende, men han kan bara förakta förrädaren och desertören. Och när dina barns födslorätt har blivit stulen från dem och uppdelad i stycken till
fiender, kommer du att kunna se dem i ögonen och säga att du gjorde allt du kunde?

Förutsatt att du har modet och beslutsamheten som krävs, hur blir du en nationell revolutionär? Inga två politiska soldater kan vara helt lika, även om de naturligtvis kommer att ha
mycket gemensamt. De skillnader som finns kommer att bero på att vi är individer med både styrkor och svagheter.
Dessa skillnader behöver inte ge oss problem; de kan faktiskt vändas till vår fördel, för en effektiv armé består av olika typer av män. Alla hövdingar och inga indianer är lika värdelöst som alla indianer och inga hövdingar. Några av er kommer att framstå som ledare, andra som krigare, men alla kommer att vara avgörande för vårt nationella uppdrag.

Utvecklingsvägen, träningsprogrammet, som kulminerar i den politiska soldatens födelse är ett kors som läggs på våra ryggar. Det är genom att bära denna börda, genom kamp, som vi långsamt – och jag menar långsamt – förvärvar de egenskaper vi behöver. Det finns de som strävar efter fysisk excellens som sitt högsta mål i livet – de kommer att bekräfta att denna excellens inte är något som ges bort gratis med varje liter bensin, utan något som kräver hårt arbete och mycket smärta. På samma sätt är det att bli en politisk soldat en fråga för aktivister, inte för fåtöljdiktatorer eller självutnämnda ödesmän.

Med det sagt är utvecklingsvägen enkel och logisk

Machine Translated by Google

i dess struktur. Du siktar först på att uppnå bara små saker, mål som när de uppnås kommer att ge dig självförtroende och förmåga att sträva efter mer ambitiösa mål. Det viktigaste i detta skede är att vara ärlig mot dig själv, för om du inte kan göra det kommer du aldrig att vara ärlig mot dina kollegor. Sitt ensam och efter en period av allvarlig reflektion, gör en lista över dina bra och dåliga punkter, och kom ihåg att undvika ytterligheter som överdriven kritik eller självbelåten självbelåtenhet. När detta är gjort, välj en bra punkt som kan utvecklas och förbättras, och en svaghet som du skulle vara bättre utan. På pappret låter detta anmärkningsvärt enkelt, men i verkligheten är det en kamp av titaniska proportioner. Det kommer att finnas tillfällen då du tror att du går bra, men plötsligt kommer du att falla platt genom att återgå till gamla vanor. Men ge inte upp och bli inte avskräckt av misslyckanden eftersom Det är att resa sig från knäna och försöka igen som utvecklar din självdisciplin och viljan att lyckas mot alla odds. Det är en process som kommer att göra för dig andligt vad Charles Atlas påstår att hans vikter kommer att göra för dig fysiskt! Du kan bara förstå lycka när du förstår sorg, du kan bara uppskatta framgång när du har upplevt den bittra smaken av misslyckande. Om du inte kan övervinna dig själv i små saker, kommer du att visa dig ganska värdelös i en kris. När det blir riktigt tufft under de kommande åren, när förtrycket är våldsamt, systematiskt, totalt, kommer du att vilja veta att du kan lita på dina kamrater i kampen, och de kommer att vilja veta att de kan lita på dig. Den sinnesro som denna tillit till andra kommer att ge kan inte överskattas.

Låt mig ge några praktiska idéer om var du ska börja, men kom ihåg att de bara är allmänna exempel för att få dig att tänka i rätt banor.

Tittar du på TV kväll efter kväll? Om så är fallet, minska tiden att du gör detta för att du är
att i onödan utsätta sig för våra fienders propaganda, oavsett om du tittar på en dokumentär eller en såpopera. Använd din tid mer konstruktivt och på ett sätt som stöder den nationella kampen. Läs en politisk bok eller tidskrift. Gå en promenad på landet eller i en park och njut av naturens gåvor. Dela ut flygblad eller sälj tidningar lite extra. Organisera en diskussionsgrupp hemma hos dig för ett par vänner eller engagera dig i lokala aktiviteter.

Machine Translated by Google

samhällsgrupper som hyresgästföreningar, Jordens vänner och så vidare och kämpar för lokal rättvisa.

Dricker du 4, 5, 6 eller fler pints när du är ute på kvällen? Dra ner till 2 eller 3 pints; inte bara kommer du att ha mer
pengar att ställa till förfogande för Orsaken, men din hälsa kommer att förbättras avsevärt. Dessutom var korsfararna inte kända för sin ölmage!

Röker du mycket? Om så är fallet, minska på det eller ännu hellre sluta. Du håller bara storföretagen igång genom att skada din hälsa. Det kommer att finnas tillfällen då du måste agera snabbt, och de som insisterar på att ta på sig utseendet av en väsande dinosaurie kommer då att få betala priset!

Sätter du före att gå på fotboll eller fest framför att delta i ett NF-evenemang? Om så är fallet, lär dig att prioritera rätt. Självklart behöver alla en paus från kampen, men kom ihåg att om NF misslyckas på grund av medlemmarnas halvhjärtade mening, kommer det att signalera inte bara nationens dödsstöt, utan också för just de distraktioner som du ansåg vara så viktiga.

Om du inte har för vana att läsa, ta till vanan och pressa dig själv alltid till högre nivåer. Kunskap är makt och ju mer du vet, desto större hot blir du mot systemet.

Kom till partiseminarier där du får instruktioner i produktionen av lokala flygblad som hjälper dig att främja nationalistiska idéer i ditt lokalsamhälle; där du får lära dig att silkscreentrycka affischer och T-shirts; där våra föreläsare kommer att förklara våra revolutionära ideal i enkla termer, och som kommer att förbättra din förmåga att omvända människor genom övertalning.

Dessa saker, och många fler, kan partiet lära dig, men det finns ett brett fält för personliga initiativ: lär dig nya språk, särskilt om du har irländska, skotska, walesiska eller korniska rötter; lär dig att köra bil, att skriva maskin, att tala offentligt. Gå på kvällskurser för att lära dig elektronik, mekanik, stenografi eller journalistik, eller börja med en fysisk tidsfördriv som tyngdlyftning eller en kampsport. Det finns en miljon och en sak du kan göra för att förbättra dig själv, saker som ger dig tillfredsställelse och hjälper saken att segra. Vad du än tar dig an, bestäm dig för att du ska hålla ut till slutet. Att sitta och göra ingenting är precis vad rysarna i parlamentet hoppas att du ska göra, för du gör därmed deras arbete så mycket lättare.

Machine Translated by Google

För de som är villiga att göra de nödvändiga uppoffringarna för att bli Politiska soldater, ni kommer att behöva utveckla vissa dygder:

TÅLAMOD: eftersom övergången till den politiska soldaten tar tid och verklig ansträngning och inte kommer på en vecka eller några månader. Det är ett arbete som kommer att ta ett helt liv om perfektion är målet.

LUGN: för i takt med att statligt förtryck ökar kommer det att vara de lugna, sansade och samlade som kommer att överleva, inte de panikslagna amatörerna.

SJÄLVDISCIPLIN: eftersom de som är herrar över sig själva är herrar över sin situation.

Besitta den styrka som inte kan ses, men som känns av både kamrater och motståndare.

HUMOR: för även om livet inte är en dans på rosor, är det inte heller ett enda långt slit. Det är en
lite av båda. Utveckla förmågan att skratta åt dig själv och din situation, så förvandlas du till en spöklik krigare som kommer att hemsöka våra fiender.

Skrattets kraft illustrerades nyligen i Italien vid rättegången mot 30 nationalistiska militanter, militanter vars medelålder var 20 år. De står inför rätta för brott som, om de bevisas, skulle leda till
många fall till livstids fängelse, dessa militanter, oskyldiga inför Gud och människor, upprätthöll de finaste nationalistiska traditionerna. Italienska medier och rättsväsendet förväntade sig fullt ut att dessa ungdomar skulle sitta där i båset, med steniga ansikten, allvarliga, oroliga. Hur besvikna de var över att dessa kamrater, som ignorerade förhandlingarna, spelade kort och skrattade och skämtade med varandra. De
brydde sig inte ett dugg, och varför skulle de? Fyra års väntan på rättegång, erbjudanden om förtida frigivning till de som skulle bli Supergrass – ändå gav de inte efter för ett dugg av sin tro. Domaren krävde att bli tagen på allvar och möttes av skratt. Detta är verklig styrka – den förkunnar att Döden själv inte har någon makt över den. Det är en styrka som kommer att göra oss oövervinnliga, för vad kan våra fiender göra utöver detta? De forntida kelterna skrev in detta

Machine Translated by Google

styrka till ett ordspråk: ”Kämpa för ditt land och acceptera döden om det behövs, ty döden är en seger och en befrielse för själen.”

Vi kommer att kämpa för William Byrds och Thomas Talus England; för Cornwalls vilda skönhet och Lake Districts lugn. Vi kämpar för Wales – kamraternas land – inte bara för dess själfulla litteratur och musik, utan för Owain Glyndwrs heroiska anda. Vi kämpar för Skottland, dess högland och öar, hennes ballader och barder. Vi kämpar för Irland, paradoxernas land: tragedi och komedi, humor och korta lunta; för den renhet som G.K. Chesterton uttrycker så här: ”Själva lögnerna i Dublin och Belfast är mer sanna än Westminsters självklarheter.”

Lite återstår att säga när det slutgiltiga valet står inför dig: Ska du bli en revolutionär krigare som kämpar för nationell frihet, eller den fegis som böjer sig ner för att kyssa de smutsiga stövlarna från ett varigt system?

LÅT FEGISE HÄNGA HUVUDET I SKAM.
LÅT KRIGARE VETA ATT HANS BELÖNING ÄR ATT KOMMA!

Machine Translated by Google

Nationalsocialism Den biologiska världsbilden

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

"Vid varje givet ögonblick finns det en ortodoxi, en samling idéer som man antar att alla rättänkande människor kommer att acceptera utan att ifrågasätta. Det är inte direkt förbjudet att påstå det ena eller det andra, men det 'görs inte'."
Den som utmanar den rådande ortodoxin blir tystad med förvånansvärt effektivitet. En genuint omodern åsikt får nästan aldrig en rättvis prövning, vare sig i populärpressen eller i de fina tidskrifterna." – George Orwell

Som nationalsocialist upplever man ständigt svårigheten att föra ett meningsfullt samtal med en icke-nationalsocialist. Man känner ofta att en sådan dialog är fullständigt omöjlig och att man lever i två helt olika världar. Delvis ligger orsaken till denna beklagliga situation naturligtvis i den propagandabild av nationalsocialismen som kulmen på mänsklig ondska som våra fiender har skapat i allmänhetens medvetande. Men för unga människor är det som hände för mer än sjuttio år sedan inte så viktigt längre. Från sin tidigaste barndom har de kunnat följa all den ondska och grymhet som härjat världen sedan "humanismens seger" 1945, levande presenterad genom television, och det finns en mycket uppmuntrande tendens bland den unga generationen att ha en mindre partisk inställning till livet och dess olika problem än den föregående generationen hade.

Som nationalsocialist upplever man ständigt svårigheten att föra ett meningsfullt samtal med en icke-nationalsocialist. Man känner ofta att en sådan dialog är fullständigt omöjlig och att man lever i två helt olika världar. Delvis ligger orsaken till denna beklagliga situation naturligtvis i den propagandabild av nationalsocialismen som kulmen av mänsklig ondska som våra fiender har skapat i allmänhetens medvetande. Men för unga människor är det som hände för mer än sjuttio år sedan inte så viktigt längre. Från sin tidigaste barndom har de kunnat följa all den ondska och grymhet som har härjat världen sedan "humanismens seger" 1945, levande presenterad genom television, och

Machine Translated by Google

Det finns en mycket uppmuntrande tendens bland den unga generationen att ha en mindre partisk inställning till livet och dess olika problem än den föregående generationen hade.

Detta betyder dock inte att unga människor har någon som helst aning om vad nationalsocialism egentligen handlar om, och inte heller att de visar någon större förståelse när man berättar det för dem. De har vuxit upp i en värld där de medvetet har alienerats från alla naturliga värderingar och naturliga etiska normer och lärts att allt är relativt, och där gränsen mellan sanning och lögn har upphört att existera, eftersom det inte finns några absoluta tal och allt beror på hur man väljer att se på det. I denna värdefria värld lever människor i ett mentalt vakuum, helt utan kontakt med den verkliga världen, dess obevekliga biologiska lagar och absoluta moraliska och sociala skyldigheter, och det är oundvikligt att den nationalsocialistiska idén upplevs som ett obegripligt främmande element i ett sådant politiskt och filosofiskt universum.

I motsats till dagens bekymmerslösa relativism, där alla idéer – åtminstone i princip – är lika acceptabla och giltiga, representerar nationalsocialismen den oavbrutna strävan att hitta den absoluta sanningen och att göra denna sanning till grunden för det mänskliga samhället. Till skillnad från de meningslösa fåtöljfilosofernas vaga utsvävningar och den orientaliska mystiken är nationalsocialismen dock baserad på sunt förnuft, och den söker sina argument i den verkliga världen, där skillnaden mellan sanning och lögn och mellan gott och ont avgörs av fakta och inte av önsketänkande och teoretiska dagdrömmar.

Mot denna bakgrund är det uppenbart att nationalsocialismen måste förkasta alla de härskande ideologiernas uppfattningar och moralnormer, och detta leder naturligtvis till en svåröverbryggbar förståelighetsklyfta – helt enkelt därför att det inte finns någon gemensam referensram mellan nationalsocialister och människor vars tänkande bestäms av den rådande ordningens idéer. Nationalsocialism betyder helt enkelt en absolut, oåterkallelig och kompromisslös kamp mot själva de filosofiska grundvalarna för hela den härskande världsordningen. På de följande sidorna ska vi försöka förklara konsekvenserna av denna kollision mellan den rådande ordningen och värdesystemet i en biologisk världsbild.

Machine Translated by Google

Som det förmodligen har klargjorts på föregående sida har den nationalsocialistiska idén väldigt lite att göra med **politik** i ordets normala bemärkelse. Den nationalsocialistiska rörelsen är inte en av de vanliga politiska organisationerna, som bara representerar några gruppintressen av mer eller mindre materialistisk natur. Deras mål är helt enkelt att pussla ihop ett politiskt program som är tillräckligt vagt och intetsägande för att locka till sig det nödvändiga röstunderlaget för en parlamentarisk plattform där deras "folkvalda representanter" kan tillägna sig en så stor del av kakan som möjligt till sig själva – och kanske sina partimedlemmar – på bekostnad av resten av samhället.

Nationalsocialism är mycket mer än så – det är en världsbild, en komplett livsfilosofi, som täcker alla aspekter av mänsklig existens. Som anhängare av en sådan världsbild betraktar du alla fenomen i samhället från en och samma vinkel så att varje enskild aspekt blir en del av en enhetlig helhet, precis som dina åsikter på alla områden bestäms av samma förenande princip som gör det möjligt för dig att förstå och förklara alla aspekter av livet och dess mysterier. Således är en världsbild grunden för dess anhängares inställning till religion, etik, politik, ekonomi – och för hur de organiserar sina personliga liv.

Nu är nationalsocialismen naturligtvis inte den enda livsfilosofin som påstår sig omfatta alla aspekter av existensen. Andra exempel är till exempel alla religioner, som i princip ger alla som tror på dem en riktlinje för deras uppförande och attityder i varje situation i livet. Idag har dock religionerna tvingats kompromissa i ett desperat försök att överbrygga den snabbt växande klyftan mellan de religiösa dogmerna och verkligheten. Under de senaste 500 åren har denna klyfta lett till en stadigt ökande sekularisering av de kristna länderna i den gamla världen och den har också fått de västerländska regeringarna i de flesta islamiska länder att lämna den strikta religiösa samhällsstrukturen till förmån för antingen kapitalistisk eller kommunistisk materialism.

Ett exempel på ett samhälle som gick i motsatt riktning och radikalt betonar enheten mellan politik och religion är Khomeinis Iran, och idag finns det fundamentalistiska grupper över hela den muslimska världen och även utanför som kämpar för att etablera medeltida samhällen baserade på Koranens bokstav. Ett annat exempel är Israel, som bygger på den religiösa tron att

Machine Translated by Google

Judar är ”Guds utvalda folk” och har en gudomlig rätt till det territorium de gör anspråk på från araberna, och där särskilt de mest ortodoxa grupperna följaktligen avvisar minsta avvikelse från talmudisk lag. Denna lag är en produkt av det gamla nomadsamhället och är omöjlig att tillämpa på en modern industristat, vilket leder till ett antal typiskt semitiska konstruktioner för att kringgå de strikta religiösa reglerna kring t.ex. sabbaten och shmittaåret, där all mark borde ligga i träda, men inte gör det!

Liknande metoder kan ses i arabiska länder, där Ramadan ofta mer eller mindre avskaffas permanent eftersom länderna är "i krig" mot fattigdom. Alla sådana försök att "fuska" visar tydligt att dessa världsbilder är helt otillräckliga som vägledande linjer i den moderna världen med dess västerländska teknologi –
och att de inte har varit starka nog att hindra sina anhängare från att vilja ha detta nya liv, vilket inte är en del av deras kultur utan resultatet av framgångsrik parasitism. Anledningen till detta misslyckande är helt enkelt att dessa religioner är baserade på blind tro och inte på verkligheten.

Naturligtvis har fromma kristna samma önskan att bevara Bibeln som en yttersta auktoritet och en central punkt för allt tänkande.
Således försöker den katolska kyrkan ständigt öka sitt inflytande på samhällsutvecklingen i traditionellt katolska länder som Polen, Irland, Italien, Spanien och Latinamerika – och för att göra detta måste den vinna politisk makt. Dess främsta svaghet är dock,
de många interna meningsskiljaktigheterna om hur detta mål bör uppnås och vilka delar av den kristna läran som bör betonas. Även i Nordamerika har kristendomen ett mycket viktigt politiskt inflytande som inte på något sätt bör underskattas – även om det är på nedgång – och i Europa har de flesta länder kristna politiska partier som försöker stärka så kallade kristna värderingar som en del av sitt politiska program. Religionen som sådan spelar dock en mycket blygsam roll i dessa partier – helt enkelt för att kristendomen har förlorat sitt grepp om människor – om den någonsin haft ett. På något sätt har den alltid upplevts som en främmande idé bland männen i norr, och deras tolkning av den har ofta varit mycket okristlig. Idag har den reducerats till en anakronistisk relik. I Danmark, till exempel, är cirka 95 % av invånarna medlemmar i den lutherska statskyrkan. Emellertid,

Machine Translated by Google

Endast 2 % går i kyrkan och ännu färre påstår sig tro på läran. Som andlig kraft i folket är kristendomen död.

Marxismen är emellertid också en livsfilosofi som representerar en världsbild som styr alla aspekter av mänskligt liv, medan alla andra politiska idéer i vår del av världen huvudsakligen koncentrerar sig på obetydliga administrativa och ekonomiska problem. Dessa idéer är löst kopplade till en viss grundläggande inställning till livet i allmänhet och förhållandet mellan individ och samhälle, men när det gäller människans andliga behov är de – i princip – helt obundna. De utesluter inte någon religiös tillhörighet – tvärtom betonar de alltid den totala religionsfriheten och hävdar att religion och politik inte har något med varandra att göra och bör hållas isär – som om religion vore något oviktigt jämfört med politik. Medlemmarna i alla dessa liberala eller konservativa partier kan således vara kristna, judar, muslimer, ateister eller buddhister. Deras religiösa övertygelse anses vara helt irrelevant för deras politiska arbete. De är enade i ett försök att lösa några ganska väldefinierade praktiska problem i statsapparaten, men de kan ha helt olika andliga mål i sikte. Som nämnts ovan är denna fragmentering egentligen oförenlig med religionens natur, men den måste accepteras mer eller mindre motvilligt av de religiösa samfunden om de överhuvudtaget vill utöva något inflytande på samhället.

En sann livsfilosofi som nationalsocialismen har absolut inget utrymme för en sådan atomistisk uppdelning av livet i olika delar utan relation till varandra. Nationalsocialismen kan lösa alla praktiska problem i samhället genom att tillämpa principerna i sin grundläggande filosofi, och dess anhängare behöver inga främmande element för att tillfredsställa sina andliga behov. Nationalsocialismen själv ger ett fullständigt svar på alla frågor människan kan stä
Det är ett välkänt faktum att religioner enbart bygger på tro – något de är stolta över att erkänna! Således är Guds existens, den obefläckade avlelsen, uppståndelsen, Jesu andra ankomst etc. allt sådant som du inte kan bevisa – såvida du inte accepterar Gud som Bibelns författare förstås, ytterligare en sak som du bara måste tro på – trots eventuella bevis du kan ha för motsatsen. Om du inte tror utan bevis är du misstänksam – precis som att tvivla på Thomas, som – tydligen som den intelligentaste av lärjungarna – ville ha bevis för att mannen i

Machine Translated by Google

framför honom hade faktiskt blivit korsfäst. I motsats till denna stolthet över okunskap hävdar både marxismen och nationalsocialismen att de är baserade på vetenskaplig sanning. Marxismen däremot uppfanns bakom ett skrivbord, laddat med lärda, filosofiska böcker – men utan någon kontakt med verkligheten eller vetenskapen för den delen. Vid en närmare titt är marxismen lika mycket baserad på tro som vilken religion som helst – nämligen på den fullständigt ovetenskapliga tron att alla biologiska varelser som går på två ben och inte har fjädrar är skapade lika, och på den lika absurda idén att det är produktionsförhållandena som har bestämt historien på samma sätt som det påstås vara miljön – och inte generna – som bestämmer individens utveckling. Detta är naturligtvis att spänna vagnen framför hästen. Det krävs inte mycket intelligens för att inse att det i verkligheten är människan som har format sin miljö – och etablerat den sociala ordningen, inklusive produktionsförhållandena – och inte tvärtom.

Till skillnad från alla dessa andra filosofier har nationalsocialismen aldrig uppfunnits – den har härletts från naturlagarnas eviga lagar, som har existerat lika länge som universum och som har styrt allt liv sedan den första primitiva organismen uppstod. Detta har uttryckts vackert och tydligt av Savitri Devi, den berömda avlidne nationalsocialistiska filosofen, i hennes bok *Blixten och solen:4*

> *"I sin essens överstiger den nationalsocialistiska idén inte bara Tyskland och vår tid, utan den ariska rasen och mänskligheten själv och varje epok; den uttrycker ytterst den mystiska och osvikliga visdom enligt vilken Naturen lever och skapar: den opersonliga visdomen i urskogen och i havsdjupen och i sfärerna i rymdens mörka fält; och det är Adolf Hitlers ära inte bara att ha återgått till den gudomliga visdomen, utan att ha gjort den till den praktiska förnyelsepolitiken med världsomfattande räckvidd.*

Med andra ord, nationalsocialismen uppfanns inte av Adolf Hitler. Den är det medvetna uttrycket för de grundläggande lagarna i

4 Savitri Devi, *Blixten och solen* (Wewelsburgs arkivutgåva), s. 168

Machine Translated by Google

Naturen styr våra liv. Den är baserad på en oändlig kärlek till skapelsen i all dess mångfald, en djup, ovillkorlig respekt för naturens visdom och en brinnande vilja att bevara livet så som det har vuxit fram ur denna visdom. Det enda sättet att göra det är att organisera människans samhälle i enlighet med dessa grundläggande lagar. Att vara emot nationalsocialismen är alltså lika absurt och ologiskt som det skulle vara att motsätta sig tyngdlagen eller det faktum att jorden är rund! Nationalsocialism är egentligen inget annat än tillämpningen av fysiska och biologiska lagar på de politiska, ekonomiska, sociala och religiösa områdena av mänskligt liv på samma sätt som de idag tillämpas på teknologin. I detta ljus är nationalsocialismen verkligt vetenskaplig – till skillnad från alla andra världsbilder. Den vill inte få verkligheten att passa in i några förutfattade teorier utan få teorierna att passa in i verkligheten. Nya epokgörande vetenskapliga landmärken skulle således omedelbart återspeglas i det praktiska livet i ett nationalsocialistiskt samhälle.

Naturligtvis kan vi ibland önska att vissa av dessa lagar hade varit lite annorlunda, men vi måste nödvändigtvis acceptera att det skulle vara omöjligt att ändra dem. Naturlagar kan inte avskaffas eller ändras genom en omröstning i FN:s generalförsamling, den amerikanska kongressen eller något annat nationellt parlament! Kanske hade allt varit enklare om alla människor och alla raser hade skapats lika, och om det inte hade funnits några ärftliga faktorer som styr och begränsar våra individuella utvecklingsmöjligheter. Så är dock inte fallet, och det finns absolut ingen chans att ändra detta faktum genom önsketänkande, dvs. genom att göra som om dessa lagar inte existerade. Att bygga ett samhälle på sådana drömmar är en dödssynd som bara kan få katastrofala konsekvenser.

Dessa konsekvenser framgår alltför tydligt när vi betraktar de samhällen som har byggts upp av våra fiender i öst och väst. Enhälligt hänvisar de till nationalsocialismen som "ondskans evangelium" – medan de själva styr över en värld på randen till ekonomisk och moralisk katastrof, en värld som drabbas av inflation, arbetslöshet, brottslighet, meningslöst våld, drogmissbruk, föroreningar, pornografi, korruption, hunger och ekologiska katastrofer – en värld som bara har upplevt sexton dagar av fred sedan 1945 och där oräkneliga miljoner människor har slaktats under samma period. Och över denna dystra värld

Machine Translated by Google

svävar det fruktansvärda hotet om ett kärnvapenkrig som kommer att förgöra allt högre liv på jorden.

Inte konstigt att människan lever i ständig rädsla för vad nästa dag har i beredskap för henne! Tyvärr är denna rädsla och hopplöshet mest utbredd i den ariska delen av världen, där dekadens och moraliskt förfall är som mest avancerade. Här har människor blivit helt alienerade från alla sunda och naturliga värderingar och förvandlats till tanklösa zombier, vars ångest lindras av materiellt välstånd – i en ständig kapplöpning mot ekonomiskt kaos. Trots alla materiella godsaker i den moderna världen är dessa människor varken lyckliga eller nöjda. De saknar helt ideal och entusiasm och de har förlorat all tro på framtiden. Ariern är helt enkelt ovillig att sätta barn till denna värld. Eftersom han inte ser någon framtid föredrar han stundens lyx framför att bevara sin ras och kultur. Han försöker säkra ett så bekvämt liv som möjligt för sig själv i denna kloak, och hans enda hopp är att den oundvikliga katastrofen inte ska inträffa under hans livstid. Således ser han passivt på hur sina förfäders land sakta men säkert tas över av utomjordingar, som ännu inte inser att slutet för den vite mannen innebär slutet för all civilisation som vi känner den.

Detta är den guldålder som våra fiender lovade världen 1945 – det är vad de har kunnat bygga upp under de sjuttio år de har haft absolut makt. Under dessa omständigheter är framtidsutsikterna sannerligen dystra. Men det behöver inte vara så. Att världen befinner sig i ett sådant ondskefullt tillstånd är enbart resultatet av människans totala respektlöshet för naturlagarna.

Som nationalsocialist känner man sig oundvikligen som någon från en annan planet när man väl har insett den nuvarande ordningens natur. Man kan inte delta i detta system och den dagliga kampen för att hålla sig vid liv inom ramen för detta samhälle måste verka som ett meningslöst slöseri med tid. Som nationalsocialister föreställer vi oss en helt ny världsordning, baserad på den "osvikliga visdom enligt vilken naturen lever och skapar". Endast inom en sådan ny världsordning kan livet överleva på denna planet i längden. För att etablera denna nya ordning måste dock människan acceptera att

Machine Translated by Google

hon är inte upphöjd över naturen. Människan är inte skapelsens herre utan en integrerad del av naturens helhet, och hon är underkastad exakt samma lagar som alla andra levande organismer. Likaså måste hon också acceptera det vetenskapligt bevisade faktum att människoraserna är olika – inte bara till sitt yttre utseende utan också med avseende på sina mentala och intellektuella egenskaper – och slutligen att alla människor är individer skapade ojämlika, och att deras liv huvudsakligen bestäms av ärftliga faktorer och inte av deras naturliga miljö.

Detta kan naturligtvis verka "orättvist", men en av de saker människan måste inse är att det i naturen inte finns något begrepp om rättvisa i den bemärkelse vi normalt tillämpar på detta ord. Som människor kan – och bör – vi organisera ett samhälle byggt på juridisk och social rättvisa, eftersom alla samhällsmedlemmar har en nyttig funktion och därför också kan göra anspråk på lika skydd enligt lagen och säkerhet från ekonomisk exploatering. Detta är en del av den trygghet som är nödvändig och naturlig i ett organiserat samhälle – det är faktiskt en del av själva anledningen till att människor engagerade sig i att etablera stabila sociala strukturer, att de ville ha denna Vi kan emellertid inte skapa biologisk rättvisa – precis som vi inte kan skapa biologisk jämlikhet. Ur ett mänskligt perspektiv kommer det alltid att verka extremt orättvist att vissa människor angrips av hemska, smärtsamma och obotliga sjukdomar i ung ålder, medan andra kan åtnjuta god hälsa tills de är hundra år gamla – också, även om den som dör vid tjugofem års ålder har långt större mentala gåvor och kunde ha gett mänskligheten så mycket mer än den som når hög ålder. Oavsett vad vi känner inför det, är det så det är – trots alla våra medicinska färdigheter – och människan måste lära sig att acceptera att naturen inte erkänner vårt rättvisebegrepp, och varje försök att införa ett slags gudomlig rättvisa i ett kommande liv måste avvisas som ett absurt försök att fly från verkligheten.

I detta sammanhang hävdar nationalsocialismens fiender ofta att den biologiska uppfattningen om den mänskliga naturen, som är själva grunden för nationalsocialismen, är "oetisk". På detta kan vi bara svara att det är dessa motståndares så kallade "etik" som är omoralisk, eftersom den är baserad på normer och värderingar som inte är grundade på naturen. För nationalsocialister finns det bara en sanning:

Machine Translated by Google

Naturlagarna, och allt som inte är i full överensstämmelse med denna sanning är absolut 100 % fel!

Detta innebär naturligtvis ett totalt förkastande av kristendomen, vars onaturliga dualism är själva grunden för den rådande "moraliska" koden – även där denna kod är förklädd under en liberal/humanistisk eller marxistisk etikett. Enligt kristendomen har människan en mycket speciell position bland alla varelser genom att ha en gudomlig själ. Denna själ är universell och obiologisk. Den skiljer sig inte från ras till ras eller från individ till individ, och den är inte beroende av intelligens eller någon annan mental eller fysisk egenskap hos individen, inte heller är den ärftlig eller på något annat sätt påverkad av naturen. Det är denna själ som gör alla människor lika i Guds ögon, oavsett vad de gör eller vad de är, så länge de tror på Honom. För den kristne är det en "nedvärdering" att tala om människan som en produkt av biologiska faktorer. Enligt kristendomen är människans hela liv en ständig kamp mellan den gudomliga själen (anden) och "materian", dvs. naturen, eller – på det personliga planet köttet, som representerar ondskan och måste besegras för att vinna evigt liv i ett odefinierat paradis i molnen (eller på jorden efter Harmageddon). Livet på jorden är bara en förberedelse för det kommande livet – antingen i Abrahams famn eller i helvetet, allt beroende på hur framgångsrika människor har varit i kampen mot sin biologiska natur. I sig självt är livet på jorden värdelöst, bara en tårarnas dal.

Kristendomen kännetecknas således av ett tydligt förakt för livet och naturen. Det är en religion för förlorare och drömmare som inte kan hantera livets utmaningar utan bara vegeterar vidare, i förtröstan på att "de sista skall bli de första och de första de sista", liksom kristendomen betraktar varje kriminell, oduglig och mentalt bristfällig dåre som en mer värdefull människa än den flitiga och kreativa medborgaren. Den representerar en uppsättning normer och värderingar som sätter jungfrun över modern, munken över familjefadern och de svaga och lidande över de starka och segrande, ja, de döda över de levande. Den föraktar all njutning i livet och förhärligar självplågeri och självförnedring som positiva indikationer på att människan bekämpar sitt kött och accepterar att hon är född som ett syndens kärl eftersom hon inte är helt och hållet ande.

Oavsett från vilket perspektiv man ser det, kristendomen representerar en perverterad och misantropisk inställning till livet som kan

Machine Translated by Google

under inga omständigheter tolereras i ett hälsosamt samhälle. För att uttrycka det rakt ut. Kristendomen är ett slags andlig AIDS som har förstört vår naturliga immunitet mot obiologiskt tänkande. Det är en förorenande sjukdom i sinnet och måste bekämpas med alla medel.

Till skillnad från den kristne förväntas nationalsocialisten leva. Han förväntas utöka sina förmågor och utveckla sin personlighet så mycket han kan inom ramen för sin biologiska natur – både fysiskt och andligt. Han är inte
förväntas tillbringa livet på knä inför en mellanösterngud, be om nåd och förlåtelse för "synden" att ha fötts in i naturen. Vi vill se stolta och harmoniska människor som är säkra på sig själva och sitt uppdrag i livet –
inte skrämda och modfällda produkter av misantropiska föreställningar som "arvsynden", som bara lämnar människan ett hopp i livet: att "Gud" kommer att förlåta henne om hon bara tror och ångrar sig. Inte heller vill vi ha de tveksamma och förtvivlade offren för den pluralistiska världsbilden med dess förnekelse av absoluta värden. Nationalsocialister är inte ateister. Vi tror på en gudom, men vår gudom är en absolut kontrast till den judisk-kristna Jahve. För nationalsocialismen finns det bara en sann gudom: den outgrundliga skaparkraften som manifesteras överallt i naturen. Det är denna gudom vi hyllar genom att visa vördnad och respekt för visdomen i naturlagarna. Som nationalsocialister följer vi ingen annan röst än naturens röst och ingen annan etik än naturens etik, och vi känner bara till en dödssynd: att försöka göra uppror mot denna etik. Detta är inte mysticism, som vissa påstår, utan panteism – idén att det gudomliga uttrycks genom naturen och ingen annanstans. Panteismen har sina rötter långt tillbaka i historien och är en av grundpelarna för den tyska idealismen och romantiken under 1800 -talet. Det är insikten att vi har vår existens att tacka för en livsprincip som inte bara är summan av dess kemiska komponenter. Nationalsocialismen ser alltså livet som mer än den materialistiska kampen för maximal konsumtion och självtillfredsställelse – livet innebär en skyldighet att skydda den gudomliga princip som vi är en del av. Vissa kanske kallar detta en religion, men det behöver inte etablera en berättelse baserad på vidskepelse för att upprätthålla den – och det är sannerligen inte en "tro". Den är inte baserad på tro, utan på fakta.

Machine Translated by Google

Även om människan är en del av naturen är nationalsocialisterna naturligtvis fullt medvetna om att människan skiljer sig från alla andra levande organismer i ett särskilt avseende: sin unika hjärna som gör det möjligt för henne att tänka i abstrakta termer. Denna förmåga har gjort det möjligt för människan att avvärja eller mildra en del av naturens grymhet som andra varelser måste lida av. Vår hjärna har gjort det möjligt för oss att bota sjukdomar som annars hade varit obotliga och att hitta de underliggande principerna för många av naturlagarna, så att vi har kunnat använda några av dessa principer till vår egen fördel och – på gott och ont – att utveckla den teknologi som var nödvändig för att utforska jorden och utnyttja dess rikedomar.

Tyvärr har vår hjärna också gjort det möjligt för oss att medvetet bortse från naturlagarna när vi finner det bekvämare att försöka ignorera dem än att följa dem. I ett primitivt samhälle skulle man snart känna konsekvenserna av en sådan överträdelse, men i ett högt utvecklat teknologiskt samhälle kommer man att kunna överleva ett brott mot naturlagarna under en längre tid utan att känna de oundvikliga repressalierna. Förr eller senare kommer de dock att komma med obeveklig kraft och då kommer det att vara, om inte omöjligt, åtminstone extremt svårt att åtgärda misstagen.

Slutligen har vår unika hjärna också gett oss känslor som knappast finns hos något annat djur: rädslan för det okända, vissheten om döden, och därmed också ett desperat behov av något som kan ge människan en känsla av andlig trygghet och få henne att se en mening med livet bortom kampen om materiella godsaker. Det är detta behov som ligger bakom religionerna, men till skillnad från dem koncentrerar sig nationalsocialismen på att tillfredsställa dessa behov på jorden. I detta sammanhang bör det noteras att varken hjärnan eller känslorna är isolerade, obiologiska faktorer utan en oskiljaktig del av den levande organismen och liksom människans fysiska egenskaper är även "anden" underkastad naturlagarna gällande ärftlighet. Som nationalsocialister är vi av den bestämda uppfattningen att samhället som helhet måste organiseras så att alla aspekter av naturlagen beaktas. Det räcker således inte att tillgodose människors materiella behov genom att etablera ett sunt ekonomiskt liv. Det är också nödvändigt att se till att även de andliga behoven tillfredsställs!

Machine Translated by Google

Människans fiende hävdar ofta att nationalsocialismens andliga universum är ett av tvång och manipulation, där individen berövas sin frihet och individualitet bara för att bli en del av en tanklös massa. Detta är naturligtvis långt ifrån sanningen.
Faktum är att detta kommer mycket närmare en beskrivning av demokrati. Det är demokraterna som betraktar folket som en stor grå massa, där skillnaderna mellan de enskilda individerna endast förklaras som ett resultat av tillfälliga miljöpåverkan som samhället måste "korrigera" för att "socialisera" människor till demokratiska metoder. Nationalsocialismen, å andra sidan, respekterar individen. Vi vet att alla människor är biologiskt unika och att de har olika talanger och förmågor. Att kombinera alla dessa individuella gåvor inom samhällets ramar är en av den nationalsocialistiska statens viktigaste uppgifter.
Endast på detta sätt är det möjligt att använda den totala mängden mentala resurser hos en människa – till nytta för både individer och samhälle.

Vi vet emellertid också att genialitet och framsteg aldrig har kommit från massan utan alltid från enskilda, framstående individer, och endast genom att säkerställa individen möjligheten att finna och utveckla sig själv så fritt som möjligt i ett organiserat samhälle kan vi främja människans utveckling mot allt högre perfektion. Om vi vill lösa de enorma problem som världen står inför efter sjuttio år av demokrati är detta nödvändigt. Eftersom det uppenbarligen är omöjligt att lyfta människor till en nivå över deras medfödda utvecklingsmöjligheter, leder alla dumma försök att göra alla människor lika i alla avseenden nödvändigtvis till en enande på den lägsta nivån, dvs. till förtrycket av alla individer som höjer sig över genomsnittet i intelligens eller på något annat sätt. Denna trend är inte nationalsocialismens verk utan demokratins, och den kommer sannolikt inte att förbättra livsvillkoren på jorden.

Emellertid ses varje försök att främja en elit med rätta som ett hot mot själva grunden för det demokratiska systemet, där man tror att alla inte bara ska ha lika juridiska rättigheter utan också lika inflytande på offentliga angelägenheter, oavsett om de har de nödvändiga egenskaperna eller inte. Ett sådant system kan bara leda ett land ner i avgrunden. I en nationalsocialistisk stat kommer ledarskapet att bestå av de allra bästa i nationen. Endast de...

Machine Translated by Google

kommer att kunna lösa de problem som uppstår – och ta ansvar. De enskilda medlemmarna i en demokratisk församling kan inte hållas ansvariga för sina handlingar, eftersom alla beslut fattas genom omröstning och alla måste böja sig för majoriteten – oavsett om de håller med eller inte. Det är uppenbart att den här typen av forum ger utrymme för de mest depraverade elementen i samhället. Det är ironiskt att stora kommersiella företag lägger ner enorma mängder tid och pengar på att hitta och utbilda de bästa personerna för ledande positioner inom företaget, medan vilken politisk charlatan som helst utan någon som helst utbildning kan bli sitt lands premiärminister eller president. Han måste bara ha rätt kontakter och får inte visa för mycket intelligens, vilket kan tyda på att han inte kan manipuleras så lätt av de olika intressegrupperna utan vars stöd han aldrig skulle vinna ett val. Den viktigaste egenskapen hos en demokratisk politiker är förmågan att skamlöst ljuga för väljaren och ge löften som han aldrig tänker hålla. Detta är patetiskt!

Förnekandet av individualitet och de biologiska skillnaderna mellan människor har också lett till ett fullständigt förtryck av begreppet "genetisk hygien". Idag handlar hygien bara om att tvätta händerna och borsta tänderna.
Människan **känner** dock till principen om "genetisk hygien". Hon lägger ner enormt mycket tid och energi på avel av hästar, kor, hundar, duvor, parakiter etc. – allt enligt de bästa genetiska principerna, men när det gäller reproduktionen av sin egen art överger hon helt dessa principer – som om de bara gällde i djurens värld. Hon bidrar därmed villigt till människans totala biologiska degeneration.

I det naturliga tillståndet är varje population utsatt för biologiskt urval, vilket innebär att de individer som är bäst lämpade för de givna omständigheterna stiger till toppen av det samhället, medan de som inte kan klara av livet som det är måste förgås. Detta är en av de järnhårda, obevekliga naturlagarna som människan har kunnat mildra genom att bygga samhällen där det också finns utrymme och skydd för de svagare delarna av befolkningen, som också har en meningsfull roll att spela i ett utvecklat samhälle. Men om vi

Machine Translated by Google

Om vi helt blundar för denna naturlags existens, går även vi mot en katastrof, eftersom vi då inte längre skulle kunna säkra den nödvändiga biologiska kvaliteten i populationen för att bevara ett system som är tillräckligt starkt för att även skydda de svaga.
Utan hänsyn till livets biologiska realiteter kommer vi att hamna i en fri värld för alla där de svagaste individerna kommer att vara de allra första att gå under.

Nationalsocialismen kommer alltså inte – som det ofta påstås – att innebära att de svaga överges och lämnas åt sitt öde. Tvärtom! Nationalsocialismen är den enda garantin de svaga kan ha mot säker undergång. Här måste det dock betonas att svaghet inte är ett ideal – det är något som måste bekämpas och detta är endast möjligt genom konsekvent genetisk hygien. Den nationalsocialistiska staten kommer att upplysa människor om de biologiska mekanismerna och därmed se till att människan återfår sina naturliga instinkter inom detta område så att människan kan utvecklas biologiskt. Endast dårar kan tro att människan redan har nått den högsta möjliga utvecklingstoppen. Men för att människan ska kunna utvecklas ytterligare måste samhället se till att sjukdomar och svagheter inte ackumuleras och vidmakthålls okontrollerat genom arv. Friheten att medvetet överföra lidande till sina barn och att bryta ner befolkningen genetiskt är ett brott mot kommande generationer!

Samtidigt måste samhället också se till att det finns en hälsosam miljö så att sjukdomar orsakade av yttre påverkan försvinner för alltid. Här tänker vi inte bara på den sociala omgivningen och förhållandena på arbetsplatserna utan även på den ekologiska miljön. I ett nationalsocialistiskt samhälle är det helt oacceptabelt att vinstjakt och girig materialism tillåter sjukdomsframkallande artificiella tillsatser i mat och kläder, ohälsosamma syntetiska material i våra hem och offentliga byggnader, och den ökande föroreningen av jord, luft och vatten – för att inte tala om dödlig radioaktiv kontaminering som kommer att vara i hundratusentals år. Allt detta är det logiska resultatet av den fullständiga förvrängningen av livets sanna värden som ses i detta obotligt sjuka samhälle. Genetisk hygien och allmän föroreningskontroll är bara två aspekter av samma sak: bevarandet av naturen och den ekologiska balansen för att säkerställa människans fortsatta andliga och fysiska välbefinnande. Utan en hälsosam miljö till och med

Machine Translated by Google

De bästa generna kommer att förstöras, och utan en tillräcklig mängd av dessa gener kommer det inte att finnas någon som kan skapa en hälsosam miljö.

För att skapa sunda miljöer för livets utveckling behöver vi också sunda familjer, där barn kan växa upp i harmoni och vara lyckliga. Ett annat ont i den nuvarande ordningen är att denna typ av familj förstörs av det vanliga obiologiska tänkandet och nonsenset hos kvinnoliberister. Precis som raserna är olika, är även könen olika, och idén att man och kvinna är biologiskt jämlika är ett allvarligt hot mot människans överlevnad. Skillnaderna mellan dem är inte ett resultat av socialt konstruerade "könsroller" utan av biologiska roller! Det är ingen slump att det är kvinnan som föder barnen. Hon är inte bara biologiskt lämpad för denna uppgift, utan också mentalt, och som mor till den nya generationen har hon den viktigaste rollen i samhället. Tanken att hon måste "förverkliga sig själv" genom att gå med i arbetskraften och få ett jobb på ett löpande band, medan hennes barn lämnas åt andra, är kriminell!

Kvinnor kan bara uppfylla sig själva inom sin biologiska roll som mödrar. Utan en mamma faller familjen sönder. Barnen lämnas åt sig själva eller till en statlig utbildning. När de kommer hem har ingen tid för dem. De lärs inga ideal och de får sina idoler från tv, dålig musik och ännu värre litteratur. De lever på snabbmat och faller offer för den värsta sortens kommersiella materialism. Det vill säga om kvinnan inte väljer att undvika att skaffa några barn alls – antingen genom att använda någon form av "preventivmedel" eller genom att mörda barnet om hon ändå blir gravid. Naturligtvis hävdar feministerna att det skulle vara lika naturligt för mannen att ta hand om barnen och kvinnan att gå till jobbet. Faktum är att om det hade varit lika naturligt skulle mannen också ha fött barn.

Tvärtom kommer den kvinnliga biologin alltid att innebära att kvinnan har en svagare position på arbetsmarknaden eftersom hon är mindre stabil som man. För att inte tala om de jobb som kräver en viss fysisk styrka. Det är inte konstigt att Elisabeth Badinter, en judisk-fransk feminist, i sin bok (L'un est l'autre = "Det ena är det andra", utgiven av O. Jacob (!), Paris 1986, och, föga förvånande, översatt till praktiskt taget alla västeuropeiska språk) kräver att livmoder och äggstockar ska transplanteras in i

Machine Translated by Google

män för att säkerställa jämlikhet! Ett samhälle där en sådan bok finner läsare är sannerligen dödssjukt!

Det är en del av människans biologiska natur att hon inte bara är en isolerad individ utan också en social varelse, och hennes sociala instinkt går bortom kärnfamiljen. Ända sedan äldsta tider har människor levt tillsammans i grupper för att bättre kunna motstå farorna i sin primitiva existens. Om de inte hade gjort det skulle människan knappast ha överlevt som art. Med andra ord är livet i organiserade samhällen ett villkor för människans existens, och driften att organisera sig är en del av vår natur. Utan ett organiserat samhälle skulle varje individ ha haft tillräckligt att göra med att försöka samla de dagliga förnödenheterna. Det skulle inte ha funnits något överskott för konst, vetenskap, utbildning eller någon hälsovård. En hög grad av organisation är helt enkelt en förutsättning för både kulturell och teknologisk utveckling. Därför är det inte på något sätt en slump att de högsta kulturerna alltid har skapats av de folk med bäst förmåga att organisera. För övrigt var de flesta av dessa arier.

I varje organiserat samhälle är det emellertid absolut nödvändigt att individen anpassar sig till en norm som delas med andra medlemmar i den gemenskapen och att hen avstår från att missbruka sin intelligens och sina talanger på ett sätt som är skadligt för just den gemenskap som har möjliggjort utvecklingen av dessa talanger.

Den nödvändiga lojaliteten inom gruppen kan dock inte enbart baseras på materiella överväganden. Det räcker inte med ett gemensamt välfärdskontor. Det är bara meningsfullt att avsäga sig en del av sin personliga frihet i en gemenskap med ett gemensamt öde, bestående av människor med gemensam bakgrund, gemensamma normer och värderingar, och med ett gemensamt syfte i livet – människor vars förfäder har erövrat och försvarat samma territorium genom generationer, eftersom de ville bevara sin specifika språkliga, kulturella och biologiska karaktär.

Det är denna önskan som har skapat vår kultur i nära överensstämmelse med vårt folks talanger, uppfattningar, ideal och värderingar – med vad vi kan kalla vårt folks själ. Andra folk har andra talanger, uppfattningar, ideal och värderingar, och de har därför skapat andra kulturer. Dessa må vara lika "bra" som våra – men de är främmande för oss, precis som vår kultur är främmande för andra folk. Att

Machine Translated by Google

Att tala om en kommande, universell "världskultur", gemensam för alla människor, är nonsens. En "kultur" som inte har uppstått naturligt som en spegel av ett folks själ är ett förnekande av själva innebörden av ordet "kultur", och historien visar mycket tydligt att varje civilisation som inte längre har kunnat bevara och vidareutveckla sin **egen** kultur och därför har importerat och integrerat de främmande kulturella element den råkade stöta på har stått mitt framför sitt oundvikliga fall.

Ett samhälle bestående av en slumpmässig blandning av raser, religioner och filosofier är definitivt inte ett uttryck för andlig och kulturell rikedom, som det ofta påstås idag. Det är ett absurt hopkok vars existens inte kan rättfärdigas på några grunder – en viss indikation på nationens förestående upplösning och den totala upplösningen av alla normer och värderingar. Ett sådant samhälle är en degenererad parodi på en sann gemenskap – och det kan inte bestå, eftersom den sociala lojaliteten mellan de olika grupper som tillfälligt råkar bo på samma jordstycke ersätts av en långt starkare – andlig – lojalitet mot religiösa och filosofiska idéer som inte har sin grund i själva nationen och dess historia.

Det allvarligaste hotet mot samhällets sammanhållning är, utan jämförelse, den biologiska rasblandningen som alltid antingen har gått hand i hand med blandningen av kulturer – eller till och med varit dess förutsättning. Själva kulturens sönderfall kan stoppas när som helst och ett folk kan återgå till sina egna kulturella normer och värderingar – så länge rasstammen är intakt. Blandningen av raserna är dock oåterkallelig – och dess konsekvenser är oöverskådliga och katastrofala. Det är ett faktum att naturen alltid har utvecklats mot större rasvariation så att raser så småningom har blivit arter. Genom den onaturliga rasblandningen bevittnar vi nu en utjämning av alla de olika naturliga talangerna, som alla är bestämda av rasen. Där en ras har utvecklats i en viss riktning och har byggt ett samhälle och skapat en kultur baserad på de egenskaper den har utvecklat, innebär blandningen med andra raser att den oäkta avkomman efter några generationer kommer att ha förlorat alla förutsättningar för att förstå vad deras förfäder har skapat.

Tyvärr finns det alltför många möjligheter att studera den typ av samhällen vi har som en konsekvens av rasblandning.

Machine Translated by Google

Latinamerika, Indien och Egypten är alla utmärkta exempel, och detsamma gäller Hellas och Romarriket. Precis som de indiska, persiska och egyptiska kulturerna skapades och upprätthölls även de grekiska och romerska civilisationerna av en invandrad minoritet av övervägande nordisk ras. Denna högre utvecklade minoritet förtryckte först den ursprungliga majoriteten och deras kultur, men senare dukade de långsamt under för sina underkuvade folks numerära överlägsenhet. Försvagade av otaliga krig som hade kostat dem deras mest värdefulla blod och undergrävda av asiatiska idéer om falsk humanism gav de gradvis ett ökande antal från de underkuvade folken medborgarskap och förde nya slavar och arbetare från deras kolonier i Afrika och Asien – som sedan integrerades och förvärvade medborgarskap i nästa generation. Detta är verkligen en bekant bild, eller hur? Och det var denna upplösning av den nordiska rasen som förändrade den stolta staten Hellas till dagens Grekland och Rom till Italien – eller med andra ord: civilisation till kaos! I skolan spenderar man fortfarande åtminstone lite tid på att lära barnen om de forntida kulturerna, men inte ett ord sägs om de människor som skapade dessa kulturer. Det verkar inte förbrylla någon att förmågan att organisera en stat kan försvinna så fullständigt. Sanningen är att de flesta av de människor som idag utger sig för att vara "romare" rasmässigt har väldigt lite gemensamt med sina mäktiga föregångare. Alltför många av deras förfäder hade sina hem **söder** om Medelhavet!

När man talar om rasbiologi idag stöter man snart på en hel del tabun. Att studera rasbiologi har blivit något otrevligt – det vill säga om det är mänskligheten **man** vill studera – och inte ens läkare eller så kallade antropologer kan förväntas veta någonting alls om den här frågan. Även att **vilja ha** sådan kunskap är skadligt för karriären, så varför bry sig?

Således hävdas det alltid, med ett föraktfullt hån, att det inte existerar någon "ren" vit ras och att "arisk" är en rent språklig term etc., vilket allt är avsett att bevisa att rasvetenskap är nonsens. Naturligtvis är dessa argument inte helt felaktiga – men slutsatsen är! Det är sant att det har funnits en blandning av de olika europeiska raserna, men detta var en blandning av närbesläktade raser inom samma huvudras, den så kallade vita rasen, som ni mycket väl kan kalla den ariska rasen – så länge ni definierar vad ni pratar om! Dessutom,

Machine Translated by Google

Det finns absolut ingen grund för att påstå att denna blandning – som på intet sätt har varit fullständig – absolut har varit en fördel för européerna! Förmodligen har det varit tvärtom, och det finns absolut ingen god anledning att fortsätta sönderfallsprocessen genom ytterligare rasblandning.

De okunniga hävdar också att rasblandning är nödvändig för att undvika "inavel". Detta är naturligtvis obiologiskt nonsens. Inavel syftar endast på avel mellan närbesläktade individer, som nödvändigtvis liknar varandra ur biologisk synvinkel. Genom inavel får vi en ansamling av de olika genetiska faktorerna – bra som dåliga. Om både far och mor bär på samma gener finns det en god chans – eller risk – att avkomman lägger ihop dessa gener, och eftersom vi praktiskt taget alla bär på olyckliga gener är det uppenbarligen önskvärt att dessa inte ackumuleras. Det är här oviktigt att det också kommer att ske en ansamling av positiva gener: en högre tendens att utveckla sinnessjukdom kan inte uppvägas av andra positiva egenskaper. Inavel är dock bara en fara i mycket små populationer, säg på en mycket liten ö eller i så kallade "kungliga" eller "adliga" familjer. I en population med miljontals individer existerar den helt enkelt inte under normala omständigheter.

I vilket fall som helst är det inte ett bra sätt att undvika inavel att lägga till rasfrämmande genetiska element. Det leder bara till oharmoniska individer eftersom föräldrarna är för olika. Mot detta skulle den okunnige invända att man verkar få mycket goda resultat i djurvärlden – och med växter – när man korsar de olika raserna. Detta är naturligtvis mycket sant, men här talar vi om starkt kontrollerad korsavel där forskarna i förväg har definierat vilka konkreta egenskaper de vill avla.
Således väljer du föräldrarna med det syftet i åtanke genom att ta de individer som bär de bästa egenskaperna du vill korsa. När du har fått avkomman väljer du återigen de individer där du hittar de flesta av de egenskaper du vill ha.
De används för vidare avel. Resten slaktas helt enkelt som oundvikligt avfall. Fortsatt avel med dessa individer skulle ge motsatta resultat än de som önskas. Under inga omständigheter tillåter man tillfällig avel. Om det sker av misstag – t.ex. med hundar – förstör man avkomman!

Machine Translated by Google

Det finns en mycket god anledning till att länder försöker hindra exotiska växter och djur från att komma in i deras territorier. De kommer att rubba den naturliga ordningen och hota de befintliga ekosystemen. Hur farlig korsavel kan vara illustreras av de så kallade "mördarbina". De är den artificiella produkten av ett försök att skapa en robust ras med hög avkastningskapacitet. Resultatet blev aggressiva svärmar av bin med mycket olika pollineringsmönster. Av en slump rymde några av dessa från ett laboratorium och idag är de ett allvarligt hot i hela Latinamerika och de södra delarna av USA. På grund av sitt beteende är de olämpliga för kommersiell biodling och eftersom de ersätter det europeiska honungsbiet i Amerika skapar mördarbiet allvarliga problem för kommersiell pollinering av fruktplantager. Detta är ett bra exempel på vad rasblandning kan leda till om de nödvändiga kontrollerna misslyckas – och tänk dig då att den spridande blandningen av mänskliga raser är helt utan kontroll alls!

Det finns förmodligen ingen som skulle föreslå att man inför samma procedurer för korsning av mänskliga raser som man har för djur – helt bortsett från att vi här har att göra med betydligt mer komplicerade faktorer än med djur. Det är inte så lättdefinierbara saker som kroppslängd, köttkvalitet eller mjölkproduktionskapacitet som avgör om människor kan klara av samhällets krav, utan faktorer som karaktärsläggning, intelligens, kreativitet och inre harmoni – alla egenskaper som är kända för att lida mycket när man blandar raserna.

I detta sammanhang är det också värt att notera att alla de människor som förespråkar obegränsad rasblandning fullständigt har misslyckats med att berätta för oss med vilka önskvärda egenskaper de främmande raselement som nu strömmar in i den ariska världen möjligen skulle kunna berika den vita rasen!

I vilket fall som helst kan de nuvarande tendenserna till upplösning inom alla samhällsområden inte undgå att göra människor osäkra och olyckliga. Endast i en verklig, harmonisk gemenskap bestående av människor med samma kulturella, historiska och biologiska bakgrund och med samma andliga ambitioner för framtiden kan individen finna den sinnesro och den inre trygghet den behöver. Endast här kan människan känna att den är en naturlig del av en större helhet, av något som är mäktigare än individen själv och som kommer att fortsätta att existera när individen inte längre finns, precis som den har gjo

Machine Translated by Google

existerade innan individen föddes. Endast i en sådan nationell ödesgemenskap finner människan det eviga liv hon alltid har sökt. I våra barn och vårt folk kommer vi att leva för evigt, men det är den enda del av evigheten vi har. Utan det hade vi lika gärna kunnat aldrig leva!

Om människan å andra sidan måste söka sin identitet och sitt mål i livet utanför den nationella gemenskapen, har denna gemenskap förlorat sin mening och kommer oundvikligen att falla isär likt ett äktenskap där partnerna inte har något annat än adressen gemensamt.

Detta är en grundläggande nationalistisk synvinkel.

Lojalitet inom en grupp måste dock vara ömsesidig. Det är inte bara medborgaren som måste vara lojal mot samhället – det är också samhället som måste vara lojalt mot medborgaren. Lojalitet förutsätter således rättvisa sociala förhållanden och ett ekonomiskt system där ingen utnyttjas, och där alla gör allt de kan för det gemensamma bästa för att upprätthålla den ordning som skyddar de gemensamma värdena, garanterar medborgarnas liv och lycka och ger varje individ sin del av folkets eviga liv.

Detta är en grundläggande socialistisk synvinkel.

Nationalism utan socialism är absurt – och tvärtom: Socialism utan en tydligt definierad gemenskap har ingen mening.

Idag hävdas det ofta att den nationalsocialistiska attityden leder till krig och till försök att förtrycka andra nationer. Detta är fullständigt nonsens. Tvärtom är sant. Respekt för andra människors kulturella och biologiska identitet är bara möjlig om man erkänner existensen och önskvärdheten av rasliga och kulturella skillnader – och man kan knappast respektera andra människors identitet om man inte uppskattar sin egen! Om man förnekar existensen av rasliga skillnader är det helt uppenbart att man ständigt kommer att försöka påtvinga andra människor det man själv finner bäst – utan någon hänsyn till deras egen speciella karaktär. Denna attityd är rasism, om det någonsin funnits någon!

Den katastrofala idén, som delas av kristendomen, islam och marxismen, att det bara finns **en** civilisation som är rätt för alla människor oavsett ras, är grunden för både de europeiska kolonialvälderna under förra seklet och dagens oupphörliga försök att tvinga ner den karga materialistiska livsstilen i den moderna industrialiserade världen på naiva tredje världens folk, som bara...

Machine Translated by Google

ser glittret, men kan inte beräkna kostnaden. Detta kommer att bli deras undergång eftersom det är vår! Konsumtionssamhället ser helt enkelt bara marknader och konsumenter – och här är enhetlighet nyckelordet. En enhetlig kundkrets har inga speciella krav, och detta gör produktionen enklare och billigare, vilket innebär en större försäljning och en högre vinst. Nationella särdrag och olika kulturella mönster och språk är här en olägenhet – ett tekniskt handelshinder – och bekämpas därför. För de multinationella industrierna och kedjorna är alla människor lika – om de bara kan konsumera. De har absolut ingen respekt för mänskliga värden alls. De krossar dem.

För nationalsocialismen är olikhet en del av den naturliga ordningen och vi vill upprätthålla denna ordning med alla dess skillnader mellan raser, folk och individer. Vi har absolut ingen önskan att tvinga en svartstam att utöva vår religion, äta vår mat eller använda våra lagar. Vi vill att andra folk ska hitta sin egen väg in i framtiden.
Naturligtvis bör vi gärna samarbeta med dem om det är ömsesidigt fördelaktigt, men vi ska inte störa dem. Om de inte kan hitta sin väg är det deras problem – inte vårt. Vi söker ingen konflikt med någon – vi vill bara bli lämnade i fred. Vi är dock inte pacifister. Vi vet att varje folk ibland måste kämpa för att överleva som nation. Om det inte gör det kommer det att gå under och vi kan inte bara luta oss tillbaka och låta vårt eget folk förgöras. Om vår existens hotas måste vi försvara oss själva, och vi vet att endast en ny nationalsocialistisk världsordning bestående av oberoende nationer med ömsesidig respekt för varandra kan säkra en varaktig fred och rädda världen från en annalkande katastrof.

Om världen inte accepterar nationalsocialismen som sitt enda hopp för en framtid, kommer människan att stå inför undergång. Detta kommer att vara en logisk konsekvens av hennes ständiga brott mot naturlagarna.
Det kommer dock inte att vara slutet för universum. Sett därifrån är planeten Jorden och människorna på den små och helt onödiga delar av ett enormt maskineri. Om vi försvinner kommer de olika civilisationerna under de senaste 10 000 åren bara att vara en försumbar episod i det oändliga och tidlösa rymden – ett experiment som gick fel. Även efter ett totalt kärnvapenkrig kommer det förmodligen fortfarande att finnas grund för biologiskt liv på vissa platser på jorden, och då kommer utvecklingen mot allt högre former att börja om på nytt. Även om jorden skulle bli totalt förstörd i ett sådant krig...

Machine Translated by Google

eller av någon annan anledning – det är mer än troligt att det finns liv någonstans på en annan planet i ett mycket avlägset solsystem någonstans i rymden, kanske kvintillioner ljusår bort. I vilket fall som helst kommer naturen alltid att existera – även utan människor och utan planeten Jorden. Även utan liv kommer det fortfarande att finnas en naturlig ordning i universum. Detta universum accepterar inga speciella lagar för människan, och om hon inte inser det, kommer hon att ha förtjänat sin kommande undergång och ingenting kommer att kunna ändra på det.

Vi tycker dock att det vore synd att låta det hända.
Det är därför vi försöker få folk att lyssna till förnuftet så här sent i timmen. Vi har ingen tid att förlora. Skulle **du** vilja vara med oss? Inte för vår skull – utan för dina barns skull.

Kan du föreställa dig en värld utan vita människor och civilisationen de har skapat? Inte vi heller!

Det här är definitivt inte en fråga om politik. Vår existens är står på spel. Har du råd att slösa mer av din tid?

Machine Translated by Google

Nationalsocialism En vänsterrörelse

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

I alltför många år har det varit allmänt accepterat att nationalsocialister är extremhögeranhängare, och de har bara sällan tvekat att kalla sig själva det. Vid en viss tidpunkt blev det dock Nationalsocialisternas världsunion officiella policy att undvika termen "höger" och hävda att nationalsocialismen inte passar in i mönstret "höger" och "vänster" utan istället borde betraktas som överlägsen denna distinktion. Detta var verkligen ett steg i rätt riktning, men vid denna tidpunkt och i samband med den nuvarande kampen kan det dock vara en god idé att ompröva hela frågan om politiska vingar och klargöra några punkter angående betydelsen av termerna "höger" och "vänster" och deras tillämpning på dagens politiska scen.

Historiskt sett har orden ”höger” och ”vänster” i samband med politiska åsikter sitt ursprung i Frankrike före revolutionen, där de som ville bevara regeringssystemet mer eller mindre som det var satt till höger i nationalförsamlingen, medan de som ville ha mer radikala förändringar satt till vänster. Därav termerna ”höger” för reaktionärerna och ”vänster” för revolutionärerna – termer som sedan dess har blivit universellt kända och använda.
Varken ordet ”reaktionär” eller ordet ”revolutionär” säger emellertid något universellt om de specifika åsikterna i fråga. De är båda relativa och får sin specifika betydelse endast inom ett givet historiskt sammanhang. Tidigare tiders revolutionärer, som till exempel de europeiska nationalliberalerna på 1800-talet, verkar inte särskilt revolutionära idag – tvärtom! – precis som dagens reaktionärer skulle ha ansetts vara mycket revolutionära för 200 år sedan. När kommunisterna tog över i Ryssland 1917 gjorde de det som revolutionärer som ville störta en ineffektiv och korrupt regim, medan de idag representerar det reaktionära etablissemanget som står inför en ny revolutionär utmaning.

I vår tid är den traditionella vänstern övervägande marxistisk – till och med i en sådan grad att själva termen ”vänsterflygel” anses vara synonym med ordet ”marxist”. Detta har naturligtvis ingen grund i verkligheten. Varje revolutionär är en vänsteranhängare – det är bara det att marxisterna har haft så lite konkurrens att de har varit

Machine Translated by Google

kunna tillmäta termen.

På andra sidan av det politiska spektrumet har vi högern, bestående av reaktionärer som vill bevara det nuvarande samhället och den så kallade kristna civilisationen i väst med dess materialism och kapitalism. Högern står upp för traditionella patriotiska värderingar: de är goda kristna och goda medborgare som försvarar konstitutionen och är lojala mot sitt land och sin monark, om de har en. De är villiga att gå i krig mot vilken annan nation som helst för att hävda sin egen storhet – även om det innebär att de måste utkämpa ett kärnvapenkrig mot ett annat vitt land om de anser att dess regeringssystem hotar deras egen inhemska ordning, oavsett hur korrupt och degenererat det än må vara. De är för en ekonomi baserad på obegränsad fri företagsamhet, oavsett konsekvenserna, men de ogillar den liberala trenden i politiken såväl som invandring och rasintegration, eftersom de fruktar alla förändringar som kan rubba den ordning de är vana vid.

Var nationalsocialister finns i detta spektrum verkar ganska tydligt: Vi är vänsteranhängare – ingen tvekan om det! Vi vill inte bevara det nuvarande systemet eller någon del därav. Vi tror inte på grundvalarna i ett system som har lett vårt folk in i dagens elände! Vi vill inte stödja någon institution som är ansvarig för två världskrig mellan vita nationer såväl som otaliga mindre krig, kärnvapenupprustning, miljöföroreningar, arbetslöshet, total desillusionering bland unga människor, som har förlorat all tro på framtiden, drogmissbruk, pornografi och alla andra former av fullständig degeneration som uppvisas idag. Vi nationalsocialister vill ha den mest radikala förändringen av alla: Vi vill ha ett fullständigt störtande av hela den gamla ordningen!

Medan marxismen delar en grundläggande jämlikhetsfilosofi med den gamla ordningen och definierar sig själv som en materialistisk rörelse som enbart syftar till omfördelning av materiella varor, strävar nationalsocialismen efter att bygga en helt ny ordning baserad på idealism och en djup respekt för naturens lagar i alla aspekter av livet.

Detta är definitivt den mest revolutionerande idén under detta århundrade – och därmed väldigt vänsterorienterad! – och den är sannerligen inte marxistisk!

Machine Translated by Google

Jämfört med nationalsocialismen är marxismen inget annat än en pseudorevolutionär idé, uppfunnen av kristendomen och upprätthållen av den liberala demokratin: Om alla människor är skapade lika, varför skulle inte all rikedom fördelas lika mellan alla människor? Sett i detta ljus är marxismen helt enkelt en del av den gamla ordning vi vill förstöra.

Om nationalsocialismen i sin grund är en vänsterrörelse, är det naturligtvis paradoxalt att nationalsocialister har ägnat så mycket tid och energi åt att tillgodose traditionella högerinriktade attityder, medan de har undvikit alla öppningar till vänster. Är det konstigt att alla försök att skapa en nationalsocialistisk rörelse på denna grund har varit fullständigt misslyckade?

Den första förutsättningen för att skapa någonting i den här världen är att man har en klar uppfattning om vad man vill uppnå och hur man kan möjligen uppnå det. En skulptör som vill skapa ett konstverk börjar med en mental idé och ger sig sedan i kast med att förverkliga den i det valda materialet. Han letar inte bara ledigt med sin mejsel på en bit marmor och undrar vad slutresultatet kommer att bli.

Det är därför avgörande att inse att nationalsocialismen inte bara är en form av extrem högerrörelse. Alla inom våra led som fortfarande har sådana föreställningar borde ägna sig åt att studera idén om nationalsocialism för att hitta dess sanna mening och betydelse – eller, om de inte har energin eller förmågan att göra det, borde de hitta ett annat utlopp för sina aktiviteter. Denna rörelse har inte plats för frustrerade hatare eller religiösa drömmare, utan bara för hängivna nationalsocialistiska revolutionärer!

Låt oss vara realistiska: Högern är mestadels ett ynkligt konglomerat av människor med mycket oklara idéer. De inser att något är fel. Men de vägrar att lämna den gamla ordningen.
Istället klamrar de sig fast vid det med all sin kraft och vill återgå till situationen som den var för 75 eller 100 år sedan, i tron att detta kommer att lösa alla deras problem. De misslyckas helt enkelt med att se att den röra vi befinner oss i idag är ett logiskt resultat av det system vi hade för 100 år sedan.

Machine Translated by Google

– att grunden för det systemet inte var tillräckligt god och stabil för att skydda oss från den nuvarande utvecklingen. Fadern till de flesta av våra problem finns i just den kristna idén, vars jämlikhetsfilosofi och främmande och onaturliga läror har berövat vårt folk dess själ, men som de fortsätter att prisa som själva skölden mot den nedgång de ser runt omkring sig. När alla deras fåfänga försök att stoppa utvecklingen misslyckas blir de frustrerade och förvandlas till rena hatare, eftersom de inte har någon verklig vision och ingen ideologi.

Det är ett historiskt faktum att inget gott någonsin har kommit ur högern. Om det inte hade varit för revolutionärer som Copernicus, Kepler, Giordano Bruno och Galileo, skulle vi fortfarande tro att jorden är platt och universums centrum. När kapitalismen utvecklades gjorde etablissemanget inga försök att lösa de sociala problem som den industriella revolutionen resulterade i, utan fortsatte att utnyttja den nya arbetarklassen skoningslöst – vilket gav upphov till revolutionära tankar som uttrycks i marxistisk ideologi.

Och alla de nödvändiga och rättvisa sociala förbättringar vi har sett under de senaste 100 åren har bara införts efter hårda påtryckningar från vänstern, med högerkonservativa i ständig reträtt, som ynkligt försöker bevara så mycket som möjligt för sig själva.

Detta betyder naturligtvis inte att varje försök att störta ett etablerat system i sig är bra. Om människan lyckas skapa en ny naturordning som inte fossiliseras utan förblir en levande organism och utvecklas inom naturlagens gränser, och antar nya vetenskapliga och filosofiska insikter om livets natur utan att klamra sig fast vid föråldrade uppfattningar, skulle det verkligen vara ett allvarligt brott att försöka upprycka den ordningen med rötterna och återgå till egoistisk materialism, kristendom eller någon annan onaturlig filosofi. Vad som är gott och ont kan enbart bedömas utifrån naturlagen – ju närmare den desto bättre.

Det är nästan universellt accepterat att det finns en klyfta mellan nationalsocialism och marxism. På samma sätt är dock nationalsocialister definitivt inte högeranhängare. Den enda gemensamma nämnaren som nationalsocialismen verkar ha med högern är rasfrågan. Men även här finns det en extrem skillnad.

Machine Translated by Google

i perspektivet. Högern anser att det att vara vit har ett absolut värde i sig, vilket upphöjer den ariska rasen över alla andra levande organismer och ger den rätt att göra vad den vill med världen. Som nationalsocialister är vi dock inte bara bekymrade över vår egen ras liv och omedelbara välbefinnande. Vi ser den vita rasen som en del av hela universums naturliga ordning och vår önskan att bevara den är kopplad till vår önskan att bevara hela den naturliga miljön – inklusive andra människoraser – av djup respekt för naturens outgrundliga visdom.

Utan tvekan har vår ras stora möjligheter i sin intellektuella kapacitet, men dess förmågor har absolut inget värde som sådana om de inte används på rätt sätt i enlighet med naturens lagar. Alltför länge har vi sällat oss till kören som påstår sig vara "vit makt" och ignorerat det sorgliga faktum att vår ras har haft den absoluta makten i minst 2000 år. Och det är just denna makt som har lett till det samhälle vi har idag.

Vi delar således inte högerns övertygelse om kontinuerlig teknologisk och ekonomisk expansion, som redan har lett till föroreningar av luft och vatten och gjort enorma områden av världen olämpliga att leva i för alla arter – en utveckling som innebär att ozonskiktet i atmosfären systematiskt förstörs så att kommande generationer kommer att utsättas för livshotande strålning, att tropiska skogar som tidigare försett oss med syre huggs ner för att ge plats åt industriell tillväxt, och att öknarna bevattnas så att grundvattennivån sjunker i bördiga områden, vilka sedan i sin tur blir öknar. Allt detta är resultatet av ariskt geni, utan vilket det inte skulle ha existerat – geni som inte har använts för att bygga en bättre värld för våra barn och barnbarn, utan bara för att tillfredsställa stundens mänskliga girighet, för att säkra ett behagligt liv nu utan hänsyn till framtiden. Denna ödesdigra trend, som enligt naturrättens måttstockar med största säkerhet har förvandlat de industrialiserade vita länderna i väst till en långt mer degenererad stat än något så kallat primitivt samhälle i tredje världen, stöds våldsamt av högern, som verkar tro att allt skulle vara bra om bara de svarta, judarna och båtflyktingarna utvisades. Vi vet att detta i sig inte skulle förändra någonting.

Machine Translated by Google

alls.

Vårt mål är en fullständig andlig återfödelse, och det är vårt omedelbara mål att definiera och bygga grunden för denna återfödelse – vilket är det enda som kan ge raskampen någon mening. Och denna kamp bör inte förstås som en kamp mot andra raser, utan som en obeveklig kamp mot vår egen ras dekadens. Den isolerade vädjan om ras som grund för ett nytt samhälle är meningslös, om vi inte kan övervinna denna dekadens och hitta vår väg tillbaka till naturliga värden. Om vår ras bara kan överleva inom ramen för det nuvarande systemet, vill vi inte att den ska överleva, för då skulle den inte representera något annat än den grövsta formen av anti-naturlig degeneration. Påståendet om "vit makt" kan bara få någon mening om vi med det menar önskan att återaktivera naturens kraft så som den vilar latent i den vita mannens geni, vars plikt det är att använda denna kraft för att upprätthålla själva principen om livet.

Naturligtvis betyder detta inte att vi är för någon form av multirasism. Ras är en av hörnstenarna i den naturliga ordningen och måste därför försvaras liksom alla andra naturliga principer.

Det betyder verkligen inte att den vita hudfärgen nödvändigtvis är ett kännetecken för mänsklig kvalitet. Den vita rasen har låtit världen glida till katastrofens rand, och om den inte kan fås att inse att livskvaliteten kan förbättras genom att ersätta det materiella konsumtionssamhället – vilket är det högsta målet för både marxismen och liberalismen – med naturliga och andliga värden, är den dömd och kommer bara att förstöra hela planeten i processen av sin absoluta nedgång.

Naturligtvis tycker nationalsocialister inte att vi ska gå tillbaka till stenåldersgrottorna, men vi tycker att vi aldrig ska ta ut mer av naturen än vi ger tillbaka den. Livskvaliteten borde betyda mer för oss än mängden materiella varor.

I dagens desillusionerade samhälle inser ett växande antal människor detta och protesterar dessutom mot den rådande ordningen. De blir dock inte nationalsocialister av en enkel anledning: De är inte medvetna om att nationalsocialismen – och endast nationalsocialismen! – kan lösa dagens avgörande problem. Istället låter de sina proteströrelser tas över av

Machine Translated by Google

Marxister, som är bättre på att sälja sin produkt än vi, trots att ingen marxistisk regering någonsin har gjort minsta försök att ta itu med dessa frågor – helt enkelt för att själva konceptet marxism är materialistiskt och inte alls berört av naturliga värden. Marxisterna använder bara folkets missnöje med etablissemanget för att främja marxismen. De missnöjda individerna själva är inte alls marxister från början.

Medan nationalsocialister springer omkring och försöker vinna över små utkantsgrupper av traditionella högeranhängare med alla sina politiska och religiösa förhindringar, sin ökända megalomani och sin brist på engagemang för en sak – som ett resultat av att de ständigt är i defensiven för att försöka rädda det som måste bort – får marxisterna fotfäste bland engagerade medborgare som avstår från obegränsad materialism av en idealistisk oro för vår planets framtid. För det mesta inser dessa människor inte att bevarandet av den naturliga ordningen kräver mer långtgående åtgärder än kontroll av föroreningar och avskaffandet av kärnenergi och atombomben. De ser inte att det också kräver raslig separation och en allmän andlig väckelse som kan leda människan tillbaka till livets källor. De kan dock också lära sig detta – eller snarare, de kan inte låta bli att se det – om de får nödvändig information och insikt och inte lämnas exponerade för det exklusiva inflytandet av idiotiska marxistiska läror. Dessa människor är idealistiska och för naturen, och därför tillhör de verkligen oss – och de är i allmänhet mycket mer värdefulla som kämpar än en hel del desillusionerade ungdomar som kallar sig nationalsocialister i ett försök att stärka sina egon och dölja sina personliga problem och osäkerhet bakom en självutnämnd uniform och löjliga rangordningar och titlar. Men miljöaktivisterna lockas inte av stormtrupper eller av hatpropaganda, vilket bara bekräftar deras negativa intryck av nationalsocialismen. Det hjälper inte heller att prata med dem om rasens betydelse, eftersom de ännu inte har kommit så långt i sin utveckling att de kan se relevansen av rasfrågan. De måste kontaktas där de är och i frågor som berör dem här och nu. För att göra detta är det nödvändigt att producera bra material om miljön.

Machine Translated by Google

problem sett ur nationalsocialistisk synvinkel, och att gå in i de grupper där dessa människor samlas i protest mot kärnvapen, föroreningar och kärnvapenkrig. Vi kan inte förvänta oss att miljöaktivisterna ska komma till oss, eftersom de inte har något sätt att veta vad nationalsocialism handlar om; och om vi misslyckas med att komma i kontakt med dem kommer de att gå förlorade för marxisterna, i vars händer de aldrig kommer att inse den fulla konsekvensen av sin egen attityd.

Dessa nya demonstranter är fientligt inställda till oss – helt enkelt på grund av årtionden av fiendens propaganda, som inte bara har alienerat sunda och intelligenta människor från alla slags rörelser som öppet uttrycker nationalsocialistiska idéer, utan som också har lyckats attrahera ett stort antal individer till vår rörelse som passar denna propagandabild av nationalsocialismen alltför väl, och som kommer till oss helt enkelt för att de vill leva upp till denna bild. De vill vara sådana mordiska, blodtörstiga bestar som de har lärt känna från otaliga Hollywoodproduktioner och gulpressens berättelser om de fruktansvärda "nazisterna".

Alldeles för länge har vi välkomnat sådana psykopater i våra led och alldeles för länge har vi misslyckats med att distansera oss från andra organisationer som gör detsamma. Att folk kallar sig nationalsocialister och viftar med hakkorset gör dem inte till våra kamrater! Många organisationer inser fortfarande inte detta, och så länge de inte gör det är de dömda – och,

tyvärr är vi det också, om vi inte tar varje tillfälle som ges att fördöma dem offentligt. Det har ofta sagts att vi inte ska "tvätta våra smutsiga kläder" inför våra fiender och att alla "interna stridigheter" ska hållas inom våra egna gränser.
egna väggar. Detta är dock inte vårt linne och det är absolut inte en "intern konflikt" – det är en nödvändig städoperation, och den måste utföras offentligt.

Våra värsta fiender är inte judarna eller kommunisterna, utan just de människor som, trots att de kallar sig nationalsocialister, förnedrar de grundläggande begreppen i den nationalsocialistiska filosofin genom sitt beteende, och därmed bekräftar det förvrängda intrycket av vår idé som vår fiende förmedlar till allmänheten.

Vi kan sannerligen inte känna någon lojalitet mot sådana människor och ingen

Machine Translated by Google

vänskap. Tvärtom måste vi göra oss av med all kontakt med dem och göra allt för att visa människor att de inte tillhör oss. Framför allt bör vi anstränga oss för att göra just de saker som inte förväntas av oss. Vi

förväntas omfamna i stort sett vilken högerextremist som helst som viftar med ett hakkors – och vi förväntas absolut inte finnas i närheten av vänsterextremismen, helt enkelt för att folk gång på gång har fått höra att vi är högerextremister. Följaktligen bör vi medvetet visa dem att de har blivit felinformerade. Överraskningseffekten kommer sannolikt att få åtminstone vissa människor att lyssna på vad vi har att säga. Dessutom kommer det att få folk att tänka två gånger på vad de får höra om nationalsocialismen när de inser att de har blivit lurade en gång i den här frågan.

I detta sammanhang bör det noteras att vi inte är en historisk sammanslutning. Många nationalsocialister verkar tro att vi ska återuppliva det nationalsocialistiska Tyskland och transplantera det till andra delar av världen. Det är så vår fiende vill få oss att se ut, men så är det inte! Det nationalsocialistiska Tyskland representerar ett försök – och ett inte helt lyckat försök! –
att organisera en nationalsocialistisk gemenskap vid en given tidpunkt och i ett givet historiskt sammanhang. Det kan inspirera oss och vi kan lära av det – men vi kan inte återuppliva det – och vi borde aldrig försöka göra det heller. Det var ett experiment utformat för att hantera en uppsättning problem som var av stor betydelse för det tyska folket vid den tiden, men som inte nödvändigtvis uppfattas som lika viktiga av människor idag.

När Hitler för ungefär 60 år sedan påbörjade sitt historiska uppdrag att omorganisera Tyskland, var hela den tyska nationen ekonomiskt, militärt och politiskt i knä. Efter nederlaget i första världskriget förlorade Tyskland inte bara alla sina kolonier, utan en enorm del av sitt europeiska territorium, befolkat av flera miljoner tyskar som befann sig avskurna från sitt moderland och levde ett miserabelt liv som minoriteter i främmande länder som bara ville utplåna dem. Det som var kvar av Tyskland var totalt

Machine Translated by Google

demilitariserades, och tyngden av de upprörande kraven på skadestånd som framfördes av erövrarna orsakade den mest fruktansvärda inflationen i världshistorien och krossade alla möjligheter till ekonomisk återhämtning. I denna situation fick en liten minoritet av judiska invandrare från öst långsamt kontroll över den sönderslagna ekonomin, liksom hela landets kulturella och politiska liv. Jämfört med denna situation är allt prat om en rådande ekonomisk kris löjligt. Materiellt sett har alla länder i väst och de flesta kommunistländer det mycket bättre än Tyskland hade det på 20-talet. Idag handlar det om att sälja familjebilen och kanske flytta till en billigare lägenhet. I Tyskland handlade det helt enkelt om att överleva.

Moraliskt sett står vi dock inför ett mycket allvarligare hot än Hitler var. Hans Tyskland var fortfarande ett ganska homogent land, där de flesta människor delade en uppsättning gemensamma värderingar och normer och en gemensam tro på nationens kulturella tradition. De ville återfå sin tidigare makt – de ville vara starka och respekterade av andra nationer. Hitler behövde inte säga åt dem att älska sitt folk och sin ras. Han kunde ta för givet att de gjorde det. Deras värderingar och normer var inte nödvändigtvis alla i enlighet med nationalsocialistisk filosofi, men de var en sund grund på vilken en nationalsocialistisk stat kunde byggas utan alltför många svårigheter, och därmed kunde Hitler koncentrera sin politiska propaganda på mer vardagliga saker.

Han levde i en genomgående revolutionär tid, där behovet av arbete och mat var av yttersta vikt, och han visste att ett program som kunde säkra dessa saker skulle ge honom väljarnas stöd och därmed göra det möjligt för honom att vinna makt så att han kunde försöka förverkliga sin politiska vision, som naturligtvis gick mycket längre än det omedelbara behovet av materiella ting.
Men som vi alla vet var nationalsocialismen inte den enda revolutionära kraften i Tyskland vid den tiden. Kommunisterna hade exakt samma fördelar som Hitler: en svältande befolkning som var villig att göra nästan vad som helst för att överleva. De hade också

Machine Translated by Google

fördel gentemot Hitler att de kunde peka på den framgångsrika revolutionen i Ryssland. Hitler hade inget av det slag som han kunde relatera sin kamp till. Och det är anmärkningsvärt att han inte kopplade sin rörelse till någon av de mäktiga högerideologierna från det förflutna, såsom monarkin eller kyrkorna. Hans tillvägagångssätt var genomgående vänsterorienterat och lika motståndskraftigt mot etablissemanget som kommunistpartiet. När han äntligen vann över kommunisterna var det inte genom att slå dem till tystnad, utan genom att dränera deras stöd genom att ta upp samma frågor som kommunisterna och peka ut en bättre lösning – allt detta

övertygade den tyske arbetaren om att han kunde bli en bättre och mer en kompetent ledare än vad Thälmann, som var ledare för det tyska kommunistpartiet, skulle vara. Han pratade med människor om vad som angick dem på sin tids språk och antog en militär stil, vilket var populärt i ett land fullt av före detta militärer som hade all anledning att känna sig förrådda av regeringen och som också var användbar i en situation där man var tvungen att bekämpa de många kommunistiska mordligarna, som använde i stort sett samma stil och språk som Hitler.

Att försöka imitera Hitlers stil idag vore politiskt självmord.
Faktum är att det har varit slutet för varje grupp som hittills har försökt. Inte heller kan man ta över Hitlers propagandamaterial.
Att översätta det, trycka om det eller imitera det i ett annat sammanhang som något annat än historiskt studiematerial är löjligt. Hitler riktade sig till de tyska massorna på 1930-talet. Bortsett från allt annat måste vi inse och acceptera att det inte finns något sätt att vinna massorna i den rådande situationen. Idag letar vi efter ett litet antal idealister. För att hitta dem måste vi vända vår

uppmärksamhet på problem som berör just den typ av människor vi letar efter: föroreningar, kärnvapenhotet, den multinationella kapitalismens förbannelse, etc. De flesta av dessa problem var okända för Hitlers samtida – men det är ingen anledning att inte ta itu med dem! Vår värld har blivit mycket mer komplicerad än den var för 50 år sedan, och varje politisk rörelse som inte tar hänsyn till detta reducerar sig till ett anakronistiskt fossil.

Vi måste erkänna att vi generellt sett har tenderat att tala och skriva för mycket om det nationalsocialistiska Tyskland. Trots allt

Machine Translated by Google

Även om vi kanske kan visa att Hitler gjorde det för Tyskland, är de människor vi letar efter idag egentligen inte särskilt intresserade av vad som hände för 50 år sedan. De är bekymrade över sin egen tid – och framtiden.

När vi så desperat klamrar oss fast vid det förflutna är en av anledningarna naturligtvis att det nationalsocialistiska Tyskland är det enda exemplet på tillämpad nationalsocialism som världen någonsin skådat och att dessa 12 korta år representerar den enda ära och framgång vår rörelse någonsin haft. Detta är förståeligt. Vi behöver det i dessa svåra tider av förödmjukelse och förföljelse. Vi behöver det för att visa oss själva att nationalsocialismen en gång var segerrik – trots alla motgångar. Det är dock extremt farligt när denna respekt och beundran för det förflutna, istället för att vara en produktiv inspiration, blir en nostalgisk fixering vid en svunnen tid, en blind kärlek till NSDAP:s accessoarer, uniformerna, symbolerna, graderna, hårklippningarna och till och med till 30-talets språkliga stil. Inte det yttre utan den inneboende idén är viktig, och vi måste komma vidare därifrån. Liksom Hitler måste vi undvika att bli fångade av historien. Med andra ord måste vi visa hur nationalsocialismen kan lösa arbetslöshetsproblemet idag – inte bara hur Hitler löste det 1933.

Idén bakom nationalsocialismen överskrider Hitler och nationalsocialismen själv. Hitler tillämpade den på en tidigare tid och plats; vi måste tillämpa den på vår egen. Den är tidlös, eftersom den representerar själva principen enligt vilken naturen lever och skapar. Den har existerat sedan tidernas begynnelse och kommer att existera för evigt, så länge universum existerar, oavsett om den ariska rasen – eller mänskligheten som sådan, för den delen – existerar eller inte.

Människan har övergett denna princip, och det är vår uppgift att visa henne att hon inte kan göra det ostraffad, och att alla hennes nuvarande problem orsakas av den vansinniga tron att människan är upphöjd över naturen. Genom att göra det borde vi vara lika lite knutna till det nationalsocialistiska Tyskland som de andra vänsteranhängarna är knutna till Sovjetunionen.

Machine Translated by Google

Vi borde också lära oss mycket av hur de andra vänstergrupperna är organiserade. Det är vanligt att hävda att marxistiska organisationer består av mänskligt avfall. Detta kan naturligtvis gälla anhängarna till vissa grupper, men den hårda kärnan i de seriösa marxistiska organisationerna är organiserade enligt linjer som garanterar kvalitet och hängivenhet. Medlemmarna betalar ofta tionde, och de är skyldiga att tillbringa ett visst antal kvällar varje vecka med ideologisk träning och praktiska aktiviteter. Sammantaget
Kraven som ställs på en marxist överstiger vida allt vi någonsin vågat förvänta oss av våra medlemmar. Detta säger något om kvalitet, och det förklarar också varför marxisterna gör så mycket bättre ifrån sig än vi – trots att det de predikar är rent nonsens.

Bland nationalsocialister verkar det dock mötas av en hel del rädsla för att på något sätt bli "kontaminerade" av marxismen att ta ställning eller anamma metoder som normalt anses vara marxistiska. Det skulle ge oss ett dåligt rykte bland både vänner och fiender, hävdar de. Nu har vi sannerligen redan ett dåligt rykte – ärligt talat kan det knappast bli värre. Men eftersom vi inte är alltför angelägna om att vinna över traditionella konservativa, vad spelar det för roll? Om de inte kan skilja på kommunism och nationalsocialism är det deras problem, inte vårt!

I så fall visar de en brist på intelligens som gör dem oanvändbara för oss i vilket fall som helst. Vi kan inte låta våra fiender avgöra vad som är en nationalsocialistisk synvinkel och vad som inte är det, och vi kan verkligen inte överlåta alla goda saker till marxisterna, bara för att behaga människor som ändå har visat sig vara helt oanvändbara för oss. Det har vi redan gjort alldeles för länge – och det är ytterligare en anledning till att marxister har varit så framgångsrika och har kunnat ta över stora delar av vår kultur och vårt intellektuella liv, medan nationalsocialister har låtit sig känna sig förpliktade att säga ”ja” till NATO, den europeiska gemensamma marknaden, bomben, kapitalismen, obegränsad ”fri företagsamhet” etc. Det är dags att detta ändras! Låt oss inte fortsätta att göra vad folk har blivit ledd att förvänta sig av oss. Låt oss göra vad nationalsocialismen lär oss att göra – inte vad folk tycker att den borde lära oss.

I detta sammanhang är den sorgliga sanningen att många nationalsocialister i sitt traditionella tänkande har fallit offer för den värsta sortens

Machine Translated by Google

av högerorienterad, antikommunistisk propaganda. Det största hotet mot människan kommer definitivt inte från Moskva, Peking eller Havanna. Det finns absolut inget sätt att klandra kommunisterna för det bedrövliga tillståndet i världen idag – för drogmissbruk, brottslighet, pornografi, kärnvapenupprustning, rasintegration, föroreningar och så vidare. Det är vårt eget nuvarande regeringssystem som bär skulden – varken kommunisterna eller judarna! Vi måste inse att dessa onda saker har skapats av våra egna korrupta och moraliskt depraverade politiker och börsmäklare och att vi, världens ariska folk, själva har låtit det bli så här illa. Det är inte en utländsk regering utan detta nuvarande system som är ett hot mot planetens existens, och utan detta system skulle det inte finnas något Sovjetunionen eller någon annan kommunistisk stat idag. Kommunismen skulle ha utplånats under andra världskriget om väst inte hade gett Sovjetunionen de nödvändiga vapnen och den nödvändiga teknologin. Även idag skulle alla kommunistiska stater omedelbart falla sönder om de inte ständigt stöddes av västerländska regeringar och bankirer, som tjänar förmögenheter på handel med dessa länder – och på att låna ut pengar till dem. Kommunisterna vet verkligen detta, och de har mer än tillräckligt att göra med att hålla Östeuropa i schack och säkra den kommunistiska regimen i Afghanistan för att utgöra en allvarlig fara för väst. Intressant nog tjänar samma multinationella företag som genererar enorma vinster på handel med kommunistblocket ytterligare en förmögenhet på produktionen av vapen som våra politiker försöker övertyga oss om är nödvändiga för att försvara oss mot kommunisterna – som om man kan försvara vad som helst genom att förstöra allt liv i ett kärnvapenkrig. Detta är naturligtvis fullständigt löjligt – men det är ändå det politiska och finansiella system som så kraftfullt stöds av högern.

Ingen tvekan om det: Kommunism skulle säkerligen vara en mycket obehaglig sak, men det skulle inte vara världens undergång.
Kristen liberal demokrati skulle troligtvis göra det! Det finns mycket mer rasrenhet i Östeuropa än någon annanstans i väst –
helt enkelt för att deras ineffektiva ekonomiska system inte lockar storskalig invandring från tredje världen; och ryssarnas rasmedvetenhet, som är den dominerande nationen i

Machine Translated by Google

Sovjetunionen lovar definitivt bättre utsikter för den ariska rasens överlevnad än de visioner som liberala och konservativa amerikanska politiker har. Det är naturligtvis sant att kommunismen inte stöder rasprinciper i teorin – men med kommunismen är teori och praktik två helt olika saker. Utan tvekan är den materialism som väst erbjuder mer attraktiv här och nu, men detta angenäma liv är mer sannolikt att följas av en syndaflod som mycket väl kan utplåna allt liv på jorden. Men med ett sunt politiskt system i väst skulle kommunistiska stater inte kunna existera.
De skulle helt enkelt inte kunna överleva på egen hand, och deras hungriga befolkning skulle göra uppror. I stort sett samma sak skulle hända om kommunisterna skulle ta över västvärlden – deras regim skulle inte vara särskilt långvarig.

Vid det här laget kanske någon vågar fråga sig om vi inte borde avskaffa allt prat om nationalsocialism och hakkorset och förklä oss till "riktiga" vänsteranhängare med en ny idé som lätt skulle kunna säljas till folk under ett annat namn. Detta är naturligtvis inte möjligt. Att försöka sig på ett sådant tillvägagångssätt är att underskatta våra fiender. De bryr sig verkligen inte om namnet eller symbolen.

Det de bryr sig om är idén, och det kan man inte dölja till oigenkännlighet. Vår fiende kommer alltid att motsätta sig allt som är bra. för vårt folk, och de skulle – med rätta! – påstå att vi bara är ”nazister”. Då skulle vi behöva lägga ner mycket möda på att ”bevisa” att vi inte är det. Detta vore löjligt. Många organisationer har försökt det; ingen har någonsin lyckats.

Det finns bara den svåra vägen: att bevisa att nationalsocialismen inte är vad folk tror att den är och att det är det enda sättet att säkra livets överlevnad på denna planet. Vi vet att vi befinner oss i en svag position, men uppriktigt sagt borde vi hellre vara glada att vi inte behöver oroa oss för att ta över makten just här och nu. Vi skulle helt enkelt inte klara av det. Detta är ett av de obehagliga fakta som många nationalsocialister – och människor som kallar sig nationalsocialister – verkar förbise helt. Det skulle vara till föga nytta för oss att vinna över massorna imorgon, när

Machine Translated by Google

Vi har inte det nödvändiga antalet nationalsocialistiska experter för att få en nationalsocialistisk stat att fungera. Vi behöver ekonomer, jurister, administratörer, biologer etc., som också är nationalsocialister. Makt får aldrig vara ett mål i sig. Vi vill skapa en ny ordning eftersom vi vill ha en bättre värld, men en bättre värld kan inte skapas bara från klar himmel. Det krävs många engagerade människor med gedigen utbildning för att utföra en sådan uppgift: och just nu är det viktigare att vinna över ett antal av dessa människor, än att utkämpa en förlorande kamp på gatorna för att imponera på ett antal bigotter och förlorare.

Återigen ger det nationalsocialistiska Tyskland oss ett mycket lärorikt exempel. En av anledningarna till att experimentet för att skapa en nationalsocialistisk ordning redan från början inte kunde slutföras och en ny stat inte kunde överleva trycket från omvärlden var att Adolf Hitler var tvungen att förlita sig på ett stort antal experter som inte hade något annat än förakt för nationalsocialismen. Han hade helt enkelt inte tid att utbilda och utbilda tillräckligt många nationalsocialister eftersom han var tvungen att koncentrera sig på att vinna folket innan kommunisterna kunde ta över. Vi borde vara tacksamma för att vi inte har någon sådan oro. Vi skulle ändå aldrig kunna vinna en revolutionär seger under de nuvarande omständigheterna, så låt oss koncentrera oss på att lägga en solid grund för en framtida massrörelse.

Men låt oss vara realister. Även detta kan bli en förlorad kamp. Vi har ingen garanti för att vi någonsin kommer att vinna. Ärligt talat har vi inget annat än ett mycket vagt hopp som stödjer tron att vi kan vinna. Naturen själv kan dock utplåna mänskligheten från jordens yta eftersom den har försummat universums lagar. Detta kan vara vad som väntar oss. Vi nationalsocialister har dock beslutat att inte acceptera en sådan utveckling utan strid – inte ens mot alla odds! Men vi har ingen önskan att bli martyrer för en förlorad sak – och det är precis vad vi kommer att bli om vi håller fast vid de gamla metoderna. Som rörelse har vi hittills varit anmärkningsvärt misslyckade. Det är dags att vakna upp och inse den sanna betydelsen av våra idéer. Ett första steg är att bli revolutionära yrkesverksamma. Vi måste lämna alla halvdana högeratityder bakom oss och inse att vi är vänster-

Machine Translated by Google

Ytterspelare. Dessutom borde vi sluta skylla på andra för vårt elände. Vi har varit våra egna värsta fiender i alla avseenden, och vi behöver inga syndabockar! Varje förändring vi önskar måste börja som en förändring i vår egen befolknings grundläggande attityd. Detta är en tung uppgift – men tanken på vad som kommer att hända om vi inte vinner gör det värt att försöka!